

Beskæftigelses-
ministeriet

Status på arbejdsmarkedet

Tema om dimittendledige og ikke-vestlige
indvandrere på førtidspension

Februar 2025

Status på arbejdsmarkedet

Tema om dimittendledige og ikke-vestlige
indvandrere på førtidspension

Februar 2025

Beskæftigelsesministeriet
Holmens Kanal 20
1060 København K
Tlf.: +45 72 20 50 00
E-mail: bm@bm.dk

ISBN 87-91892-61-9 (digital version)
ISBN 87-91892-60-0 (trykt version)

Redaktionen er afsluttet den 18. februar 2025
Publikationen er offentliggjort på www.bm.dk

I tabeller kan afrunding medføre,
at tallene ikke summerer til totalen

Beskæftigelses-
ministeriet

Status på arbejdsmarkedet

Tema om dimittendledige og ikke-vestlige
indvandrere på førtidspension

Februar 2025

Forord

Ikke-vestlige indvandrere er på førtidspension næsten dobbelt så ofte som etniske danskere. For nogle indvandrergupper er det mere end fire gange så ofte. Overrepræsentationen er så markant, at vi må handle på det politisk. I vores temakapitel dykker vi ned i tallene.

Langt størstedelen af de ikke-vestlige indvandrere, der er på førtidspension i 2023, er kommet til Danmark i løbet af 1980'erne og 1990'erne. Hovedparten kom hertil via asyl fra lande, der var plaget af krig og konflikter, og knap hver tredje kom via familiesammenføring af andre grunde end asyl. Vi kan også se, at dem, der kom hertil i 1980'erne og 1990'erne, typisk har en svagere tilknytning til arbejdsmarkedet, hvis man sammenligner med dem, der er kommet hertil senere. I mine øjne er det i høj grad et resultat af tidligere tiders forføjede udlændingepolitik, hvor vi ikke har stillet høje nok krav. Det har vi strammet op på – senest med indførelsen af arbejdspligten.

Det ændrer dog ikke ved, at der stadigvæk er noget i tallene og den markante overrepræsentation, som ikke giver mening for mig. Førtidspension er for dem, som ikke har andre muligheder. Det danske samfund er bygget på, at man bidrager med det, man kan. Det er afgørende, at vi går klogt og målrettet til værks, så vi ikke skaber usikkerhed for de mange borgere, der helt berettiget er på førtidspension.

I dette nummer har vi også set nærmere på dimittender på dagpenge, siden dimittendreglerne for to år siden blev strammet. Det glæder mig at se, at nyuddannede nu kommer hurtigere i arbejde, og at dimittendledigheden er den laveste i 15 år. Men det, jeg hæfter mig allermest ved, er den store forskel på dimittendledigheden på tværs af uddannelser. Hvor mere end halvdelen fra mellemlange og lange videregående uddannelser er ledige efter afsluttet uddannelse, er det kun hver sjette, der har afsluttet en erhvervsuddannelse. Det viser mig, at der er en skævhed, som vi fortsat er nødt til at have et stort fokus på.

God læselyst.

Ane Halsboe-Jørgensen
Beskæftigelsesminister

Indhold

Forord	3
1. Sammenfatning	7
1.1. Ikke-vestlige indvandrere på førtidspension	9
1.2. Dimittendledige	12
2. Status og tendenser på arbejdsmarkedet	19
2.1. Arbejdsmarkedet har stabiliseret sig i løbet af 2024	19
2.2. Hvem har stået for den stigende beskæftigelse?	26
2.3. Jobmarkedet og rekrutteringssituationen	31
2.4. Antallet af offentligt forsørgede er på et stabilt niveau	35
3. Tema om ikke-vestlige indvandrere på førtidspension	41
3.1. Overrepræsentation af ikke-vestlige indvandrere	42
3.2. Oprindelsesland og opholdsgrundlag	48
3.3. Børn af førtidspensionister	52
3.4. Arbejdsmarkedstilknytning blandt ikke-vestlige indvandrere	53
4. Tema om dimittendledige	61
4.1. Udvikling blandt dimittendledige	62
4.2. Der er forskel i dimittendlediges uddannelse, varighed på dagpenge og indkomst	66
4.3. Udvikling efter regelændring i 2023	70
4.4. Tilknytning til a-kasser generelt	73
5. Bilag	87
5.1. Bilagstabeller	87
5.2. Bilagsfigurer	108

Sammenfatning

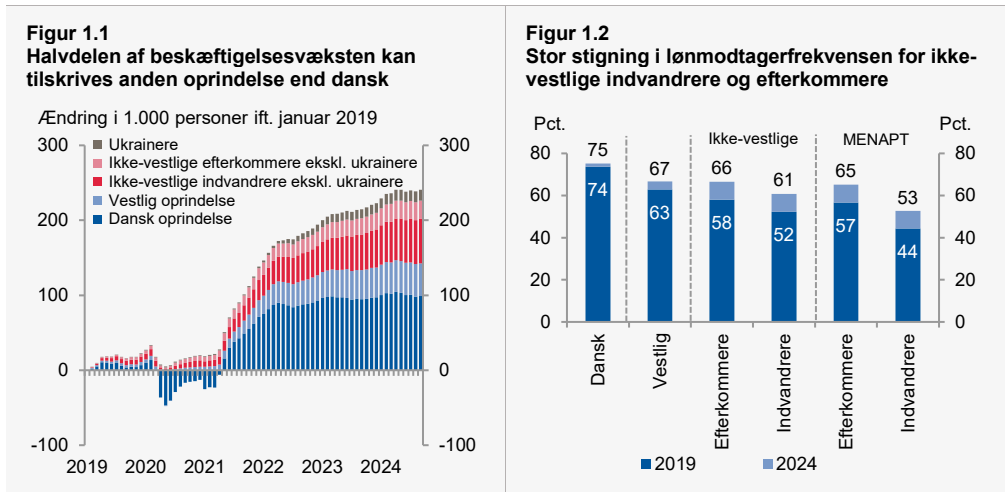

1. Sammenfatning

Udviklingen på det danske arbejdsmarked afspejler en økonomi, der i en årrække har befundet sig i en højkonjunktur med høj beskæftigelse og lav ledighed. I det seneste år har udviklingen været mere afdæmpet, dog med fortsat vækst i beskæftigelsen på niveau med udviklingen i 2023. Den fortsatte vækst i beskæftigelsen er i høj grad drevet af udenlandske statsborgere samt flere beskæftigede over 60 år. Samtidig har ledigheden stort set været uændret i 2024.

Det roligere tempo ses også tydeligt på rekrutteringssituationen og udviklingen i jobomsætningen. Andelen, der skifter job, er fx faldet i det seneste år. Dertil har antallet af konkurrencer i 2024 ligget på et lavere niveau end i 2022 og 2023, hvilket tillige afspejler den roligere udvikling på arbejdsmarkedet.

Ser man på udviklingen i et lidt længere perspektiv, kan mere end halvdelen af væksten i lønmodtagerbeskæftigelsen siden 2019 tilskrives personer med anden oprindelse end dansk, jf. figur 1.1. Heraf udgør ikke-vestlige indvandrere og efterkommere en stor andel. Det betyder, at lønmodtagerfrekvensen er steget betydeligt for disse grupper, der historisk har befundet sig længere væk fra arbejdsmarkedet. Siden 2019 er lønmodtagerfrekvensen for indvandrere og efterkommere fra MENAPT-landene steget med 8 pct.-point., jf. figur 1.2.

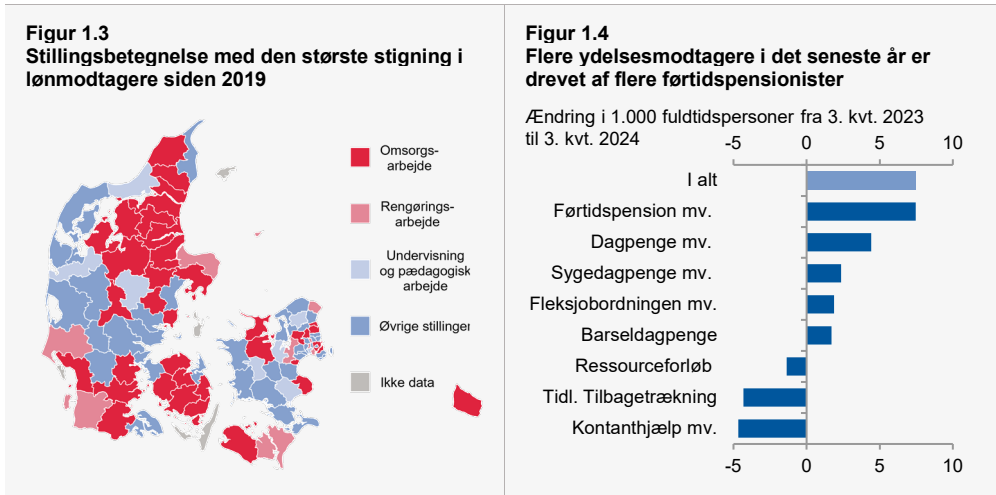

Anm.: Se anmærkning til figur 2.17 og figur 2.18 i kapitel 2.

Kilde: Registerdata fra Danmarks Statistik og egne beregninger.

Stigningen i deltagelsen på arbejdsmarkedet for ikke-vestlige indvandrere skal dog ses i lyset af, at det er fra et lavt udgangspunkt. Lønmodtagerfrekvensen er dertil fortsat betydeligt lavere end for personer med dansk oprindelse. Der er derfor fortsat et stort potentiale i at få herboende ikke-vestlige indvandrere i beskæftigelse.

Væksten i lønmodtagerbeskæftigelsen siden 2019 er desuden i høj grad at finde på det private arbejdsmarked, men også i den offentlige sektor er der kommet flere beskæftigede. Særligt er stigningen i lønmodtagerbeskæftigelsen sket inden for bestemte stillingsbetegnelser. I 43 ud af 93 kommuner er *omsorgsarbejde* eller *undervisning og pædagogisk arbejde*, de stillingsbetegnelser, der er vokset mest siden starten af 2019, *jf. figur 1.3*. Både *omsorgsarbejde* og *undervisning og pædagogisk arbejde* er stillingsbetegnelser, der i høj grad er placeret i den offentlige sektor.

Anm.: Se anmærkning for figur 2.16 og figur 2.28 i kapitel 2.

Kilde: Danmarks Statistik, Registerdata fra Danmarks Statistik og egne beregninger.

Det stabiliserede arbejdsmarked kommer også til udtryk, når man ser på udviklingen i andelen på offentlig forsørgelse. Knap 20 pct. af alle i den arbejdsdygtige alder modtager offentlige forsørgelsesydelse (ekskl. SU). Selvom andelen stort set har været uændret siden 2022, har der været underliggende ændringer i forholdet mellem de forskellige ydelsesgrupper. I det seneste år er antallet af fx kontanthjælpsmodtagere faldet samtidig med, at antallet af førtidspensionister er steget, *jf. figur 1.4*.

1.1. Ikke-vestlige indvandrere på førtidspension

Førtidspension er en ordning, som skal sikre, at borgere med varig og væsentlig nedsat arbejdsevne har et forsørgelsesgrundlag. I 2024 er godt 265.400 personer på førtidspension, heraf er 45.100 indvandrere fra ikke-vestlige lande. Det svarer til, at 12 pct. af alle ikke-vestlige indvandrere i den arbejdsdygtige alder er på førtidspension. Til sammenligning gælder det 7 pct. af alle personer i den arbejdsdygtige alder. Ikke-vestlige indvandrere er således overrepræsenterede i forhold til gennemsnittet. Overrepræsentationen er ikke en ny tendens. I de seneste 15 år har omtrent 12 pct. af ikke-vestlige indvandrere modtaget førtidspension. Da der er tale om en varig ydelse, vil tidligere tilkendelses- og indvandringmønstre afspejle sig i den nuværende sammensætning af gruppen af førtidspensionister.

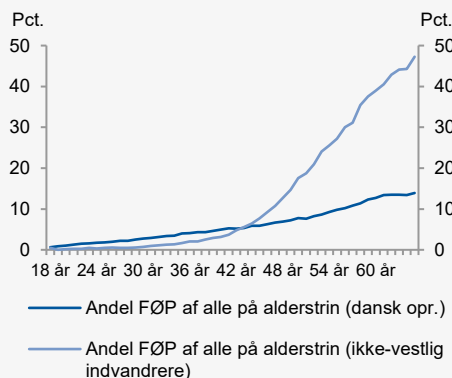
Det første temakapitel i publikationen stiller denne gang skarpt på ikke-vestlige indvandrere på førtidspension. Kapitlet dykker blandt andet ned i tilstrømningsmønstre og opholdsgrundlag og ser også på udviklingen i tilknytningen til arbejdsmarkedet for ikke-vestlige indvandrere.

Analysen viser blandt andet, at ikke-vestlige indvandrere ikke er overrepræsenteret på alle alderstrin. Det er først efter 45-årsalderen, at der er en større andel ikke-vestlige indvandrere på førtidspension, *jf. figur 1.5*. Indvandrere under 45 år er derimod underrepræsenteret på førtidspension i forhold til, hvor meget de fylder i befolkningen. Det skal ses i lyset af, at der typisk går en årrække inden personer, der er indvandret, får en førtidspension. For de nuværende ikke-vestlige indvandrere på førtidspension, er der fx i gennemsnit gået 20 år mellem, at de er indvandret til, at de modtager førtidspension.

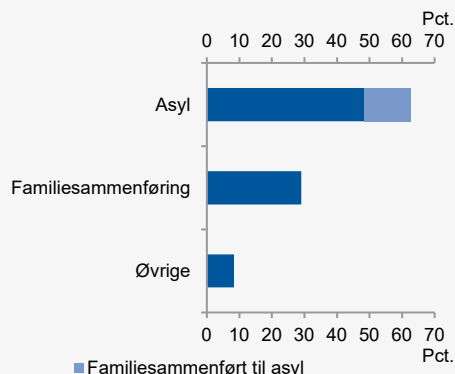
Den store overrepræsentation efter 60-årsalderen skal desuden ses i lyset af, at personer med dansk oprindelse typisk er på andre førtidige tilbagetrækningsordninger, som kræver længerevarende tilknytning til arbejdsmarkedet fx efterløn og seniorpension. Ikke-vestlige indvandrere har dog stadig en svagere tilknytning til arbejdsmarkedet for de 60+-årige såvel som for alle øvrige alderstrin.

Langt størstedelen af ikke-vestlige indvandrere på førtidspension er kommet til Danmark med ophold til asyl og familiesammenføring i løbet af 80'erne og 90'erne. Der er ca. to-tredjedele, der har *asyl* eller *familiesammenføring til asyl* som oprindeligt opholdsgrundlag, og 29 pct. har *familiesammenføring til andet end asyl*, *jf. figur 1.6*. Sidstnævnte kan fx være familiesammenført til en med permanent ophold i Danmark.

Figur 1.5
Ikke-vestlige indvandrere er overrepræsenterede på førtidspension fra 45-årsalderen

Figur 1.6
Ikke-vestlige indvandrere på førtidspension har asyl eller familiesammenføring som opholdsgrundlag

Anm.: Se anmærkning til figur 3.5 og figur 3.14 i kapitel 3.

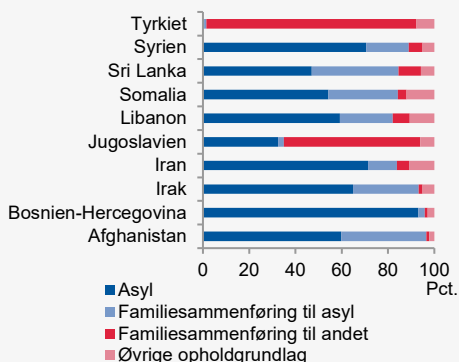
Kilde: Registerdata fra Danmarks Statistik og egne beregninger.

Opdelt på oprindelsesland gør det sig stadig gældende for langt de fleste indvandrere, at *asyl* eller *familiesammenføring til asyl* er det primære oprindelige opholdsgrundlag, *jf. figur 1.7*. Førtidspensionister fra hhv. det tidligere Jugoslavien og Tyrkiet adskiller sig dog ved, at størstedelen er kommet til Danmark med ophold til *familiesammenføring til andet end asyl*. For førtidspensionister fra Tyrkiet er det 91 pct., der er familiesammenført til andet end asyl.

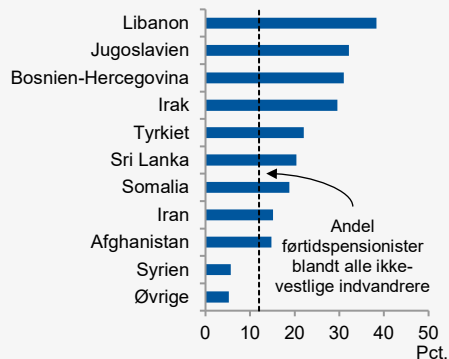
Der er samtidig stor forskel på, hvor meget ikke-vestlige indvandrere fra de enkelte oprindelseslande fylder i førtidspensionssystemet set i forhold til gruppens størrelse. Særligt ikke-vestlige indvandrere fra Libanon (herunder også palæstinensere), det tidligere Jugoslavien og Bosnien-Hercegovina er overrepræsenterede blandt førtidspensionister. Fx er 38 pct. af personer fra Libanon på førtidspension, *jf. figur 1.8*. Det er samtidig lande som i 80'erne og 90'erne i forskelligt omfang har været plaget af krig og konflikter.

Det kan vidne om, at en del ikke-vestlige indvandrere på førtidspension har fysiske eller psykiske mén med i bagagen, som kan påvirke deres arbejdsevne og dermed tilknytning til arbejdsmarkedet. Blandt ikke-vestlige førtidspensionister har flere også en psykisk lidelse som hoveddiagnose, når de har fået tilkendt en førtidspension, sammenlignet med personer med dansk oprindelse.

Figur 1.7
Opholdgrundlag blandt ikke-vestlige indvandrere på førtidspension i 2023 (10 største lande)

Figur 1.8
Andel førtidspensionister fra ikke-vestlige lande på oprindelsesland

Anm.: Se anmærkning til figur 3.16 og figur 3.13 i kapitel 3.

Kilde: Registerdata fra Danmarks Statistik og egne beregninger.

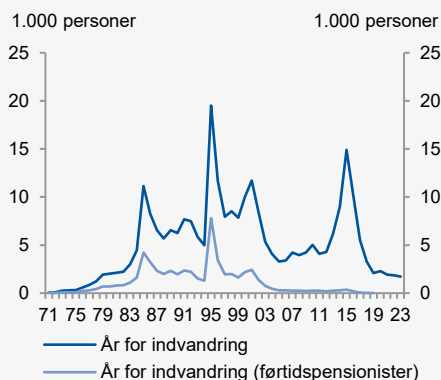
Ikke-vestlige indvandrere kommet efter 2000 er mere i beskæftigelse

Der er perioder, hvor der særligt er kommet mange indvandrere til Danmark som flygtninge eller familiesammenførte. De er typisk kommet fra lande, hvor der er konflikter og krig. Fx kom der mange indvandrere til Danmark som enten flygtninge eller familiesammenførte fra Bosnien-Hercegovina i 1995 og Syrien i 2015.

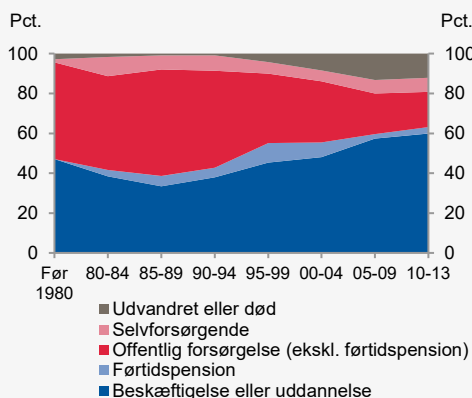
Ser man på alle ikke-vestlige indvandrere, der er kommet til Danmark med ophold til enten *asyl* eller *familiesammenføring* siden 1970'erne, er 21 pct. kommet på en førtidspension. Det er især personer, der er indvandret i 80'erne og 90'erne, som er kommet på førtidspension, mens tilbøjeligheden til at være på førtidspension er lavere for dem, der er indvandret efter 2000, *jf. figur 1.9*.

Faldet i tilbøjeligheden til at komme på førtidspension for indvandrere frem til i dag kan dels hænge sammen med, at det tager en del år, før indvandrede personer kan komme på førtidspension. Der er dog også en tendens til, at personer, der er indvandret efter 2000, har en stærkere arbejdsmarkedstilknytning og i mindre grad er på offentlig forsørgelse end dem, som er indvandret tilbage i 80'erne og 90'erne, *jf. figur 1.10*. Det kan både hænge sammen med, at det er nogle andre typer af indvandrere, der er kommet til Danmark efter 00'erne, end tidligere, og at det over tid er lykkedes bedre at integrere ikke-vestlige indvandrere på arbejdsmarkedet.

Figur 1.9
Blandt ikke-vestlige indvandrere med ophold til asyl og familiesammenføring er 21 pct. kommet på førtidspension

Figur 1.10
Personer indvandret efter år 2000 er i højere grad i arbejde 10 år efter indvandring

Anm.: Se anmærkning til figur 3.21 og figur 3.23 i kapitel 3.

Kilde: Registerdata fra Danmarks Statistik og egne beregninger.

1.2. Dimittendledige

En central del af den aktive beskæftigelsesindsats er at hjælpe ledige hurtigt videre i job, herunder også at nedbringe ledigheden blandt dimittender. I de seneste par år er udviklingen blandt dimittendledige gået den rigtige vej. I en lang årrække har dimittendledige udgjort 25 til 30 pct. af alle dagpengemodtagere, men i de seneste år er andelen faldet til 20 pct. Andelen er dog fortsat på et højere niveau sammenlignet med 2008.

Det andet temakapitel i publikationen stiller skarpt på netop dimittendledige, og hvem der særligt er overrepræsenteret. Kapitlet ser desuden på de seneste regelændringer i 2023, hvor satsen for dimittendledige blev sat ned, og perioden blev forkortet. Kapitlet ser også mere generelt på hvor mange dimittender, der er medlem af en a-kasse og undersøger effekterne af en regelændring i 2009 om gratis a-kassemedlemskab til studerende.

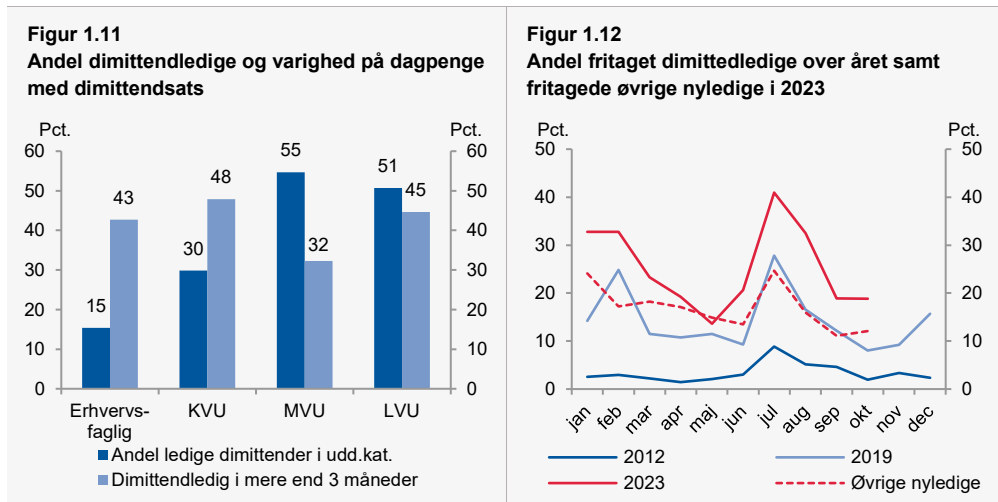
Flere dimittendledige fra mellemlange og lange videregående uddannelser

Det er i høj grad dimittender fra mellemlange og lange videregående uddannelser, der er ledige efter endt uddannelse. For de to grupper er det mere end halvdelen af dimittenderne, som bliver ledige efter dimission. Det er kun 15 pct. af dimittenderne fra erhvervsfaglige uddannelser, *jf. figur 1.11*.

Der er ligeledes forskel på, hvor længe personerne er dimittendledige. Her er det særligt dimittender med en mellemlang videregående uddannelse, der skiller sig ud ved at modtage dagpenge i relativt kort tid. For dimittendledige med en mellemlang videregående

uddannelse er 32 pct. ledige i mere end tre måneder, mens det er lige under halvdelen af dimittendledige fra øvrige uddannelser, *jf. figur 1.11*.

Dimittender kommer typisk fra en ressourcestærk baggrund og har i højere grad forældre med en mellemlang eller lang videregående uddannelse set i forhold til øvrige dagpengemodtagere. Noget af dette kan muligvis forklares af alderssammensætningen i grupperne, idet øvrige dagpengemodtagere typisk er ældre, og befolkningen generelt er blevet mere uddannet over tid.

Anm.: Figur 1.11 viser hhv. andelen af dimittender, som bliver ledig (både alm. dagpenge og på dimittendsats), og andelen af dimittendledige (dagpengemodtagere på dimittendsats), der er ledig i mere end tre måneder.

Figuren er dannet ud fra figur 4.9 og figur 4.12. Se anmærkning til figur 4.7 i kapitel 4.

Kilde: Registerdata fra Danmarks Statistik og STAR samt egne beregninger.

Der er store sæsonudsving på dimittendområdet i løbet af året. Der er fx mange, som afslutter sin uddannelse i enten januar eller juni. Siden 2012 har tendensen været, at flere bliver færdige på samme tid, og i 2023 dimitterede 4 ud af 10 dimittender i juni. Det betyder, at mange bliver dimittendledige lige op til sommerferien, hvor mange arbejdsgivere typisk holder ferie og ikke ansætter nye medarbejdere.

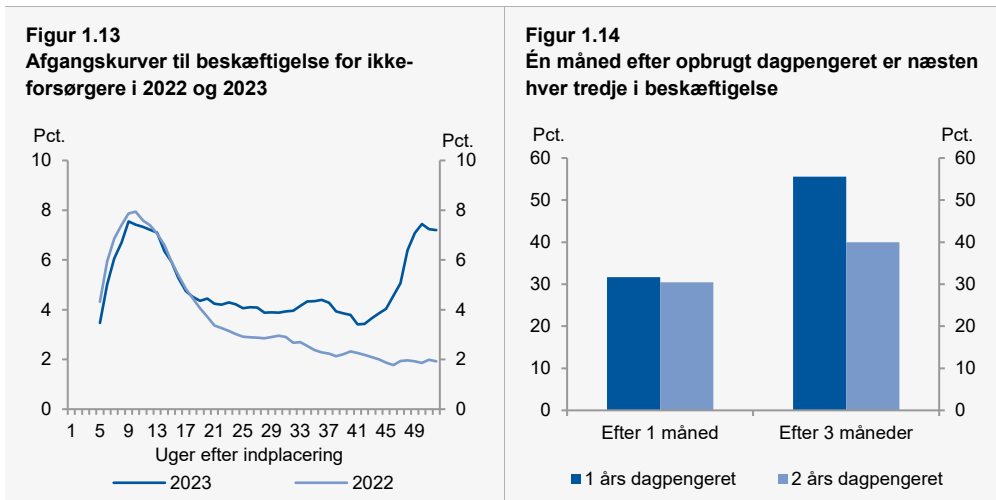
Der er på den anden side mange dimittendledige i juli, som har fundet arbejde, og som starter inden for seks uger. I juli 2023 var 41 pct. af de dimittendledige fritaget for aktivering, fordi de skulle starte i job inden for seks uger, *jf. figur 1.12*. At en del dimittender med et job på hånden modtager dagpenge i juli kan være efter eget ønske eller efter ønske fra arbejdsgiver, som i mindre grad opstarter nye medarbejdere i juli.

Nye regler for dimittenders mulighed for at få dagpenge

Dimittender har igennem tiden oplevet betydelige regelændringer for at modtage dagpenge efter endt uddannelse. Den seneste ændring for dimittender trådte i kraft 1. maj 2023, hvor dagpengeperioden for dimittendledige blev forkortet fra to år til et år. Derudover får dimittendledige uden forsørgerpligt en lavere dagpengesats efter tre måneders dagpengeforbrug.

Analysen viser, at der er en højere afgang til beskæftigelse for dimittendledige i 2023 end i 2022, *jf. figur 1.13*. Afgangen er højere fra omkring fire måneder efter, at de er startet på dimittenddagpenge. Det tyder således på, at de dimittendledige hurtigere afgår til beskæftigelse efter de nye regler. Der kan dog være konjunkturmæssige forskelle, der ikke er taget højde for i den deskriptive analyse, og som gør, at dimittendledige har et anderledes afgangsmønster mellem 2022 og 2023, uafhængigt af reglerne.

Analysen viser samtidig, at i maj til august 2024 opbrugte 3,2 pct. af dagpengemodtagere berettiget til ét års dagpenge deres dagpengeret. Én måned efter, at de har opbrugt dagpengeretten, er en tredjedel i beskæftigelse, og efter tre måneder er det 56 pct., *jf. figur 1.14*. For dem med to års dagpengeret, hvis ret udløb på samme tidspunkt, er det knap 40 pct., som er i beskæftigelse tre måneder efter, at deres dagpengeret er opbrugt.

Anm.: Se anmærkning til figur 4.16 og 4.19 i kapitel 4.

Kilde: Registerdata fra Danmarks Statistik og STAR samt egne beregninger.

Tilbage i 2009 var der også en regelændring, der fik betydning for dimittenders mulighed for at modtage dagpenge. Her fik studerende mulighed for gratis a-kassemedlemskab, når de er indskrevet på en erhvervskompetencegivende uddannelse og er under 30 år.

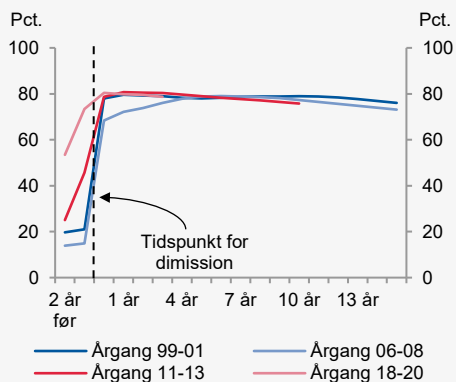
Det betyder, at dimittender omkostningsfrit kan undgå en karenperiode i dagpengesystemet og modtage dagpenge fra første ledigheds måned.

Efter regelændringen om gratis a-kassemedlemskab var der en markant stigning i andelen af studerende, der var medlem af en a-kasse. Andelen steg fra 17 pct. i 2009 til 54 pct. i 2022. Den markante stigning kan potentielt have haft en afsmittende effekt på de pågældende årgange af studerendes a-kassetilknytning på længere sigt. Det ser dog ikke umiddelbart ud til at være tilfældet. Tilknytningen til a-kasser i årene efter endt uddannelse er nogenlunde ens på tværs af årgange, *jf. figur 1.15*. Det indikerer, at der på sigt er en relativt stærk tilknytning til a-kasser, uanset om det er gratis for studerende at være medlem eller ej.

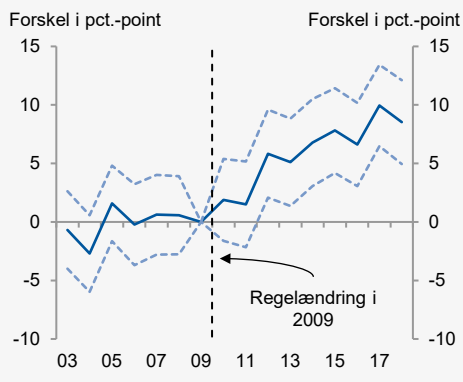
Mange andre forhold end regelændringen kan påvirke de studerendes a-kassetilknytning og risiko for ledighed efter endt uddannelse fx konjunktursituationen mv. Derfor forsøger analysen i kapitlet at isolere effekten af regelændringen om gratis a-kassemedlemskab. I analysen benyttes aldersbegrænsningen i regelændringen, som gør det muligt inden for samme årgang af dimittender at sammenligne 29-årige (berørt af regelændring) med 31-årige (ikke-berørt). Analysen finder indikationer på, at gratis a-kassemedlemskab øger forsikringsgraden før dimission, men ikke efter endt uddannelse. Samtidig ser regelændringen ud til at betyde, at flere modtager dagpenge i første måned efter endt uddannelse, *jf. figur 1.16*. Analysen finder dog ikke, at der er en effekt længere ude i dagpengeforløbet.

Effekten på, hvor mange der er på dagpenge én måned efter dimission, er først signifikant et par år efter, at regelændringen fandt sted, hvilket kan tyde på en vis forsinkelse i indfasningen. Samtidig skulle de studerende være medlem i ét helt år før, at de omkostningsfrit kunne undgå karenperioden, hvilket også kan forsinke effekterne.

Figur 1.15
Andel dimittender, der er medlem af en a-kasse, før og efter dimission

Figur 1.16
Effekt på andel på dagpenge den første måned efter dimission, op til og efter regelændring

Anm.: Se anmærkning til figur 4.29 og 4.33 i kapitel 4.

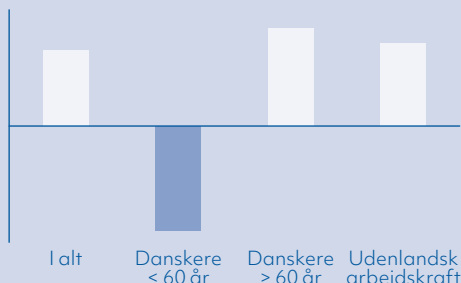
Kilde: Registerdata fra Danmarks Statistik og STAR samt egne beregninger.

Status og tendenser på arbejdsmarkedet

2

Kapitel 2 Nøgletal

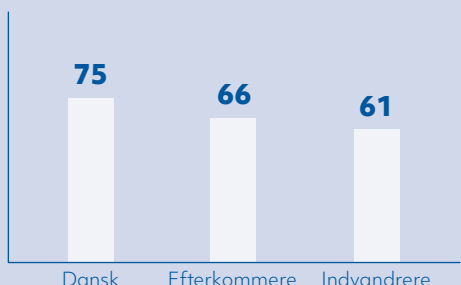
➔ **Beskæftigelsesvæksten i 2024 er drevet af seniorer og udlændinge**

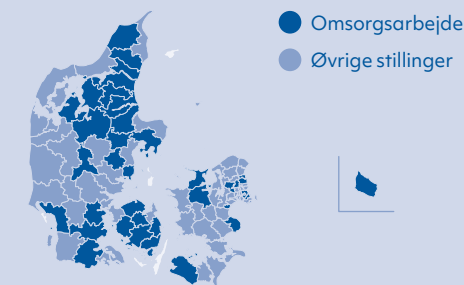
➔ **Ledighedsprocenten er uændret gennem 2024**

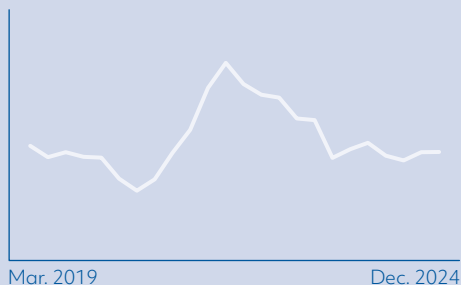
➔ **Lønmodtagerfrekvens for ikke-vestlige er fortsat lavere**

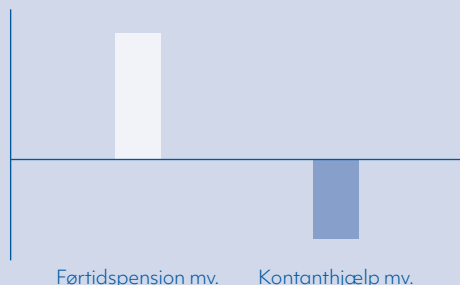
➔ **Flere lønmodtagere inden for omsorgsarbejde siden 2019**

➔ **Stabil andel af ikke-besatte stillingsopslag i de seneste to år**

➔ **Flere på FØP, færre på kontanthjælp i det seneste år**

2. Status og tendenser på arbejdsmarkedet

I 2024 fortsatte væksten i beskæftigelsen, og udviklingen har i høj grad afspejlet udviklingen i 2023. Fremgangen er bredt funderet på tværs af arbejdsmarkedet, og langt de fleste brancher har oplevet en fremgang i lønmodtagerbeskæftigelsen i det seneste år. Rekrutteringssituationen har samtidig stabiliseret sig, men der er fortsat tegn på en relativ høj efterspørgsel efter arbejdskraft i forhold til udbuddet. Det afspejler sig blandt andet i den fortsat lave ledighed, der næsten har været uændret gennem 2024 samt et relativt højt antal opslåede stillinger.

2.1. Arbejdsmarkedet har stabiliseret sig i løbet af 2024

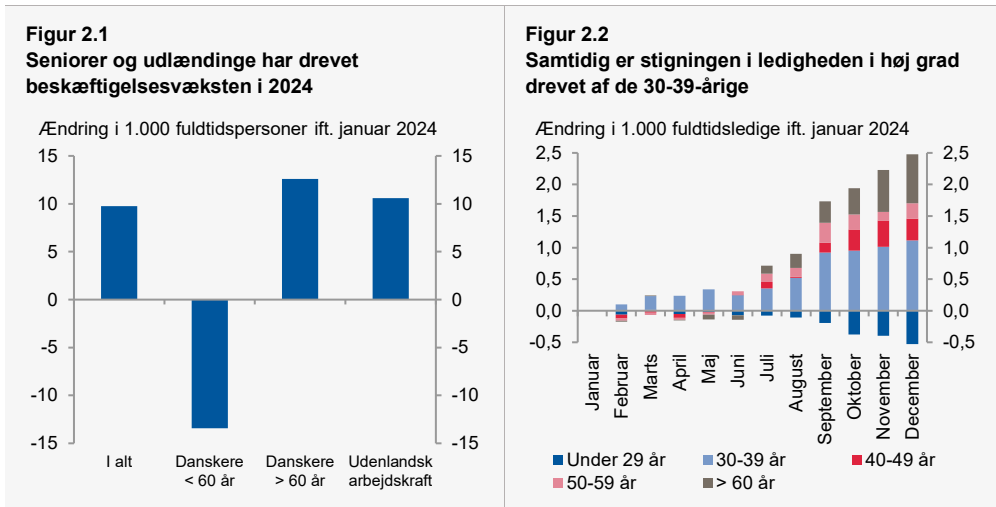
I det seneste års tid er lønmodtagerbeskæftigelsen fortsat med at stige samtidig med, at antallet af fuldtidsledige er steget svagt. Beskæftigelsesfremgangen i det seneste år er drevet af flere beskæftigede udenlandske statsborgere og flere beskæftigede seniorer, *jf. figur 2.1*. Stigningen i beskæftigede udenlandske statsborgere kan både være drevet af øget indvandring, og af at beskæftigelsesfrekvensen blandt herboende udlændige er steget. For seniorerne kan væksten både skyldes, at seniorerne bliver på arbejdsmarkedet i længere tid, og at gruppen af seniorer i befolkningen generelt er blevet større.¹

Omvendt er antallet af danske lønmodtagere under 60 år faldet i løbet af 2024 og bidrager dermed negativt til beskæftigelsesudviklingen. Faldet i danske lønmodtagere under 60 år er især drevet af demografiske ændringer, da det samlede antal af danskere mellem 16 og 60 år er reduceret med ca. 12.000 personer siden 1. kvartal 2024.² På trods af faldet udgør gruppen fortsat den langt største gruppe på arbejdsmarkedet.

Ser man på ledigheden, er antallet steget svagt i løbet af 2024 med ca. 1.900 fuldtidsledige, *jf. figur 2.2*. Det er særligt i aldersgruppen 30-39-årige, at antallet af fuldtidsledige er steget i løbet af året.

¹ Antallet af danskere over 60 år er steget med knap 19.000 personer i perioden fra 1. kvartal 2024 til 4. kvartal 2024.

² Befolkningen er opgjort pr. den 1. i kvartalet i perioden fra 1. kvartal 2024 til 4. kvartal 2024.

Anm.: Figur 2.1 viser udviklingen i fuldtidsbeskæftigede lønmodtagere fra januar 2024 til december 2024. Tallene er sæsonkorrigeret. Udenlandsk arbejdskraft er defineret som alle med udenlandsk statsborgerskab, der har lønindkomst i Danmark samt personer i RUT-registeret. Figur 2.2 viser udviklingen i sæsonkorrigerede fuldtidsledige fra januar 2024 til december 2024.

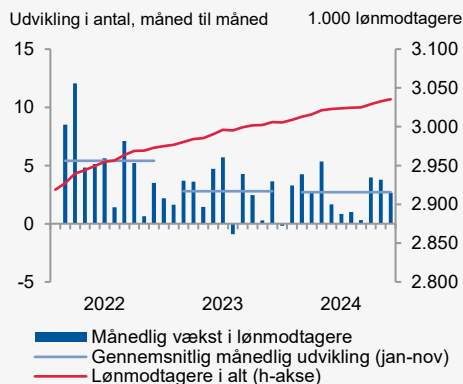
Kilde: Jobindsats.dk og egne beregninger.

Udviklingen i beskæftigelsen i 2024 har i overvejende grad fulgt 2023. Det ses ved, at den gennemsnitlige månedlige vækst i beskæftigelsen stort set er på samme niveau i 2023 og 2024, *jf. figur 2.3*. Siden 2022 er den gennemsnitlige månedlige beskæftigelses-tilvækst dog faldet markant fra 5.400 personer hver måned til 2.700 personer i 2024.

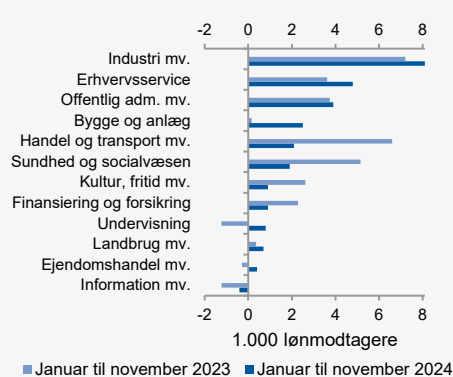
Selvom lønmodtagerbeskæftigelsen er steget på tværs af stort set hele arbejdsmarkedet, er der udsving på tværs af brancherne. Inden for *Sundhed og socialvæsen* og *Handel og transport mv.* ser væksten i lønmodtagerbeskæftigelsen ud til at aftage, *jf. figur 2.4*. Inden for *Handel og transport mv.* er væksten i beskæftigelsen gået fra knap 6.600 flere lønmodtagere i 2023 til 2.100 flere lønmodtagere i 2024. Inden for fx *Sundhed og socialvæsen* blev stigningen i lønmodtagerbeskæftigelsen mere end halveret i 2024 sammenlignet med 2023.

Omvendt ser beskæftigelsesvæksten ud til at være tiltagende inden for *Erhvervsservice mv.* og *Bygge og anlæg*. Både i 2023 og 2024 oplevede *Industri mv.* den største fremgang i lønmodtagerbeskæftigelsen.

Figur 2.3
Beskæftigelsen er på det højeste, men udviklingen er stabiliseret

Figur 2.4
Særligt lavere vækst inden for fx Handel og transport mv. sammenlignet med 2023

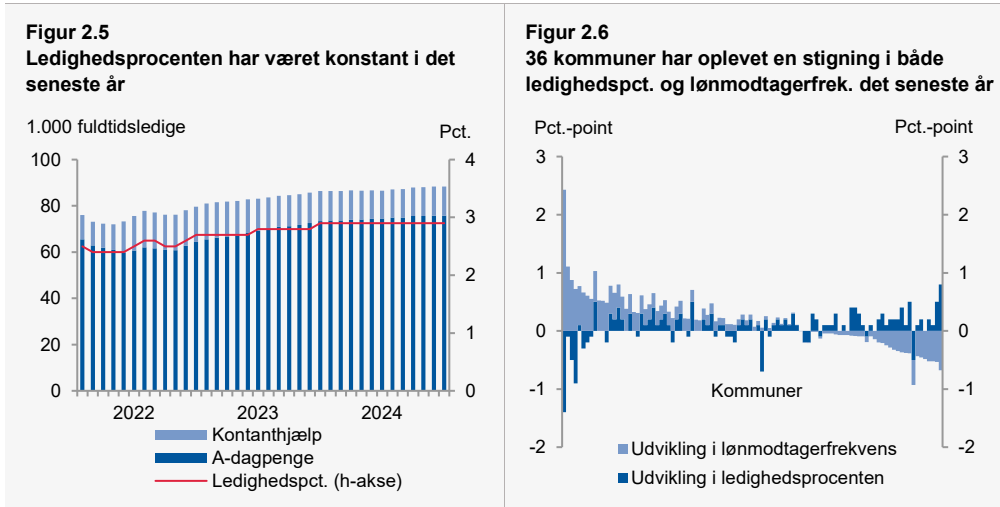
Anm.: Figur 2.3 viser udviklingen i den sæsonkorrigerede lønmodtagerbeskæftigelse siden januar 2022. Seneste observation er november 2024. Figur 2.4 viser udviklingen i den sæsonkorrigerede lønmodtagerbeskæftigelse fra januar til november i hhv. 2023 og 2024 fordelt på brancher.

Kilde: Danmarks Statistik og egne beregninger.

Ledigheden har udviklet sig i et roligt tempo i det seneste år, og ledighedsprocenten har været uændret på 2,9 pct. i et års tid, *jf. figur 2.5*. Udviklingen dækker over, at antallet af dagpengemodtagere er steget med knap 2.100 i det seneste år, mens antallet af jobparate kontanthjælpsmodtagere omvendt er faldet med 200. Når ledighedsprocenten i samme periode forbliver uændret skyldes det, at arbejdsstyrken tilsvarende er vokset. Sammenlignet med 2022 og 2023 har ledighedsprocenten i 2024 været på et lidt højere niveau.

Selvom ledigheden har været omtrent stabil på landsplan, dækker udviklingen over kommunale forskelle. Dertil har beskæftigelsen også udviklet sig forskelligt på tværs af landets kommuner. I 36 kommuner er både lønmodtagerfrekvensen og ledighedsprocenten steget i perioden fra september 2023 til september 2024, *jf. figur 2.6*.

Samlet set er ledighedsprocenten faldet eller uændret i 35 af landets kommuner. Det er dog ikke ensbetydende med, at der *ikke* er kommet flere ledige i disse kommuner. I 9 af de 35 kommuner er antallet af ledige steget, men stigningen er mindre end stigningen i arbejdsstyrken, hvorfor ledighedsprocenten alligevel falder, *jf. bilagstabel B.1*.

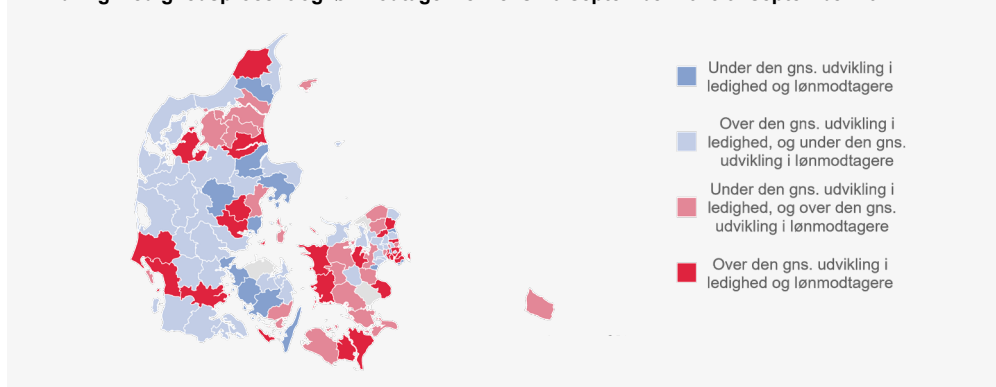

Anm.: Figur 2.5 viser udviklingen i ledigheden fordelt på jobparate kontanthjælpsmodtagere og A-dagpengemodtagere, samt som pct. af arbejdsstyrken. Seneste observation er december 2024. Figur 2.6 viser udviklingen i lønmodtagerfrekvensen og ledighedsprocenten fordelt på kommuner fra september 2023 til september 2024. Se bagvedliggende tal i bilagstabel B.1.

Kilde: Jobindsats, Registerdata fra Danmarks Statistik og egne beregninger.

De kommunale forskelle i udviklingen af lønmodtagerfrekvensen og ledighedsprocenten kan afspejle forskellige faktorer afhængigt af hvilken del af landet, der ansues og de lokale rekrutteringsudfordringer. I Midt- og Vestsjælland er der fx flere kommuner, der har haft en udvikling i ledighedsprocenten, der ligger *under* den gennemsnitlige udvikling på landsplan, og *over* udviklingen i lønmodtagerfrekvensen, *jf. figur 2.7*. Det hænger formentlig sammen med, at Novo Nordisk tiltrækker en del arbejdskraft i forbindelse med deres store anlægsbyggeri, *jf. Økonomisk Redegørelse, december 2024*.

Tilsvarende gør sig gældende i Lolland Kommune. Her kan en stor del af udviklingen i kommunen fx tilskrives Femern Bælt byggeriet, der har medført en stor stigning af udenlandske arbejdere, og at lønmodtagerfrekvensen er steget. Samtidig er ledighedsprocenten er faldet, da arbejdsstyrken er blevet større.

Figur 2.7**Ændring i ledighedsprocent og lønmodtagerfrekvens fra september 2023 til september 2024**

Anm.: Figur 2.7 angiver, hvorvidt kommunerne ligger over eller under den gennemsnitlige udvikling i pct.-point i hhv. ledighedsprocent (0,1 pct.-point) og lønmodtagerfrekvens (0,1 pct.-point) i perioden fra september 2023 til september 2024. Se bagvedliggende tal i bilagstabel B.1.

Kilde: Registerdata fra Danmarks Statistik og egne beregninger.

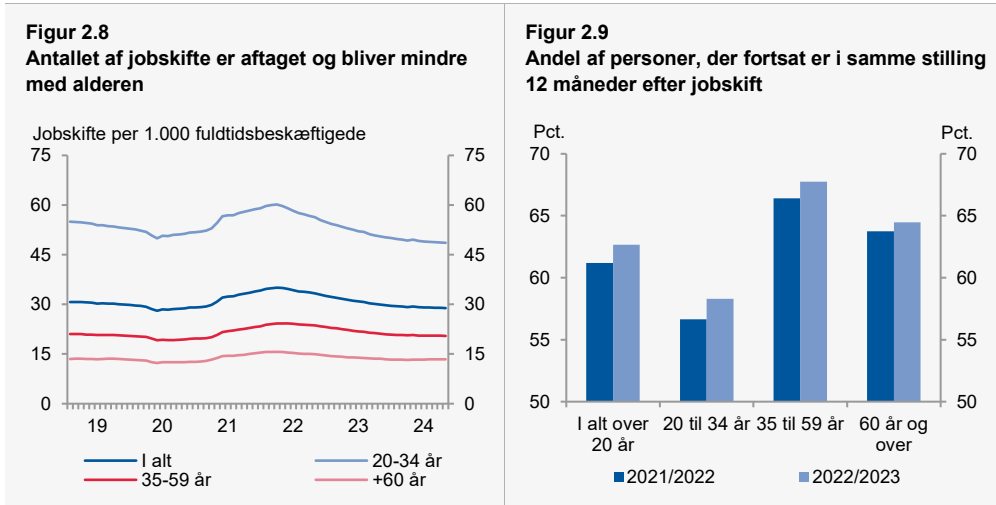
Det roligere tempo på arbejdsmarkedet er også afspejlet i den seneste udvikling i antallet af jobskifte. Siden 2022 er antallet af jobskifte pr. 1.000 fuldtidsbeskæftigede faldet fra ca. 34 jobskifte til 29 jobskifte i gennemsnit pr. måned, *jf. figur 2.8*. Der er flest jobskifte blandt de yngre lønmodtagere. Det kan fx skyldes sæsonarbejde eller deltidsjobs, herunder studiejobs, hvor man typisk er ansat i kortere tid og med flere jobskifte. Det er også blandt denne gruppe, at antallet af jobskifte er faldet mest. Blandt de 20 til 34-årige er antallet af jobskifte pr. 1.000 fuldtidspersoner faldet fra knap 58 til 49 jobskifte pr. måned.

Tendensen til jobskifte aftager med alderen. Blandt de 60+ årige er antallet af jobskifte omkring en fjerdedel af niveauet for de 20 til 34-årige. Den faldende tendens til at skifte jobs hen over arbejdslivet kan skyldes ændrede præferencer, der påvirker valget af arbejdsplads og lysten til at skifte job. Derudover kan udviklingen også skyldes, at beskæftigede har opbygget virksomhedsspecifikke kompetencer over arbejdslivet, hvilket kan være med til at forstærke jobmatchet og fastholde medarbejderen i samme job.

Ser man på andelen, der fortsat er i samme job inden for det første år af ansættelsen, er det også sjældnere tilfældet for de yngre lønmodtagere, *jf. figur 2.9*. Blandt de 20-34-årige, der fik nyt arbejde i perioden fra august 2022 til juli 2023, er ca. 58 pct. fortsat ansat i samme virksomhed, mens det gælder for ca. 68 pct. af de 35-59-årige. På tværs af alle aldersgrupper har udviklingen i andelen, der fortsat har samme stilling et år efter jobskifte, været stort set den samme. Det er værd at nævne, at der kan være et selektionsproblem i og med, at der ses på dem, der starter nyt job, som ikke kan udelukkes at være mere tilbøjelige til at skifte job end den generelle population.

Selvom antallet af jobskifte generelt udvikler sig nogenlunde stabilt over en længere år-række, har COVID-19-krisen og det efterfølgende opsving skabt markante udsving. Udsvingene har været til stede på tværs af alle aldersgrupper, men påvirkede især de yngre aldersgrupper.

Siden 2022 har der generelt været et fald i antallet af jobopslag og deraf ledige stillinger, *jf. figur 2.25 længere nede*. Det har også skabt et fald i muligheden for jobskifte. Sammenholdt med en forholdsvis uændret ledighed, kan en del af forklaringen være, at efterspørgslen efter arbejdskraft er aftaget, og tilbøjeligheden til at skifte job derfor er blevet mindre.

Anm.: Figur 2.8 viser udviklingen i jobskift siden 2019 fordelt på alder opgjort som antallet af jobskifte pr. 1.000 fuldtidsbeskæftigede. Figuren viser et tolv måneders glidende gennemsnit. Et jobskifte opgøres, hvor en person starter i job i den givne måned. Den samme person kan påbegynde nyt job flere gange inden for samme måned. En person kan komme fra et andet job, fra ledighed eller træde ind på arbejdsmarkedet for første gang. Seneste observation er oktober 2024. Figur 2.9 viser andelen af jobskifte, der fortsat er ansat i samme virksomhed ét år efter jobstart, fordelt på alder. Perioden 2021/2022 starter 1. august 2021 og slutter 31. juli 2022. Perioden 2022/2023 starter 1. august 2022 og slutter 31. juli 2023. En jobstart er identificeret ved en lønudbetaling til en person i en periode, hvor der i perioden før ikke var lønudbetaling fra samme arbejdsgiver til samme person. En person regnes som fortsat ansat i samme job, hvis der 12 måneder senere er en lønudbetaling fra samme arbejdsgiver til samme person.

Kilde: Jobindsats og egne beregninger.

Udviklingen i beskæftigelsen og ledigheden fortæller meget om det nuværende konjunkturbillede, og i hvilken retning arbejdsmarkedet bevæger sig. Det samme gør udviklingen i antallet af konkurser. Antallet af konkurser har i 2024 ligget på et lavere niveau end i 2022 og 2023, *jf. figur 2.10*. I gennem 2024 har der i gennemsnit været 210 konkurser om måneden. Sammenlignet med 2023 er det et fald på 44 konkurser om måneden i

gennemsnit. Faldet i 2024 kan hænge sammen med, at der i kølvandet på COVID-19-krisen var et kunstigt højt antal konkurser. Særligt i 2023, da hjælpeordninger i 2020 og 2021 til erhvervslivet kan have holdt hånden under virksomheder, der ellers ikke havde overlevet.³ Dertil svarer udviklingen i antallet af konkurser gennem 2024 til den gennemsnitlige udvikling i de seneste 10 år.⁴ Sammen med den afdæmpede udvikling i beskæftigelse og ledighed, peger udviklingen i konkurser gennem 2024 på, at arbejdsmarkedet har stabiliseret sig.

De færre konkurser kan dog også hænge sammen med, at forbrugslysten er steget i befolkningen. Forbrugertilliden er det et udtryk for, hvordan forbrugerne vurderer deres egen og landets nuværende økonomiske situation samt forventninger til fremtiden.

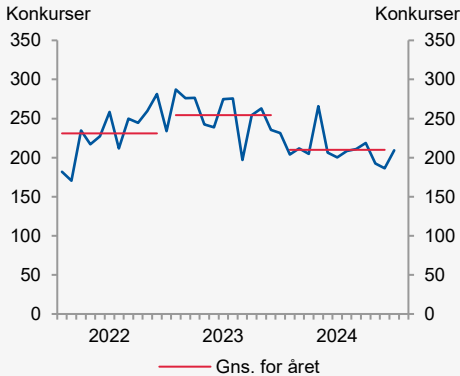
Siden udgangen af 2022 er forbrugertilliden forbedret og har ligget nogenlunde stabil siden midten af 2023, om end fortsat negativ, *jf. figur 2.11*. Det kommer efter en længere periode med meget svingende forbrugertillid, særligt som konsekvens af COVID-19-krisen og høj inflation i årene efter.

Dykket i forbrugertilliden i 2022 kan også hænge sammen med krigen i Ukraine, der både bidrog til inflationsudviklingen ved at lægge pres på forsyningskæderne, men også generelt skabte utryghed i befolkningen.

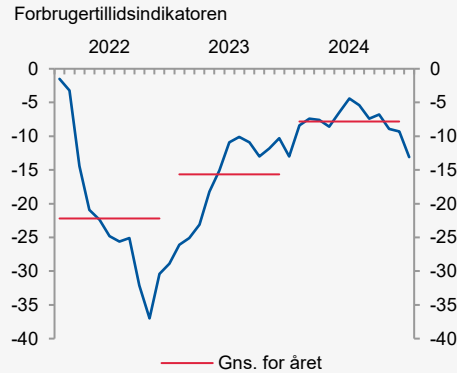
³ Danmarks Statistik – "2023 havde det højeste antal konkurser siden 2010"

⁴ Danmarks Statistik – "2024 var et gennemsnitligt konkursår"

Figur 2.10
Antallet af konkurser er lavere i 2024 end i 2022 og 2023 ...

Figur 2.11
... og forbrugertilliden er forbedret siden udgangen af 2022

Anm.: Figur 2.10 viser antallet af konkurser for aktive virksomheder, som enten har ansatte eller en omsætning over 1 mio. kr. Seneste observation er januar 2025. Figur 2.11 viser udviklingen i forbrugertillidsindikatoren.

Forbrugertilliden måles ud fra svarene på en række spørgsmål om den økonomiske situation og kan ligge mellem 100 og -100, hvor 100 er højst tillid, og -100 er lavest tillid. Seneste observation er januar 2025.

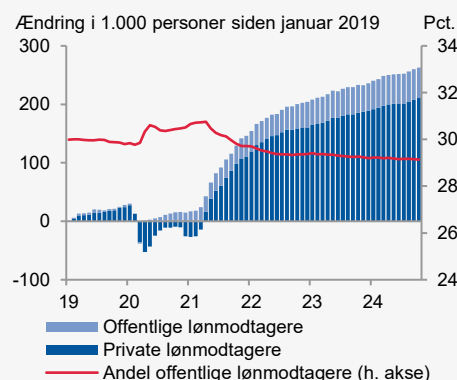
Kilde: Danmarks Statistik og egne beregninger.

2.2. Hvem har stået for den stigende beskæftigelse?

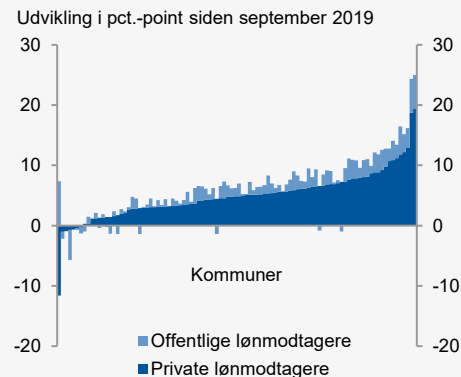
Den store vækst i lønmodtagerbeskæftigelsen er i høj grad drevet af, at der er kommet flere beskæftigede til den private sektor, der er steget med ca. 211.000 lønmodtagere siden starten af 2019, *jf. figur 2.12*. Den offentlige sektor er også blevet større med en stigning på ca. 51.600 personer siden 2019. Det svarer til, at den private sektor har stået for 80 pct. af den samlede stigning i lønmodtagerbeskæftigelsen siden 2019. Det betyder også, at de offentligt ansatte fylder lidt mindre i den samlede lønmodtagerbeskæftigelse.

Væksten i den offentlige og private lønmodtagerbeskæftigelse varierer på tværs af landet, *jf. figur 2.13*, men for næsten alle landets kommuner gælder det, at beskæftigelsesfremgangen er drevet af privatansatte lønmodtagere.

Figur 2.12
Beskæftigelsesfremgangen er drevet af
privatansatte lønmodtagere

Figur 2.13
Den private beskæftigelse driver fremgangen på
tværs af landet

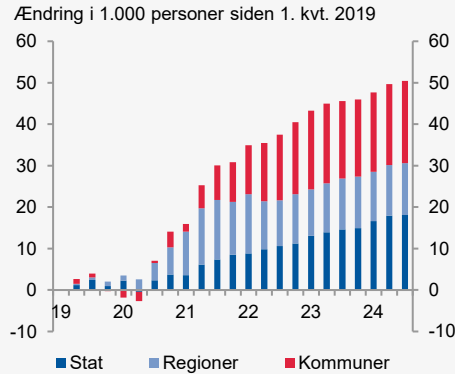
Anm.: Figur 2.12 viser udviklingen i lønmodtagere fordelt på sektor siden januar 2019. Seneste observation er november 2024. Figur 2.13 viser væksten i lønmodtagere i kommunerne fra september 2019 til september 2024 fordelt på sektor. Se bagvedliggende tal i bilagstabel B.2.

Kilde: Danmarks Statistik og egne beregninger.

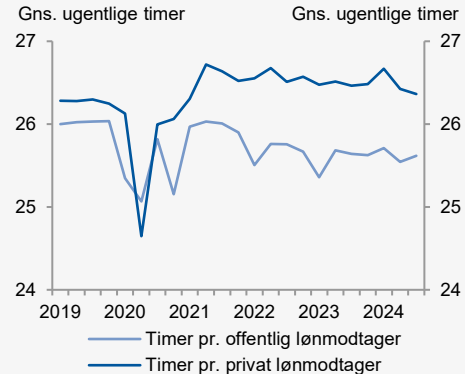
Stigningen i lønmodtagere i den offentlige sektor er bredt forankret i hele sektoren. Der er siden starten af 2019 kommet 19.800 flere lønmodtagere i kommunerne, knap 18.000 flere lønmodtagere i staten, og ca. 12.500 flere lønmodtagere i regionerne, *jf. figur 2.14*. De kommunalt ansatte lønmodtagere udgør den største gruppe blandt de offentlige lønmodtagere (58 pct.), mens de statsligt ansatte udgør knap 25 pct. og de regionalt ansatte udgør 17 pct.

På trods af stigningen i antallet af offentlige lønmodtagere, fylder de lidt mindre i den samlede lønmodtagerbeskæftigelse. Når man ser på udviklingen i præsterede arbejdstimer siden 2019, er tendensen den samme. Udviklingen i arbejdstimer i den offentlige sektor har ikke fulgt med udviklingen i antallet af offentlige lønmodtagere. Mens den gennemsnitlige ugentlige arbejdstid for de private lønmodtagere er tilbage på 2019-niveau efter store udsving under COVID-19-krisen, er den gennemsnitlige arbejdstid for de offentlige lønmodtagere faldet og ligger en smule under niveauet i 2019, *jf. figur 2.15*. Altså har forholdet mellem offentlige og private arbejdstimer ændret sig. Det vidner om, at den offentlige sektor fylder relativt mindre end i 2019, både opgjort i antal lønmodtagere og arbejdstimer.

Figur 2.14
Stigningen i offentligt ansatte dækker både over en stigning i staten, kommuner og regioner

Figur 2.15
Den gennemsnitlige arbejdstid for de offentlige lønmodtagere er faldet siden 2019

Anm.: Figur 2.14 opdeler udviklingen i de offentlige lønmodtagere på lønmodtagere i kommunerne, staten og regionerne. Seneste observation er 3. kvartal 2024. Summen af de offentlige ansatte i staten, kommunerne og regionerne summerer ikke til det samlede antal offentlige lønmodtagere i figur 2.12. Forskellen kan tilskrives ansatte inden for sociale kasser og fonde, der ikke indgår i figur 2.14. Figur 2.15 viser udviklingen i den gennemsnitlige ugentlige arbejdstid for offentlige og private lønmodtagere siden 1. kvartal 2019. Arbejdstid er opgjort pba. nationalregnskabet og er målt i præsterede timer for lønmodtagere. Tallene er sæsonkorrigeret og den seneste observation er 3. kvartal 2024.

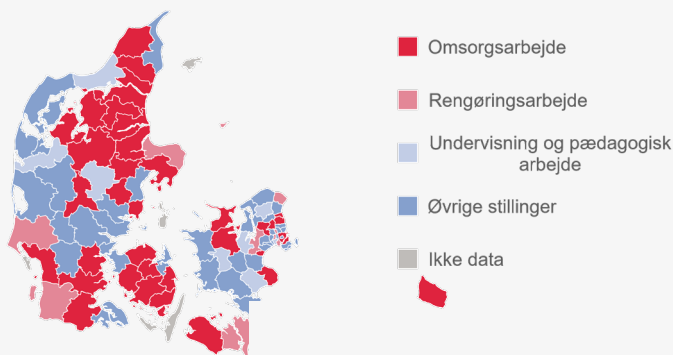
Kilde: Danmarks Statistik og egne beregninger.

Stigningen i lønmodtagerbeskæftigelsen er særligt sket inden for nogen bestemte stillingsbetegnelser. I 35 ud af 93 kommuner⁵ er der kommet flest lønmodtagere inden for *omsorgsarbejde* siden starten af 2019, jf. figur 2.16. *Omsorgsarbejde* omfatter blandt andet dagplejearbejde, pædagogisk medhjælp samt SOSU-hjælpere og -assistenter⁶ og er typisk i den offentlige sektor. For 17 ud af de resterende 41 kommuner, er det *undervisning og pædagogisk arbejde* og *rengøringsarbejde*, hvor der er kommet flest lønmodtagere siden starten af 2019.

⁵ Der er ikke data for Langeland, Læsø, Samsø, Ærø og Fanø Kommune.

⁶ Det skal bemærkes, at de stillingsbetegnelser, der falder inden for området omsorgsarbejde, er store faggrupper, hvorfor der generelt må forventes at være flere job af denne type.

Figur 2.16
Stillingsbetegnelse med den største stigning i antallet af lønmodtagere siden 2019

Anm.: Figur 2.16 viser den stillingsbetegnelse i hver kommune, der har haft den største absolutte stigning i antal lønmodtagere fra 2019 til 2023. I figuren vises de tre stillingsbetegnelser, der har haft den største stigning i flest kommuner. Stillingsbetegnelserne er opgjort pba. DISCO-08. I figuren er der taget udgangspunkt i de 42 overgrupper fra DISCO-08. I de tilfælde, hvor stillingsbetegnelsen ikke er angivet på et niveau, der er detaljeret nok, bruges de ti hovedgrupper fra DISCO-08. Der er altså anvendt i alt 52 stillingsbetegnelser i opgørelsen, hvorfor øvrige kategorien omfatter de resterende 49 stillingsbetegnelser. Se bagvedliggende tal i bilagstabel B.3.

Kilde: Registerdata fra Danmarks Statistik og egne beregninger.

Ikke-vestlige indvandrere og efterkommere bidrager til væksten

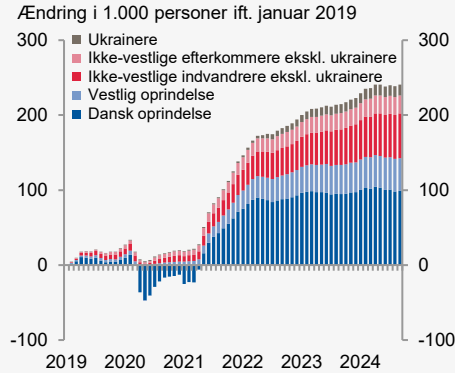
En stor del af udviklingen i lønmodtagerbeskæftigelsen siden 2019 kan tilskrives, at der er kommet flere udenlandske statsborgere i beskæftigelse i Danmark. Ca. en tredjedel af væksten kommer fra herboende udenlandske statsborgere, der er kommet i arbejde, *jf. Økonomisk Redegørelse, august 2024*. Beskæftigede udenlandske statsborgere består af meget forskellige personer med forskellige opholdsgrundlag og forudsætninger for at finde arbejde i Danmark. Der er også stor forskel på, hvor længe disse personer opholder sig i landet, og i hvor høj grad de bosætter sig og bliver en varig del af det danske arbejdsmarked.

Flere år med høj efterspørgsel efter arbejdskraft har betydet, at en gruppe af personer, som historisk har haft lav tilknytning til det danske arbejdsmarked, er kommet i beskæftigelse. Siden 2019 har personer med anden oprindelse end dansk stået for ca. halvdelen af fremgangen i lønmodtagerbeskæftigelsen, *jf. figur 2.17*. Særligt har ikke-vestlige indvandrere og efterkommere bidraget med ca. 98.000 flere lønmodtagere siden 2019. Heraf er ca. 14.000 af ukrainere, der er beskæftiget i Danmark.

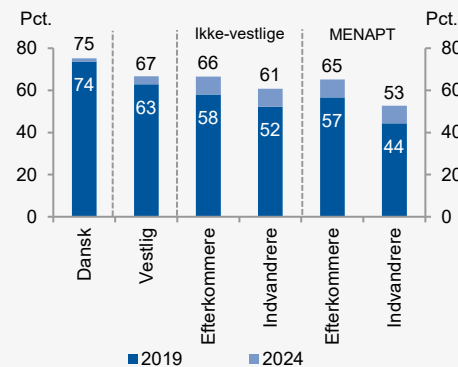
Fremgangen er også afspejlet i en stor stigning i lønmodtagerfrekvensen for ikke-vestlige indvandrere og efterkommere på 8 pct.-point, *jf. figur 2.18*. Det gælder også i høj grad

indvandrere og efterkommere fra MENAPT-landene, hvor stigningen i lønmodtagerfrekvensen dog er fra et lavt udgangspunkt, særligt for indvandrere.

Figur 2.17
Halvdelen af beskæftigelsesvæksten kan tilskrives anden oprindelse end dansk

Figur 2.18
Stor stigning i lønmodtagerfrekvensen for ikke-vestlige indvandrere og efterkommere

Anm.: Figur 2.17 viser udviklingen i den sæsonkorrigerede lønmodtagerbeskæftigelse siden januar 2019 fordelt på herkomst. Seneste observation er september 2024. Figur 2.18 viser udviklingen i lønmodtagerfrekvensen fordelt på oprindelsesland fra september 2019 til september 2024, for personer i den arbejdsdygtige alder. MENAPT-landene består af Syrien, Kuwait, Libyen, Saudi-Arabien, Libanon, Somalia, Irak, Qatar, Sudan, Bahrain, Djibouti, Jordan, Algeriet, Forenede Arabiske Emirater, Tunesien, Egypten, Marokko, Iran, Yemen, Mauretanien, Oman, Afghanistan, Palæstina, Gaza, Vestbredden, Østjerusalem, Pakistan og Tyrkiet.

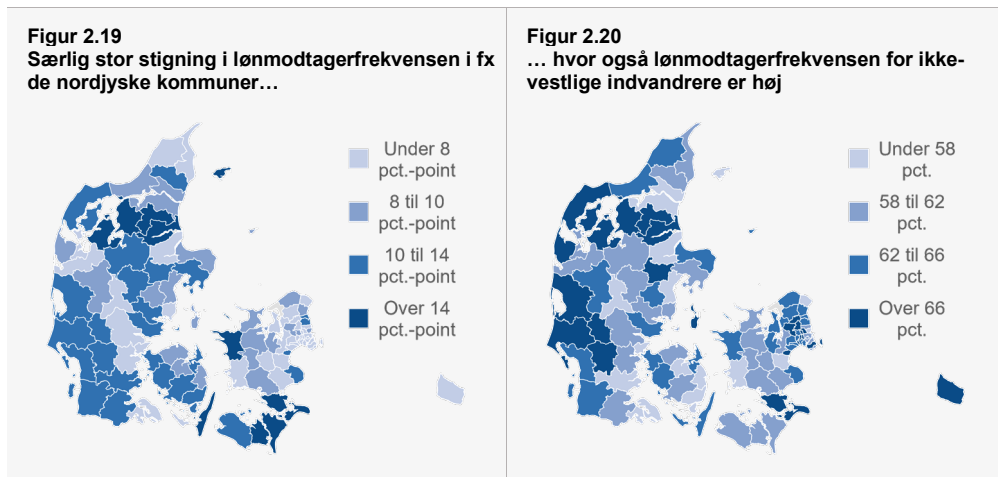
Kilde: Registerdata fra Danmarks Statistik og egne beregninger.

På trods af den store fremgang ligger lønmodtagerfrekvensen for ikke-vestlige indvandrere og efterkommere fortsat hhv. 14 og 9 pct.-point under lønmodtagerfrekvensen for personer med dansk oprindelse i 2024. Hvis lønmodtagerfrekvensen for ikke-vestlige indvandrere er den samme som for personer med dansk oprindelse, vil det alt andet lige svare til 49.300 flere lønmodtagere. Endnu mere udtalt er differencen til indvandrere fra MENAPT-landene, hvis lønmodtagerfrekvens ligger 23 pct.-point under personer med dansk oprindelse. Den store difference i lønmodtagerfrekvenserne mellem danskere og særligt ikke-vestlige indvandrere vidner om, at der fortsat er et stort potentiale i at få den herboende befolkning i beskæftigelse.

Det er vigtigt at understrege, at indvandrere har meget forskellige opholdsgrundlag og forudsætninger for at finde arbejde i Danmark. En stor del af indvandrere fra MENAPT-landene er flygtninge fra krig, *jf. Indvandrerens nettobidrag til de offentlige finanser i 2019, Revideret udgave – September 2023*. De kan have både fysiske og psykiske udfordringer, der kan gøre det sværere at finde og fastholde et arbejde. Dertil kan fx traditionelle opfattelser af kønsroller og generelle kulturforskelle mellem Danmark og MENAPT-landene have betydning for både indvandrerne og efterkommernes arbejdskultur, *jf.*

Arbejdsmarkedstilknytning blandt ikke-vestlige indvandrerkvinder med længere ophold i Danmark – Oktober 2020. Vestlige indvandrere har fx i højere grad ophold til erhverv, hvor beskæftigelse er et krav for opholdstilladelse, hvilket vil trække lønmodtagerfrekvensen op for denne gruppe.

Stigningen i lønmodtagerfrekvensen for ikke-vestlige indvandrere gælder hele landet. I Region Nordjylland er der i 7 ud af 11 kommuner sket en stigning i lønmodtagerfrekvensen for ikke-vestlige indvandrere på mere end 10 pct.-point siden 2019, *jf. figur 2.19*. Samtidig er lønmodtagerfrekvensen for ikke-vestlige indvandrere også højere end 66 pct. i 5 ud af 11 af de nordjyske kommuner, *jf. figur 2.20*.

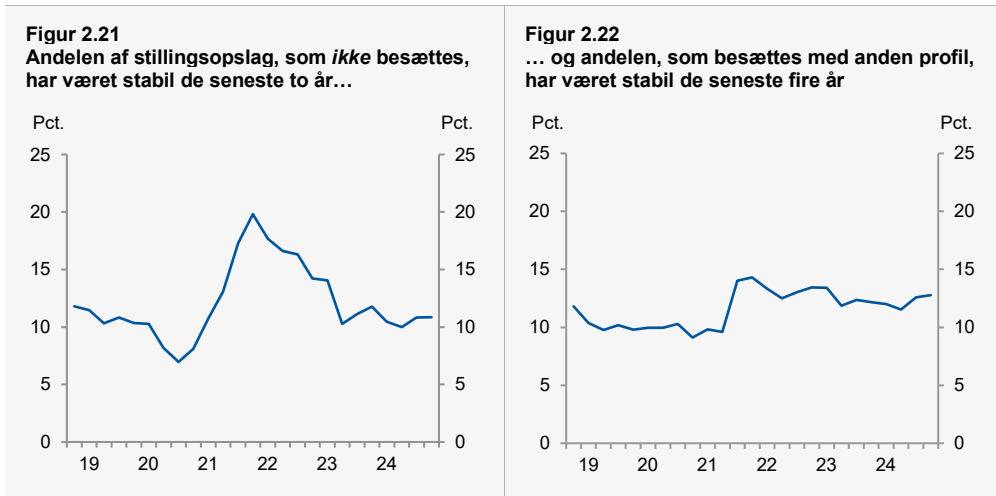

Anm.: Figur 2.19 viser udviklingen i lønmodtagerfrekvensen for ikke-vestlige indvandrere fra september 2019 til september 2024. Figur 2.20 viser lønmodtagerfrekvensen for ikke-vestlige indvandrere i september 2024. Se bagvedliggende tal i bilagstabel B.4.

Kilde: Registerdata fra Danmarks Statistik og egne beregninger.

2.3. Jobmarkedet og rekrutteringssituationen

I de seneste to år har rekrutteringssituationen på det danske arbejdsmarked stabiliseret sig. Andelen af stillingsopslag, hvor virksomhederne ikke kunne besætte den opslåede stilling, har ligget relativt stabilt på omkring 11 pct. i de seneste to år, *jf. figur 2.21*. Andelen af stillingsopslag, hvor virksomhederne angiver, at kandidaten ikke havde alle ønskede kvalifikationer, er ligeledes stabil, *jf. figur 2.22*. Siden starten af 2021 er ca. 13 pct. af alle stillingsopslag blevet besat af kandidater, der har en anden profil end den efterspurgte.

Anm.: Den seneste rekrutteringssurvey fra december 2024 dækker stillingsopslag i perioden marts 2024 til august 2024. Besat med en anden profil dækker over virksomheder, som har svaret, at personen, som de ansatte, ikke havde alle de ønskede kvalifikationer.

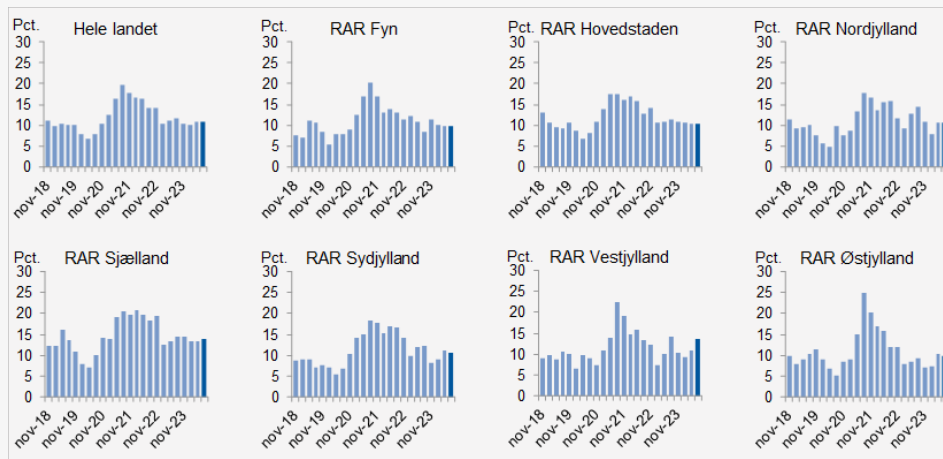
Kilde: Rekrutteringssurvey fra Styrelsen for Arbejdsmarkedet og Rekruttering og egne beregninger.

Arbejdsgivernes erfaringer med at besætte deres stillingsopslag varierer på tværs af Danmark. Det gælder både, når det kommer til om en stilling kan besættes og om virksomheden kan finde en kandidat, der har den efterspurgte profil. Generelt er den geografiske variation størst, når arbejdsgiveren ikke kan besætte deres stillingsopslag.

De største udfordringer med at besætte ledige stillinger findes i de Regionale Arbejdsmarkedsområder (RAR) i Sjælland og Vestjylland. Her er det ca. 14 pct. af stillingsopslagene, som forbliver ubesatte, *jf. figur 2.23*. Generelt har andelen af stillingsopslag, som ikke besættes, været højt i RAR Sjælland siden november 2020. Sjælland er samtidig også blandt de områder, hvor virksomhederne oftest ansætter en medarbejder med anden profil end den efterspurgte.

Generelt er der færrest udfordringer med at besætte stillinger i RAR Fyn og Østjylland, hvor 10 pct. af stillingsopslagene ikke besættes. RAR Østjylland er samtidig, sammen med Hovedstaden, det område, hvor virksomhederne i færrest tilfælde må ansætte en kandidat uden alle de ønskede kvalifikationer. Her er det hhv. 12 og 11 pct. af stillingsopslagene, hvor virksomhederne ansætter en kandidat, der ikke har alle de efterspurgte kompetencer.

Figur 2.23
Flest stillingsopslag ender uden ansættelse i RAR Sjælland og Vestjylland

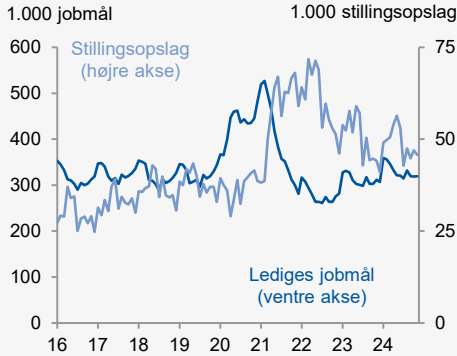
Anm.: Figur 2.23 viser andelen af stillingsopslag, som ikke besættes i de forskellige RAR områder fra november 2018 til august 2024. Den seneste rekrutteringssurvey dækker stillingsopslag i perioden marts 2024 til august 2024.

Kilde: Rekrutteringssurvey og egne beregninger.

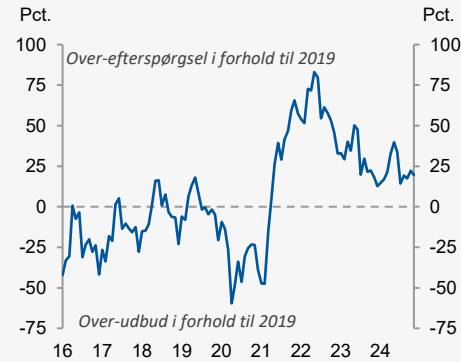
Rekrutteringsudfordringer kan også måles på forholdet mellem antallet af stillingsopslag og antallet af ledige, der angiver, at de leder efter jobs inden for de opslåede stillingsopslag (også kaldet lediges jobmål). Dette mål omtales som knaphedsindekset og fungerer som en indikator for balancen mellem udbud og efterspørgsel på arbejdskraft. Knaphedsindekset indikerer, at der fortsat er høj efterspørgsel efter arbejdskraft. For mere om metoden bag knaphedsindekset se *boks 3.2 i status på arbejdsmarkedet, oktober 2024*.

Det ses ved, at der i historisk perspektiv fortsat er et højt antal jobopslag i forhold til antallet af ledige. I november 2024 var der omtrent 46.000 stillingsopslag, mens det samlede antal jobmål var 319.000, *jf. figur 2.24*. Som konsekvens er der et knaphedsindeks på 20 pct. sammenlignet med et omtrent konjunktur neutralt niveau i 2019, *jf. figur 2.25*. Det indikerer, at der fortsat er en stor efterspørgsel efter arbejdskraft i forhold til udbuddet. Indekset er nogenlunde på det samme niveau som i november 2023. Knaphedsindekset er mere følsomt over for sæsoneffekter end rekrutteringssurveyen og har derfor større udsving. Indekset har dog ligget på ca. 20 pct. de seneste 18 måneder.

Figur 2.24
Lille fald i antallet af jobmål, mens stillingsopslag ligger på stabilt niveau...

Figur 2.25
... medfører et knaphedsindeks, som fortsat viser overefterspørgsel efter arbejdskraft

Anm.: Tallene er ikke sæsonkorrigeret. Data går fra januar 2016 til november 2024. Antal jobmål i figur 2.24 er defineret som alle de jobmål, hvor ledige har trykket "Jeg søger job som ..." på jobnet.dk. De ledige vil typisk have flere jobmål. Indekset i figur 2.25 er defineret som angivet i boks 3.2 i *status på arbejdsmarkedet, oktober 2024*. Pct.-tallene på y-aksen er log-points.

Kilde: Jobnet's CV database og egne beregninger.

Rekrutteringsudfordringerne er ikke ligeligt fordelt på tværs af erhvervsområder. 5 ud af 13 erhvervsområder er præget af *overefterspørgsel* på arbejdskraft, mens 7 ud af 13 erhvervsområder er præget af *overudbud* af arbejdskraft⁷, set i forhold til niveauet på landsplan i 2019, *jf. figur 2.26*. Overefterspørgslen efter arbejdskraft ses særligt i erhvervsområderne *bygge og anlæg* (136 pct.), *sundhed, omsorg og personlig pleje* (126 pct.) og *jern, metal og auto* (134 pct.), *jf. figur 2.27*. *It og teleteknik* (-72 pct.) og *Kontor, administration og finans* (-84 pct.) har det mest udtalte overudbud.

Rekrutteringsudfordringerne i det resterende erhvervsområde ligger på nogenlunde det samme niveau, som gennemsnittet for hele arbejdsmarkedet i 2019.

⁷ Hvis knaphedsindekset inden for et erhvervsområde overstiger 10 pct. eller ligger under -10 pct., vurderes der at være hhv. overefterspørgsel eller overudbud af arbejdskraft.

Figur 2.26

Størst overefterspørgsel efter arbejdskraft inden for bygge og anlæg samt jern, metal og auto

Erhvervsområde	Stillingsopslag		Lediges jobmål		Knaphedsindeks
	september til november 2024		september til november 2024		
Sundhed, omsorg og personlig pleje	6.300	stillingsopslag	15.200	jobmål	126 pct.
Bygge og anlæg	4.700		10.300		136
Pædagogisk, socialt og kirkeligt arbejde	4.600		19.800		68
Akademisk arbejde	4.400		45.200		-18
Salg, indkøb og markedsføring	4.000		37.500		-11
Transport, post, lager- og maskinførerarbejde	2.800		29.400		-21
Jern, metal og auto	2.300		5.000		134
Hotel, restauration, køkken, kantine	2.100		16.000		11
Rengøring, ejendomsservice og renovation	2.000		15.700		8
Industriel produktion	1.400		14.700		-18
Undervisning og vejledning	1.400		13.100		-11
Kontor, administration, regnskab og finans	1.200		23.600		-84
It og teleteknik	700		11.400		-72

Anm.: Opgørelsen er et gennemsnit over antal aktive opslåede stillinger og ledige jobmål fra september til november 2024. Visse erhvervsområder er udeladt af figuren grundet få besvarelser af rekrutteringssurvey. Det bemærkes, at knaphedsindekset sammenligner hvert erhvervsområde med gennemsnittet for hele arbejdsmarkedet i 2019. De enkelte erhvervsområder var således ikke nødvendigvis konjunkturneutrale i 2019.

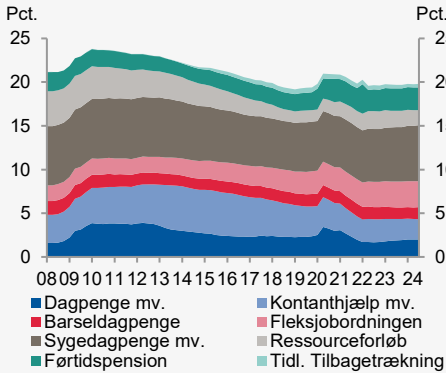
Kilde: Jobnet's CV database og egne beregninger.

2.4. Antallet af offentligt forsørgede er på et stabilt niveau

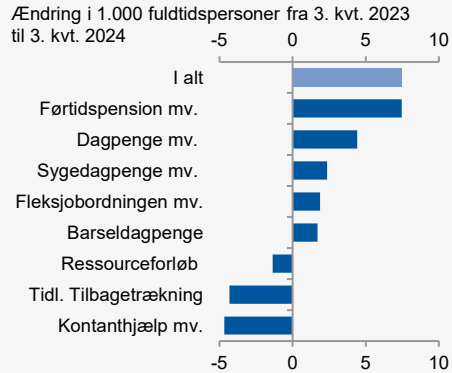
Der var ca. 764.000 fuldtidspersoner på offentlige forsørgelsesydelse (ekskl. SU) i 3. kvartal 2024. Det svarer til, at ca. hver femte i den arbejdsdygtige alder var offentligt forsørgt. Andelen af borgere på offentlige forsørgelsesydelse svinger generelt med konjunkturerne, og steg særligt efter finanskrisen og i COVID-19-årene. Siden 2022 har andelen af borgere på offentlig forsørgelse ligget stabilt på ca. 20 pct. af befolkningen i den arbejdsdygtige alder, *jf. figur 2.27*.

Selvom andelen stort set har været konstant i de seneste år, har der været ændringer i sammensætningen på tværs af ydelser. Ser man på det seneste år, er der særligt kommet flere modtagere af førtidspension (7.500). Omvendt er antallet på førtidige tilbage-trækningsordninger faldet (4.300), og flere har forladt kontanthjælpssystemet (4.700), *jf. figur 2.28*.

Figur 2.27
Andelen af offentlige ydelsesmodtagere har været konstant siden 2022

Figur 2.28
Flere ydelsesmodtagere i det seneste år er drevet af flere førtidspensionister

Anm.: Figur 2.27 viser udviklingen i offentlige ydelsesmodtagere som andel af befolkningen i den arbejdsdygtige alder under folkepensionsalderen siden 2008. Tallene er sæsonkorrigerede. Seneste observation er 3. kvartal 2024. Figur 2.28 viser ændringen i 1.000 fuldtidsforsørgede fra 3. kvartal 2023 til 3. kvartal 2024 fordelt på ydelsesgrupper. Kontanthjælp mv. dækker over modtagere af kontanthjælp, uddannelseshjælp, SHO-ydelse/integrationsydelse og revalidering. Barsel er barseldagpenge og orlov til børnepasning. Sygedagpenge mv. dækker over sygedagpenge og jobafklaringsforløb. Fleksjobordningen mv. dækker over ledighedsydelse, fleksjob og voksenlærling. Tidlig tilbagetrækningsordninger dækker over efterløn, fleksydelse, seniorpension og tidlig pension.

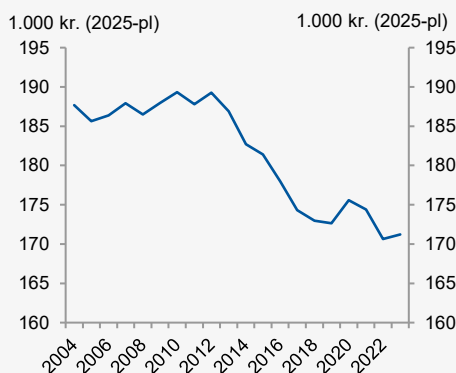
Kilde: Danmarks Statistik og egne beregninger.

Ser man på udviklingen i de samlede offentlige forsørgelsesudgifter opgjort pr. fuldtidsperson, er udgiftsniveauet faldet set over de seneste 15 år, jf. figur 2.29. I 2012 udgjorde det 189.000 kr. pr. fuldtidsperson (2025-pl), mens det i 2023 er faldet til 171.000 kr. pr. fuldtidsperson. Udviklingen i udgiftsniveauet vil i høj grad afspejle udviklingen i sammensætningen af personer, der modtager offentlige forsørgelsesydelse. Dertil kan reformer, mindre regulering og andre ændringer på de enkelte ydelsesområder påvirke udviklingen.

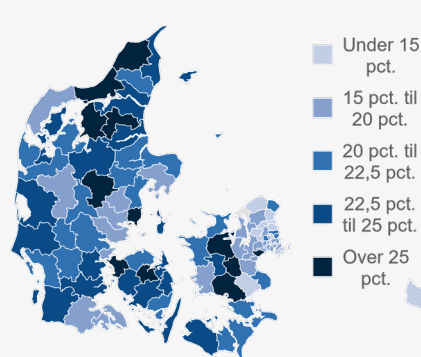
De faldende gennemsnitlige ydelsesudgifter kan bl.a. forklares af, at kontanthjælpsmodtagere udgjorde en større andel af ydelsesmodtagerne i perioden fra 2012 og frem til 2016. Kontanthjælpen er dog en relativt lav ydelse sammenlignet med nogle af de andre ydelsesgrupper. Dertil er der i samme periode sket mange ændringer på kontanthjælpsområdet, der har betydning for det gennemsnitlige udgiftsniveau. Bl.a. blev ydelsen til de unge kontanthjælpsmodtagere sat ned i forbindelse med kontanthjælpsreformen fra 2014.

Dertil er indførelsen af jobafklaringsforløb i 2014 medvirkende til, at de gennemsnitlige udgifter til de midlertidigt syge er faldet, da satsen på jobafklaring er lavere end sygedagpengesatsen.

Figur 2.29
De gennemsnitlige ydelsesudgifter er faldet siden 2012

Figur 2.30
Særligt i Nordjylland og dele af Sjælland er andelen af offentligt forsørgede høj

Anm.: Figur 2.29 viser de gennemsnitlige offentlige ydelsesudgifter pr. fuldtidsforsørgt (ekskl. SU og tilskud til personer i fleksjob). Opgørelsen er opregnet med PL-indekset 114 *Afdæmpet regulering* (tilpasningsprocent+1,7). Seneste observation er 2023. Figur 2.30 viser andelen af offentlige ydelsesmodtagere fordelt på kommuner (inkl. fleksjob). Tallene er ikke sæsonkorrigerede. Seneste observation er 3. kvartal 2024. Se bagvedliggende tal i bilagstabel B.5.

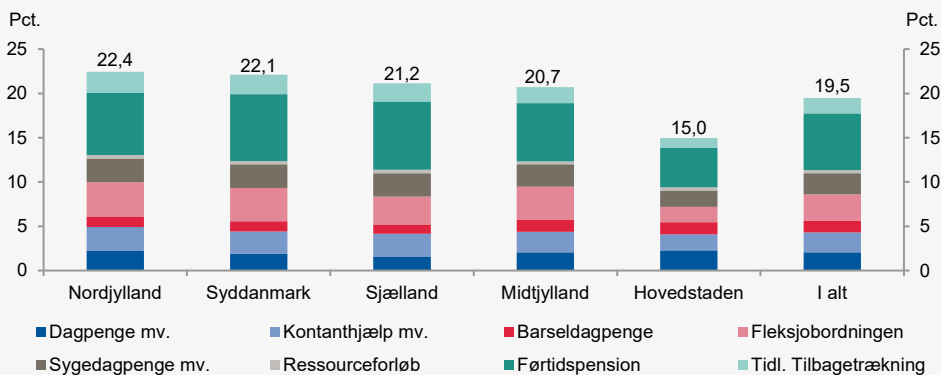
Kilde: Danmarks Statistik, Jobindsats og egne beregninger.

Der er store kommunale forskelle i andelen af offentligt forsørgede. I 4 ud af de 11 nordjyske kommuner modtager mere end hver fjerde i den arbejdsdygtige alder offentlige forsørgelsesydelse, jf. figur 2.30. Også i Vest- og Sydsjælland er andelen højere end landsgennemsnittet, mens andelen af offentligt forsørgede er under landsgennemsnittet i de fleste hovedstadskommuner.

Udsvingene på tværs af landet er bl.a. drevet af udsving i andelen af fleksjobbere og førtidspensionister i de enkelte kommuner. Sidstnævnte svinger fra 4 pct. i Region Hovedstaden til knap 8 pct. i Region Sjælland, jf. figur 2.31. Andelen i den arbejdsdygtige alder, der modtager dagpenge eller kontanthjælp, er stort set ens i samtlige regioner, og svinger mellem 4 og 5 pct. af befolkningen.

Figur 2.31

Udsving på tværs af landet er bl.a. drevet af udsving i andelen af fleksjobbere og førtidspensionister

Anm.: Figur 2.31 viser andelen af personer i den arbejdsdygtige alder, der modtager offentlige forsørgelsesydelse. Tallene er ikke sæsonkorrigerede. Seneste observation er 3. kvartal 2024.

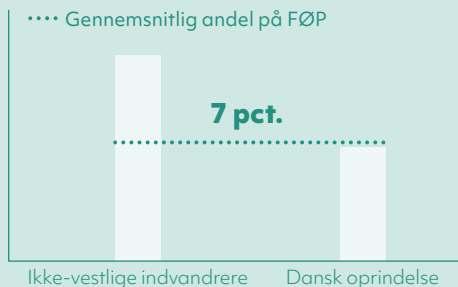
Kilde: Danmarks Statistik og egne beregninger.

Tema om ikke-vestlige indvandrere på førtidspension

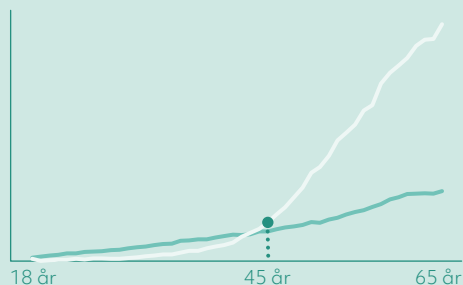
3

Kapitel 3 Nøgletal

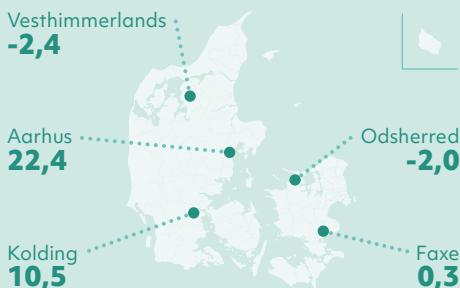
➔ Flere ikke-vestlige indvandrere på førtidspension

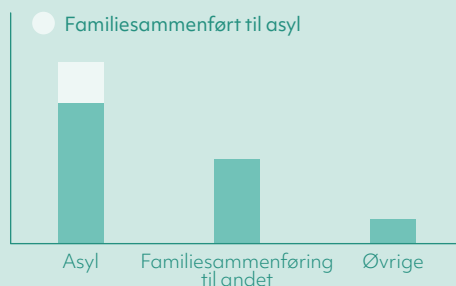
➔ Ikke-vestlige indvandrere er overrepræsenteret fra 45 år

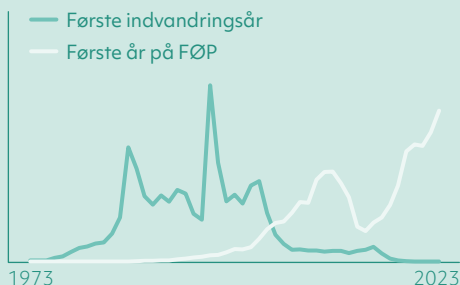
➔ Kommunal variation i overrepræsentationen

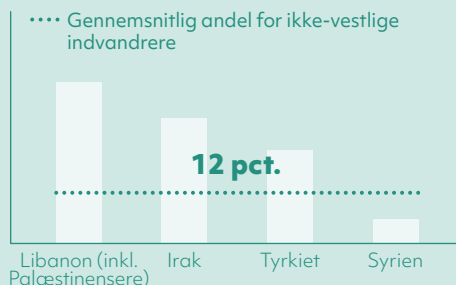
➔ Langt de fleste har ophold til asyl eller familiesammenføring

➔ I gennemsnit 20 år mellem indvandring og førtidspension

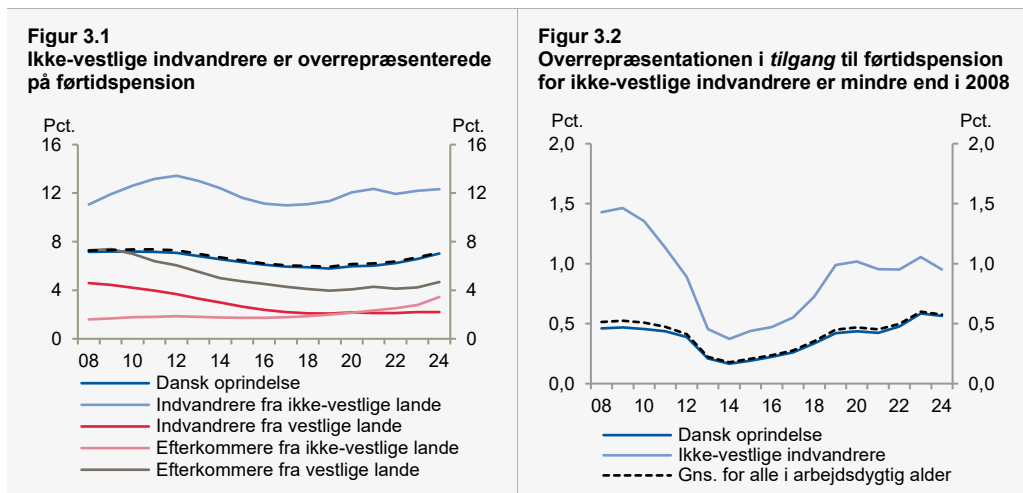
➔ Forskel i andelen på FØP på tværs af oprindelseslande

3. Tema om ikke-vestlige indvandrere på førtidspension

Førtidspension er en ordning for personer, hvis arbejdsevne er væsentlig og varigt nedsat i et sådant omfang, at den pågældende ikke er eller kan blive i stand til at forsørge sig selv ved et indtægtsgivende arbejde, herunder i et fleksjob.

Der er en tendens til, at forskellige herkomstgrupper ikke fylder lige meget i førtidspensionssystemet i forhold til deres størrelse i befolkningen. Ikke-vestlige indvandrere er overrepræsenterede på ordningen, og har været det i hele perioden 2008-2024 i forhold til gennemsnittet for alle i den arbejdsdygtige alder, *jf. figur 3.1*. Ser man på *tilgangen* til førtidspension er billedet det samme. Dog er forskellen i tilgangen mellem ikke-vestlige indvandrere og alle i den arbejdsdygtige alder mindre i dag end i 2008. Overrepræsentationen af ikke-vestlige indvandrere i *tilgangen* til førtidspension er således blevet mindre.

Anm.: I figur 3.1 viser anden af befolkningen i den arbejdsdygtige alder på førtidspension fordelt på herkomst. Den arbejdsdygtige alder defineret fra 18 år op til gældende folkepensionsalder. Figur 3.2 viser tilgangen til førtidspension i de enkelte år som andel af personer i den arbejdsdygtige alder fordelt på herkomst. Den stiplede linje angiver gennemsnittet for alle i den arbejdsdygtige alder uanset herkomst.

Kilde: Registerdata fra Danmarks Statistik, jobindsats.dk og egne beregninger.

Det følgende kapitel ser nærmere på overrepræsentationen blandt ikke-vestlige indvandrere, og om der er nogle tendenser i forhold til opholdsgrundlag, diagnosebillede og tilstrømningsmønstre. Kapitlet ser også mere generelt på ikke-vestlige indvandreres

tilknytning til arbejdsmarkedet. Da førtidspension er en varig forsørgelsesydelse, som man kan modtage fra man er fyldt 18 år og frem til folkepensionsalderen, vil tidligere indvandringmønstre afspejle sig i den nuværende sammensætning af gruppen af førtidspensionister.

Det afspejles i analysen, at langt hovedparten af ikke-vestlige indvandrere på førtidspension i 2023 er indvandret i 80'erne og 90'erne. Langt størstedelen er kommet til Danmark med ophold til *asyl* eller *familiesammenføring* (63 pct.) eller *familiesammenføring til andet end asyl* (29 pct.). Det kan hænge sammen med, at fx personer fra Irak, Jugoslavien og Bosnien-Hercegovina er blandt de mest overrepræsenterede på førtidspension. Det er personer fra lande, der siden 80'erne i forskelligt omfang har været plaget af krig og konflikter. Førtidspensionister, som oprindeligt kommer fra Tyrkiet, skiller sig ud ved, at langt de fleste (91 pct.) er kommet til Danmark som *familiesammenført til andet end asyl* fx til en med permanent ophold.

Analysen viser også, at ikke-vestlige indvandrere *ikke* er overrepræsenterede på førtidspension på alle alderstrin, men særligt først efter 45-årsalderen. Når de er underrepræsenterede for de yngre alderstrin under 45 år skal det ses i lyset af, at der typisk går en årrække inden personer, der er indvandret, får en førtidspension. For ikke-vestlige indvandrere på førtidspension i 2023, er der i gennemsnit gået 20 år mellem, at de er indvandret, til de modtog førtidspension.

Overrepræsentationen på de ældre alderstrin skal desuden ses i lyset af, at ikke-vestlige indvandrere i lavere grad er på andre førtidige tilbagetrækningsordninger end personer med dansk oprindelse. Ikke-vestlige indvandrere har dog generelt en svagere tilknytning til arbejdsmarkedet end personer med dansk oprindelse på både de ældre og yngre alderstrin.

Samtidig viser analysen, at 'indvandrerårgange', der er kommet til Danmark efter 00'erne generelt har en stærkere arbejdsmarkedstilknytning end årgange, der er indvandret tilbage i 80'erne og 90'erne. Forskellene kan både afspejle, at det er nogle andre typer, der er indvandret senere, men også, at man over tid er lykkedes bedre med at integrere ikke-vestlige indvandrere på arbejdsmarkedet.

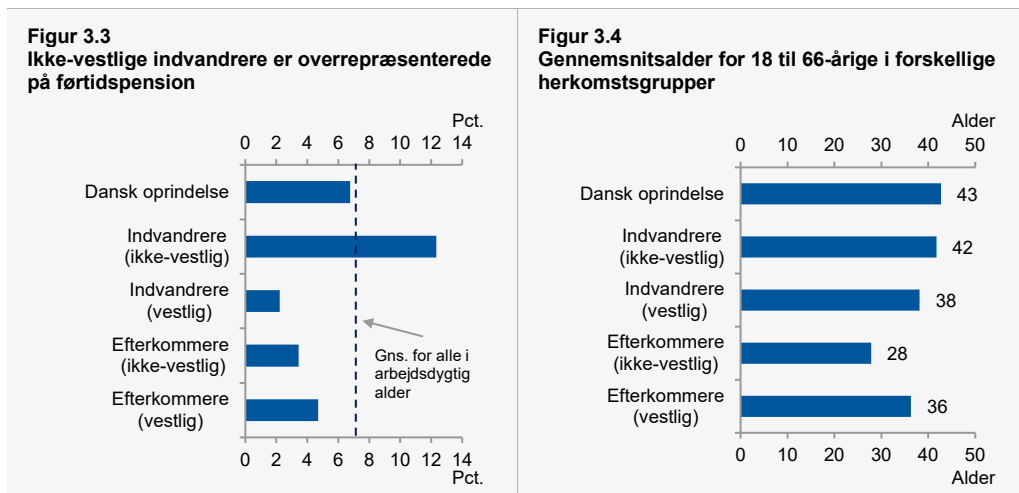
3.1. Overrepræsentation af ikke-vestlige indvandrere

I 2024 er der 265.400 personer på førtidspension. Heraf er 79 pct. personer med dansk oprindelse, og 17 pct. er indvandrere fra ikke-vestlige lande (45.100 personer)⁸. Blandt ikke-vestlige indvandrere i den arbejdsdygtige alder er 12 pct. på førtidspension, mens

⁸ Indvandrere er personer, som er født i udlandet, og hvor ingen af forældrene er både danske statsborgere og født i Danmark. Ikke-vestlige lande er alle øvrige lande udover EU-lande, Andorra, Island, Liechtenstein, Monaco, Norge, San Marino, Schweiz, Storbritannien, Vatikanstaten, Canada, USA, Australien og New Zealand.

gennemsnittet blandt alle i den arbejdsdygtige alder på førtidspension er 7 pct. Ikke-vestlige indvandrere er således overrepræsenterede på førtidspension i forhold til gennemsnittet, *jf. figur 3.3*.

Personer med dansk oprindelse er hverken over- eller underrepræsenterede på førtidspension. Efterkommere (både vestlige og ikke-vestlige) er derimod underrepræsenterede på førtidspension, når man ser på tværs af alle aldersgrupper. Det hænger sammen med, at efterkommere typisk er yngre, hvor færre typisk er på førtidspension, *jf. figur 3.4*.

Anm.: I figur 3.3 viser søjlerne hhv. andel førtidspensionister i den arbejdsdygtige alder (18-66 år) inden for de forskellige herkomstgrupper i 2024. Den stiplede linje angiver gennemsnittet for alle i den arbejdsdygtige alder i 2024. Figur 3.4 viser gennemsnitsalderen for personer i den arbejdsdygtige alder, 18-66 år.

Kilde: Registerdata fra Danmarks Statistik, jobindsats.dk og egne beregninger.

Aldersfordeling blandt ikke-vestlige indvandrere på førtidspension

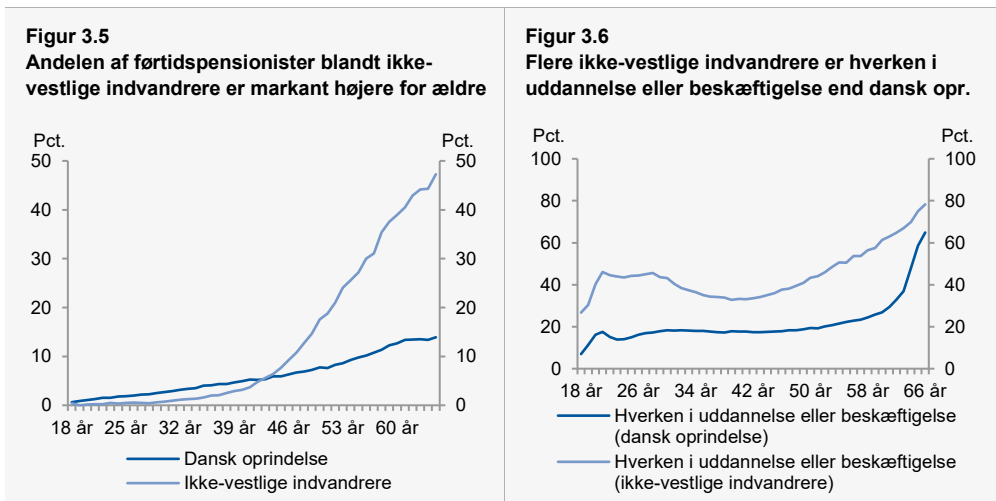
For både ikke-vestlige indvandrere og personer med dansk oprindelse, er andelen af førtidspensionister stigende med alderen, *jf. figur 3.5*. Ikke-vestlige indvandrere adskiller sig ved at have markant højere andele på førtidspension pr. alderstrin efter 45-årsalderen sammenlignet med personer med dansk oprindelse. Fx er 47 pct. af alle ikke-vestlige indvandrere på 65 år på førtidspension, mens det gælder 14 pct. af alle 65-årige med dansk oprindelse. Til gengæld har de ikke-vestlige indvandrere en lidt lavere andel førtidspensionister på de yngre alderstrin end personer med dansk oprindelse.

Når ikke-vestlige indvandrere er underrepræsenterede på de yngre alderstrin skal det ses i lyset af, at der typisk går en årrække inden personer, der er indvandret, får en førtidspension. For indvandrere på førtidspension i 2023 er der fx i gennemsnit gået 20 år, inden fra, at de indvandrede til, at de modtog førtidspension første gang.

Den særligt udtalte overrepræsentation i årene op til folkepensionsalderen skal desuden ses i lyset af, at personer med dansk oprindelse i højere grad er på andre førtidige tilbagetrækningsordninger sammenlignet med ikke-vestlige indvandrere. Disse ordninger kræver, at man har haft en længerevarende tilknytning til arbejdsmarkedet, fx efterløn eller seniorpension⁹.

Det samme billede kan ses ved at opgøre ikke-vestlige indvandreres tilknytning til arbejdsmarkedet fordelt på alder. Generelt er der flere ikke-vestlige indvandrere, der hverken er i beskæftigelse eller uddannelse, end personer med dansk oprindelse, *jf. figur 3.6*. Det er tilfældet på alle alderstrin. Forskellen bliver dog mindre på de ældste alderstrin, hvilket hænger sammen med den større andel på andre førtidige tilbagetrækningsordninger blandt personer med dansk oprindelse.

Andelen af ikke-vestlige indvandrere uden beskæftigelse eller uddannelse begynder desuden at stige fra 45-årsalderen frem mod pensionsalderen. For personer med dansk oprindelse stiger andelen særligt først efter 60 år.

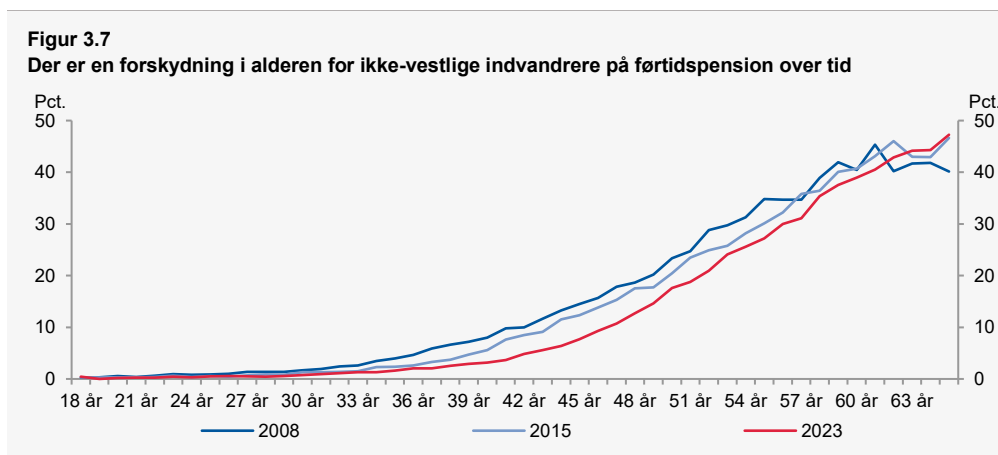
Anm.: Figur 3.5 angiver andel førtidspensionister blandt alle på alderstrinnet for hhv. personer med dansk oprindelse og ikke-vestlige indvandrere i 2023 i aldersgruppen 18-65 år. Figur 3.6 er lavet som et nedslag i november for alle 18-66-årige med dansk oprindelse og ikke-vestlige indvandrere i 2023. Kurverne viser andelen, der hverken er i beskæftigelse eller i gang med en uddannelse på nedslagstidspunktet. Se opdelingen af figur 3.5 på køn i bilagsfigur B.1.

Kilde: Registerdata fra Danmarks Statistik og egne beregninger.

⁹Hhv. 7,3 og 5,4 pct. af alle 60-66-årige med dansk oprindelse er på hhv. efterløn og seniorpension. Til sammenligning er det 2,1 og 1,9 pct. af alle ikke-vestlige indvandrere i aldersgruppen, som er på hhv. efterløn og seniorpension.

Når man kun ser på aldersfordelingen for førtidspensionister i et enkelt år, *jf. figur 3.5*, er det ikke muligt at vurdere, om tendensen er alders- eller årgangsspecifikt. Det kan være årgangsspecifikt, hvis tendensen er knyttet til de personer, som netop er på det alderstrin i et år.

Betragtes samme opgørelse som i figur 3.5, men for to yderligere tidspunkter, hhv. 2008 og 2025, ses det, at der er en mindre forskydning fra 2008 til 2015 og igen fra 2015 til 2023, *jf. figur 3.7*. Det er udtryk for, at der er en koncentration af personer, der har fået en førtidspension, som nu er blevet ældre. Dog er den markante overrepræsentation af ikke-vestlige indvandrere på førtidspension over 50 år tydelig i alle årene.

Anm.: Figuren angiver andel førtidspensionister blandt alle på alderstrinnet for ikke-vestlige indvandrere i 2008, 2015 og 2023.

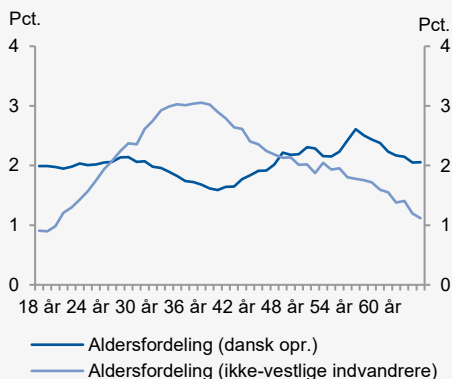
Kilde: Registerdata fra Danmarks Statistik og egne beregninger.

Der er visse forskelle, når man ser på alderssammensætningen blandt *alle* personer med dansk oprindelse og ikke-vestlige indvandrere i den arbejdsdygtige alder, *jf. figur 3.8*. Generelt fylder ikke-vestlige indvandrere relativt *mindre* på de ældre og yngre alderstrin sammenlignet med personer med dansk oprindelse. Omvendt fylder ikke-vestlige indvandrere relativt *mere* på de midaldrende alderstrin.

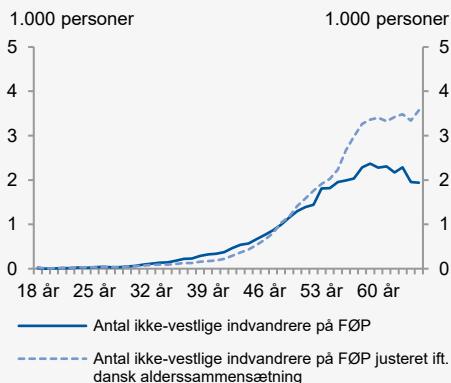
Det betyder samtidig, at hvis ikke-vestlige indvandrere havde den samme alderssammensætning som personer med dansk oprindelse, ville antallet af ikke-vestlige førtidspensionister alt andet lige være højere, end det er nu, *jf. figur 3.9*. Med samme alderssammensætning som for personer med dansk oprindelse, vil der være 10.800 flere 18-65-årige ikke-vestlige indvandrere på førtidspension i 2023, end der er i dag. Det er særligt blandt de ældre alderstrin, at forskellen i antal faktiske og justerede antal personer er størst. Det tyder på, at den generelle overrepræsentation blandt ikke-vestlige

indvandrere på førtidspension ikke er drevet af, at de generelt er ældre end personer med dansk oprindelse.

Figur 3.8
Færre yngre og ældre blandt ikke-vestlige indvandrere sammenlignet med dansk oprindelse

Figur 3.9
Flere ikke-vestlige indvandrere på førtidspension hvis samme alderssammensætning som dansk

Anm.: Figur 3.8 angiver, hvor meget det enkelte alderstrin fylder ud af alle 18-65-årige fordelt på herkomst. I figur 3.9 er antallet af ikke-vestlige indvandrere på førtidspension justeret i forhold til dansk alderssammensætning, og angiver således, hvor mange førtidspensionister, der ville være, hvis ikke-vestlige indvandrere havde den samme alderssammensætning som personer med dansk oprindelse. Begge figurer er opgjort i 2023.

Kilde: Registerdata fra Danmarks Statistik og egne beregninger.

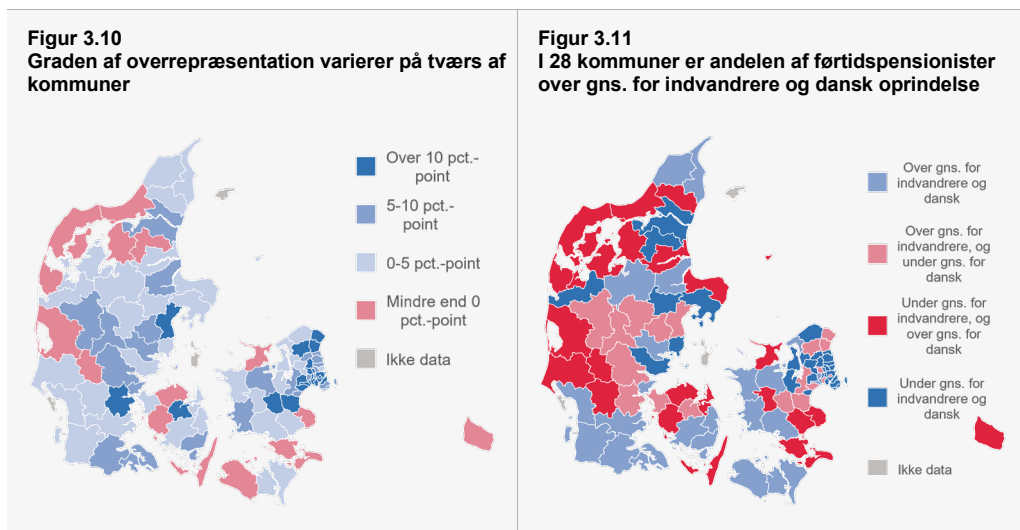
Geografiske forskelle i overrepræsentation

Ikke-vestlige indvandrere på førtidspension er overrepræsenterede i langt de fleste kommuner (78 ud af 95 kommuner). Det varierer dog i hvor høj grad ikke-vestlige indvandrere på førtidspension er overrepræsenterede, *jf. figur 3.10*. Særligt i kommunerne Aarhus og København udgør ikke-vestlige indvandrere en markant større andel på førtidspension end i befolkningen i kommunen (hhv. 22 pct.-point og 20 pct.-point mere). Forskellene kan være et udtryk for kommunale forskelle i sammensætningen af indvandrere, fx i forhold til alder, sygdomshistorik, uddannelse og oprindelsesland.

I mange kommuner gælder det desuden, at hvis andelen af ikke-vestlige indvandrere på førtidspension enten er over eller under gennemsnittet for alle kommuner i landet, så gælder det tilsvarende også for personer med dansk oprindelse i kommunen. Det er tilfældet i 51 kommuner (blå nuancer i figur 3.11), hvoraf førtidspensionister er overrepræsenterede i 28 kommuner. Dette kan afspejle, at der i nogle kommuner generelt er enten flere eller færre ressourcestærke borgere uanset herkomst.

Det gælder dog ikke alle kommuner. Der er fx 25 kommuner, hvor ikke-vestlige indvandrere på førtidspension er underrepræsenterede samtidig med, at førtidspensionister

med dansk oprindelse er overrepræsenterede sammenlignet med gennemsnittet. Det er blandt andet tilfældet i en del jyske kommuner, herunder Jammerbugt, Thisted og Ringkøbing-Skjern Kommune, jf. figur 3.11. Forskellen kan blandt andet være et udtryk for forskelle i sammensætningen af indvandrere på tværs af kommuner, men også forskelle mellem indvandrere og personer med dansk oprindelse inden for hver kommune, fx alderssammensætning. I samtlige 25 kommuner er ikke-vestlige indvandrere generelt yngre end personer med dansk oprindelse målt ved andelen af personer under 40 år. I gennemsnit er der 16 pct.-point forskel i andelen af personer under 40 år mellem ikke-vestlige indvandrere og personer med dansk oprindelse i de 25 kommuner, hvilket er en større forskel end i de øvrige kommuner.

Anm.: Figur 3.10 viser for hver kommune forskellen mellem andelen af ikke-vestlige indvandrere på førtidspension ud af alle på førtidspension i kommunen og andelen af ikke-vestlige indvandrere ud af alle 18-66-årige i kommunen. Figur 3.11 viser for hver kommune om andelen af ikke-vestlige indvandrere på førtidspension af alle 18-66-årige ikke-vestlige indvandrere i kommunen er hhv. over eller under et gennemsnit for alle kommuner (11 pct.) og tilsvarende blandt personer med dansk oprindelse (8 pct.). Gennemsnittet er beregnet som et simpelt gennemsnit på tværs af kommuner. Begge figurer er opgjort i 2023. Se bagvedliggende tal i bilagstabel B.7 og B.8.

Kilde: Registerdata fra Danmarks Statistik, jobindsats.dk og egne beregninger.

Forskellene kan også være et udtryk for, at der er forskel på sammensætningen af oprindelsesland blandt indvandrere i kommunerne. I 18 af de 25 kommuner, og særligt de jyske kommuner, udgør indvandrere fra Ukraine den største andel af indvandrere i kommunen. Fx udgør indvandrere fra Ukraine 47 pct. af alle ikke-vestlige indvandrere i Lemvig Kommune. På grund af krigen i Ukraine har personer fra Ukraine fået ophold efter særloven. Særloven gør, at personer fra Ukraine har andre forudsætninger for at blive en del af det danske arbejdsmarked. Ukrainere har en relativt stærk arbejdsmarkedstilknytning sammenlignet med indvandrere fra andre ikke-vestlige lande.

Hoveddiagnoser blandt førtidspensionister

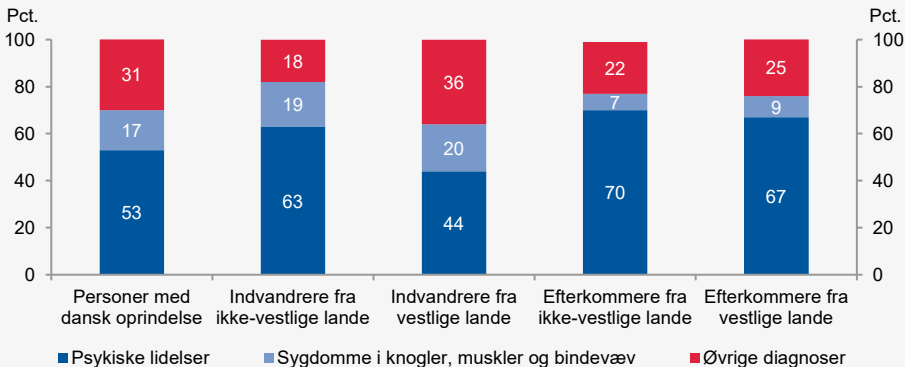
For at blive tilkendt førtidspension skal en person have væsentlig og varig nedsat arbejdsevne. Det er derfor naturligt, at mange førtidspensionister har svære helbredsproblemer. Når kommunerne træffer afgørelser i sager om førtidspension, registreres der én hoveddiagnose pr. borger. Afgørelsen om tilkendelse træffes på baggrund af en individuel helhedsvurdering, og hoveddiagnosen er således kun udtryk for en del af årsagen til, at der tilkendes førtidspension.

Fælles for alle førtidspensionister er, at det primært er psykiske lidelser og sygdomme i knogler, muskler og bindevæv, der fylder blandt hoveddiagnoserne, når man får tilkendt en førtidspension, jf. figur 3.12. Flere indvandrere fra ikke-vestlige lande på førtidspension har hoveddiagnosen psykiske lidelser (63 pct.) sammenlignet med personer med dansk oprindelse (53 pct.).

Hoveddiagnoserne hænger sammen med alderssammensætningen i herkomstgrupperne på førtidspension. Fx fylder psykiske lidelser typisk mere blandt efterkommere på førtidspension, der typisk er yngre end indvandrere.

Figur 3.12

Knap to ud af tre ikke-vestlige indvandrere på førtidspension i 2023 har fået hoveddiagnosen psykiske lidelser

Anm.: Øvrige diagnoser dækker over sygdomme i nervesystem og sanseorgan, hjerte- og karsygdomme, ulykkestilfælde, vold mv., kræftsygdomme, sygdomme i åndedrætsorganer og medfødte misdannelser.

Kilde: Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering og egne beregninger.

3.2. Oprindelsesland og opholdsgrundlag

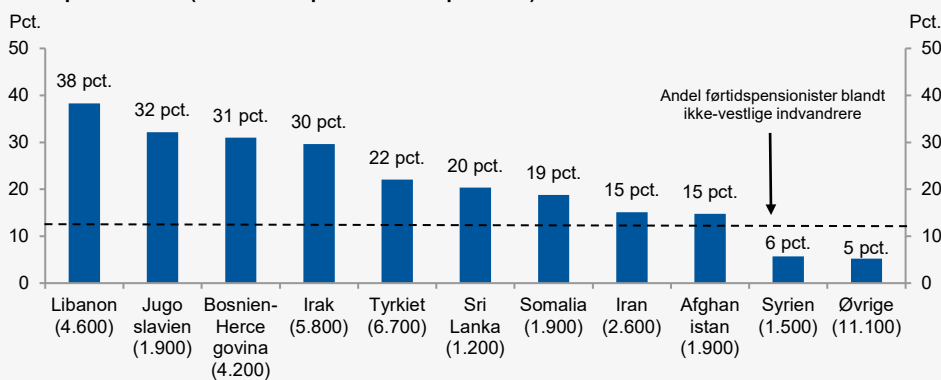
Der er stor forskel på, hvor meget indvandrere fra forskellige oprindelseslande fylder i førtidspensionssystemet. Der er flest ikke-vestlige indvandrere på førtidspension med

oprindelsesland Tyrkiet (6.700 personer), Irak (5.800 personer) og Libanon¹⁰ (4.600 personer) i 2023. For de tre lande er andelen af landegruppen, som er på førtidspension, markant over den generelle andel på førtidspension blandt ikke-vestlige indvandrere (12 pct.), jf. figur 3.13.

Andelen af førtidspensionister er højest blandt personer fra Libanon, hvoraf 38 pct. i den arbejdsdygtige alder er førtidspensionister, jf. figur 3.13. Flertallet af personer med oprindelsesland Libanon er statsløse palæstinensere. Blandt syrere er 6 pct. førtidspensionister, og de er således underrepræsenterede blandt ikke-vestlige indvandrere på førtidspension.

Figur 3.13

Andel førtidspensionister blandt ikke-vestlige indvandrere for de 10 ikke-vestlige lande med flest førtidspensionister (antal førtidspensionister i parentes)

Anm.: Figuren viser andelen af førtidspensionister ud af alle 18-66-årige ikke-vestlige indvandrere fra de pågældende lande. Opgørelsen er lavet på baggrund af oprindelsesland. Antallet viser antal førtidspensionister i 2023. Der er udvalgt de 10 lande, hvor der er flest førtidspensionister blandt ikke-vestlige indvandrere. 'Øvrige' angiver indvandrere fra alle øvrige ikke-vestlige indvandrere. Den stiplede linje angiver andelen af førtidspensionister blandt alle ikke-vestlige indvandrere i den arbejdsdygtige alder. Tallene er afrundede.

Kilde: Registerdata fra Danmarks Statistik og egne beregninger

Indvandrere kan komme til Danmark af mange forskellige årsager og kan derfor have forskellige opholdsgrundlag. Størstedelen af ikke-vestlige indvandrere, der modtager førtidspension, har *asyl* eller *familiesammenføring til asyl* (63 pct.) som oprindeligt opholdsgrundlag eller *familiesammenført til andet end asyl* (29 pct.), jf. figur 3.14. Sidstnævnte kan fx dække over personer, der er familiesammenført til fx personer med permanent

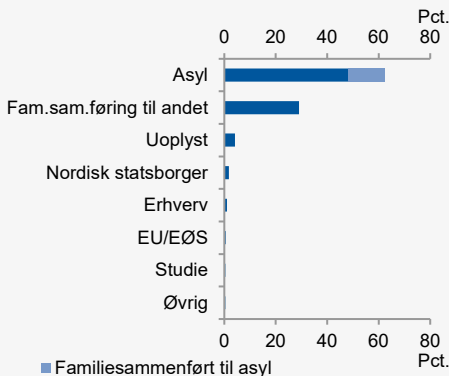
¹⁰ Flertallet af personer med oprindelsesland Libanon er palæstinensere. De fleste herboende palæstinensere er bl.a. kommet hertil som flygtninge fra borgerkrigen i Libanon, hvilket i så fald vil tildele dem Libanon som oprindelsesland.

ophold. Der er dermed få ikke-vestlige indvandrere på førtidspension, som er kommet til Danmark med ophold til andet end asyl og familiesammenføring.

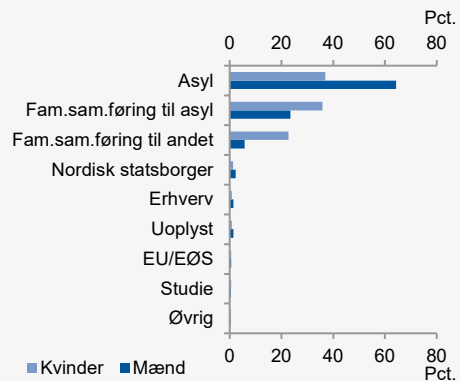
De lande, der fremgår blandt de mest overrepræsenterede på førtidspension, er dertil typisk lande, der siden 80'erne i forskelligt omfang har været plaget af krig og konflikter. Det kan vidne om, at det er en gruppe mennesker, som kan have fysiske eller psykiske mén med i bagagen, som kan påvirke deres arbejdsevne og dermed tilknytning til arbejdsmarkedet.

Ikke-vestlige kvinder har i højere grad fået opholdsgrundlaget familiesammenføring (inkl. familiesammenføring til asyl) end mænd. 58 pct. af kvinderne har familiesammenføring som opholdsgrundlag, mens det kun er 29 pct. af mændene, *jf. figur 3.15*.

Figur 3.14
Ikke-vestlige indvandrere på førtidspension har asyl eller familiesammenføring som opholdsgrundlag

Figur 3.15
Særligt mænd har fået asyl og kvinder er kommet ind på familiesammenføring

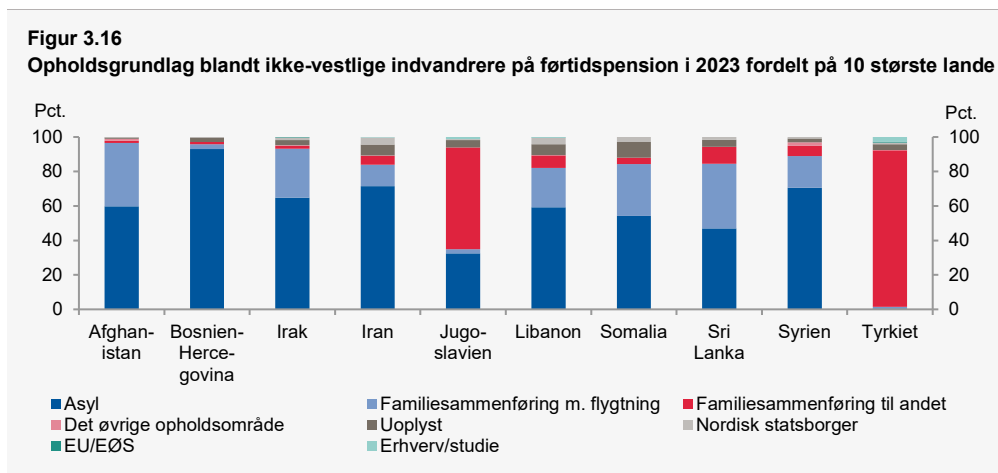
Anm.: Figur 3.14 viser andel ikke-vestlige indvandrere på førtidspension i den arbejdsdygtige alder (18-66 år) fordelt på opholdsgrundlag. Figur 3.15 viser andel ikke-vestlige indvandrere på førtidspension i den arbejdsdygtige alder (18-66 år) fordelt på opholdsgrundlag og køn. Øvrig indeholder 'det øvrige opholdsområde'. Det er baseret på det første opholdsgrundlag, man har fået. Opgørelsen er kun lavet for ikke-vestlige indvandrere på førtidspension i 2023.

Kilde: Registerdata fra Danmarks Statistik og egne beregninger.

Det varierer på tværs af oprindelsesland, hvorvidt det er *asyl* eller *familiesammenføring til asyl*, der primært udgør opholdsgrundlagene, eller om det er *familiesammenføring til andet end asyl*. Særligt ikke-vestlige indvandrere på førtidspension fra tidligere Jugoslavien og Tyrkiet adskiller sig ved, at størstedelen er kommet til Danmark med opholdsgrundlaget *familiesammenføring til andet end asyl*, *jf. figur 3.16*. Blandt alle ikke-vestlige indvandrere på førtidspension var 16 pct. under 18 år, da de kom til Danmark. Det er

knap hver tredje førtidspensionist fra Tyrkiet, der var under 18 år, da vedkommende kom til Danmark.

I figur 3.16 er vist de 10 lande med flest ikke-vestlige indvandrere på førtidspension. De udgør 74 pct. af alle ikke-vestlige indvandrere på førtidspension i 2023. Tyrkiet er det land, der udgør den største andel af alle ikke-vestlige indvandrere på førtidspension (15 pct.) – svarede til 6.700 personer. Særligt indvandrerkvinder fra Tyrkiet er overrepræsenterede på førtidspension. Ud af alle tyrkiske kvinder er 29 pct. på førtidspension, mens det er 16 pct. af mændene.

Anm.: Opholdsgrundlaget er baseret på det første opholdsgrundlag, man har fået. Opgørelsen er kun lavet for ikke-vestlige indvandrere.

Kilde: Registerdata fra Danmarks Statistik og egne beregninger.

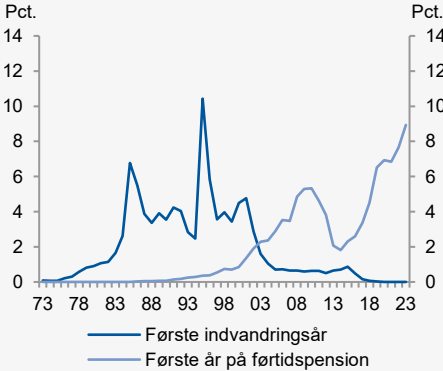
Indvandringstidspunkt og overgang til førtidspension

Der er en forskydning mellem, hvornår førtidspensionister med ikke-vestlig baggrund er indvandret til Danmark, og hvornår de får tilkendt førtidspension, *jf. figur 3.17*. En stor del af ikke-vestlige indvandrere på førtidspension i 2023 er indvandret i 80'erne og 90'erne. Der er i gennemsnit gået 20 år mellem, at de er indvandret, til de modtager førtidspension. Der er særligt enkelte år, hvor en stor andel indvandrere er kommet til Danmark, hvilket skal ses i lyset af, at der har været større flygtningestrømme til Danmark i forbindelse med konflikter og krige.

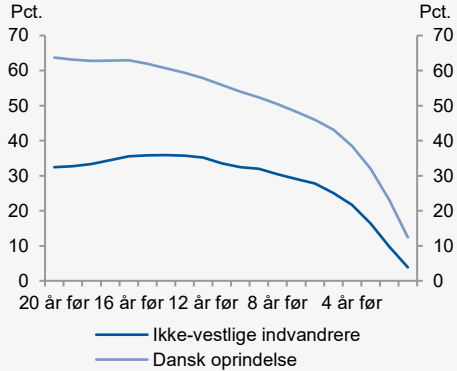
Generelt har ikke-vestlige indvandrere en svagere tilknytning til arbejdsmarkedet forud for overgangen til førtidspension end personer med dansk oprindelse, *jf. figur 3.18*. Frem til 10 år før overgangen til førtidspension, er omkring en tredjedel af ikke-vestlige indvandrere i beskæftigelse. Til sammenligning er det mellem 55 og 65 pct. for personer med dansk oprindelse. De sidste 10 år inden overgangen til førtidspension falder andelen i

beskæftigelse betydeligt for både ikke-vestlige indvandrere og personer med dansk oprindelse.

Figur 3.17
Forskydning mellem indvandringstidspunkt og tidspunkt for førtidspension

Figur 3.18
Ikke-vestlige indvandrere er i mindre grad i beskæftigelse før overgang til førtidspension

Anm.: Begge figurer er opgjort for ikke-vestlige indvandrere, der modtager førtidspension i 2023. Figur 3.18 inkluderer også førtidspensionister med dansk oprindelse i 2023. Figur 3.18 viser om, man er i beskæftigelse eller ej på et nedslagstidspunkt i november, og der er ikke taget højde for antal timer. Det kan således også dække over personer i fleksjob eller ydelsesmodtagere med løntimer ved siden af.

Kilde: Registerdata fra Danmarks Statistik og egne beregninger.

3.3. Børn af førtidspensionister

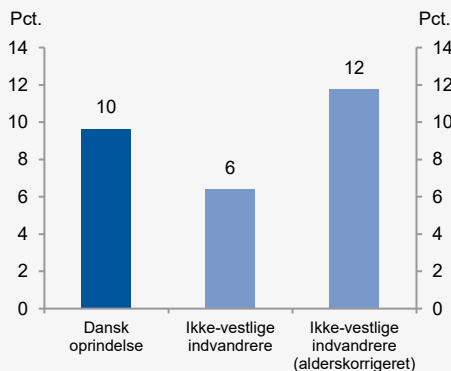
Børn af personer på offentlig forsørgelse kommer oftere selv på offentlig forsørgelse sammenlignet med børn af personer, der ikke er ydelsesmodtagere. Forældrenes situation har således betydning for børnenes fremtid. Dette kan bl.a. skyldes en kombination af social arv og familiens økonomiske situation. Dette afsnit undersøger, om der er forskelle mellem, om børn af ikke-vestlige indvandrere på førtidspension selv kommer på førtidspension sammenlignet med børn af førtidspensionister med dansk oprindelse.

I figur 3.19 og 3.20 nedenfor er der taget udgangspunkt i førtidspensionister over 50 år i perioden 2010-2023, som har børn, der er over 18 år i 2023. Hver person (førtidspensionist og børn) tæller med i opgørelsen én gang, selvom personen kan have modtaget førtidspension i flere af årene i perioden. Opgørelserne for børnene er lavet i 2023, og børnene bliver dermed ikke fulgt igennem hele deres arbejdsdygtige alder. Fx er børn af ikke-vestlige indvandrere yngre end børn af forældre med dansk oprindelse i denne opgørelse. Derfor gælder nedenstående tal kun for denne gruppe af førtidspensionister og børn, og kan potentielt ændre sig, hvis det var muligt at følge børnene i en længere periode.

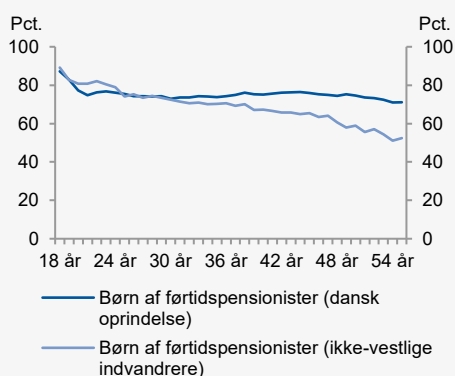
Blandt børn af førtidspensionister med dansk oprindelse er 10 pct. på førtidspension i 2023, jf. figur 3.19. Det samme gælder for 6 pct. af børn af ikke-vestlige indvandrere på førtidspension. Dette tal tager dog ikke højde for, at børn af ikke-vestlige indvandrere er yngre end børn med forældre af dansk oprindelse (se bilagsfigur B.2). Hvis man tager højde for aldersforskellen, er 12 pct. af ikke-vestlige førtidspensionisters børn på førtidspension i 2023.

En anden måde at undersøge, hvorvidt børn af førtidspensionister med ikke-vestlig oprindelse, adskiller sig fra børn af førtidspensionister med dansk oprindelse, er at se på børnenes tilknytning til arbejdsmarkedet. For de yngre alderstrin, er arbejdsmarkeds- og uddannestilknytningen højere for børn af ikke-vestlige indvandrere på førtidspension, sammenlignet med børn af førtidspensionister med dansk oprindelse, jf. figur 3.20. For ældre alderstrin gælder det omvendte, og forskellen mellem arbejdsmarkeds- og uddannestilknytningen bliver større jo ældre børnene er.

Figur 3.19
Flere børn af indvandrere på førtidspension hvis samme alderssammensætning som dansk opr.

Figur 3.20
Færre børn af ikke-vestlige indvandrere på førtidspension er i beskæftigelse og uddannelse

Anm.: I opgørelsen er der taget udgangspunkt i førtidspensionister over 50 år i 2010-2023, som har børn over 18 år i 2023. Status for deres børn er opgjort i 2023. I figur 3.19 angiver andel børn på førtidspension andelen af alle børnene blandt førtidspensionister, der er førtidspensionister. I den alderskorrigerede andel er der taget højde for, at børn af ikke-vestlige indvandrere er yngre end børn af forældre med dansk oprindelse (se bilagsfigur B.2).

Kilde: Registerdata fra Danmarks Statistik og egne beregninger.

3.4. Arbejdsmarkedstilknytning blandt ikke-vestlige indvandrere

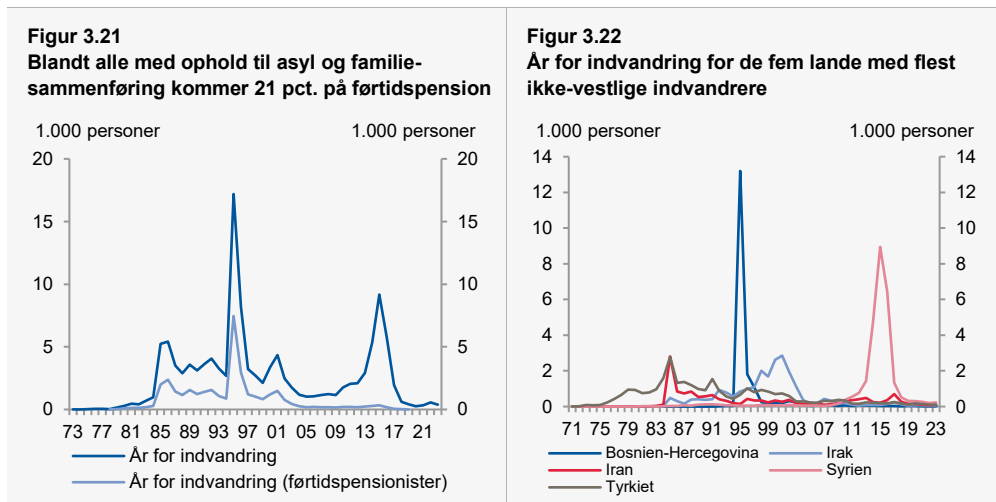
Dette afsnit dykker ned i indvandringsmønstre og arbejdsmarkedstilknytning blandt alle ikke-vestlige indvandrere, der er kommet til Danmark med opholdsgrundlagene asyl eller familiesammenføring. Der er taget udgangspunkt i alle personer, der er kommet til Danmark på et tidspunkt, uanset om de sidenhen er udvandret igen. Det er blandt andet for

at give et billede af, hvor mange, der kommer på en førtidspension. Det er samtidig for at undersøge, om indvandreres arbejdsmarkedstilknytning ser anderledes ud i dag sammenlignet med nogle af de store flytningestrømme, der kom til Danmark i 80'erne og 90'erne.

Indvandringmønsteret blandt flygtninge og familiesammenførte viser, at der er perioder, hvor der er kommet mange indvandrere til Danmark samtidig, *jf. figur 3.21*. Der er særligt kommet mange indvandrere fra Bosnien-Hercegovina i 1995 og Syrien i 2015, *jf. figur 3.22*, som har været i forbindelse med krige.

Blandt indvandrere med ophold til asyl og familiesammenføring er det 21 pct., som kommer på en førtidspension. Det er særligt personer, der er indvandret i 80'erne og 90'erne, der er på førtidspension (32 pct.). Andelen er lavere for dem, der er indvandret efter 2000. Det skal dog bemærkes, at der i gennemsnit går 20 år mellem, at personer er indvandret, og at de får en førtidspension. Andelen af førtidspensionister blandt ikke-vestlige indvandrere kan derfor potentielt stige, hvis nogle af dem, som er kommet til Danmark som familiesammenført eller flygtning, får tilkendt førtidspension senere. Det ser dog ud til, at personer, der er indvandret senere, har en stærkere arbejdsmarkedstilknytning og i mindre grad er på offentlig forsørgelse end personer, der er indvandret i 80'erne og 90'erne, *jf. figur 3.23* og *figur 3.24* længere nede. Det kan være et tegn på, at det over tid er lykkedes bedre at integrere ikke-vestlige indvandrere på arbejdsmarkedet.

Ser man udelukkende på ikke-vestlige indvandrere med opholdsgrundlagene *asyl* og *familiesammenføring til asyl* – og dermed ikke *familiesammenføring til andet end asyl* – er det 28 pct., som ender med at komme på en førtidspension. Det peger på, at det i højere grad er indvandrere med *familiesammenføring til asyl* frem for *familiesammenføring til andet end asyl*, som får tilkendt førtidspension.

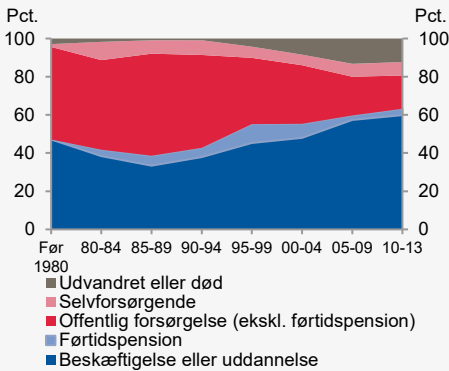
Anm.: Figur 3.21 og 3.22 viser antallet af indvandrere med opholdsgrundlaget 'Asyl' eller 'Familiesammenføring' fordelt på år for indvandring. Der er taget udgangspunkt i det første opholdsgrundlag. Personerne i opgørelsen kan godt udvandre igen. Der er betinget på, at alle personer er over 18 år i 2023 for at undgå at have personer med i opgørelsen, som ikke har mulighed for at komme på en førtidspension. Desuden er personer, der er over folkepensionsalderen på indvandringstidspunktet frasorteret. Personer, der er udvandret før 1985 tæller ikke med i opgørelsen. De fem lande, hvorfra der er flest ikke-vestlige indvandrere er vist særskilt i figur 3.22.

Kilde: Registerdata fra Danmarks Statistik og egne beregninger.

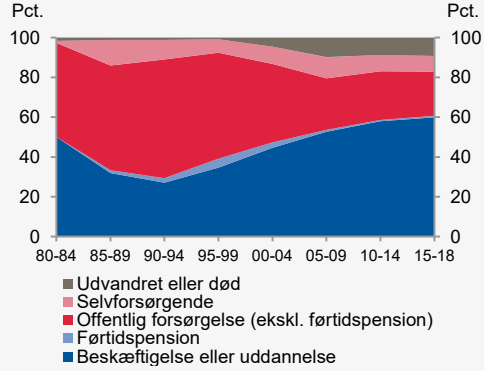
'Indvandrerårgange', der er kommet til Danmark efter 00'erne har generelt en stærkere arbejdsmarkedstilknytning end årgange, der er indvandret tidligere, *jf. figur 3.23*. Overordnet set er personer, der er indvandret i 80'erne og 90'erne i højere grad på offentlig forsørgelse efter 10 år. Hvorimod personer indvandret senere i højere grad er i beskæftigelse, *jf. figur 3.23*. Fx er 57 pct. af personer indvandret i perioden 2005-2009 i beskæftigelse 10 år efter indvandring. Det samme gælder kun 33 pct. af de personer, der er indvandret i perioden 1985-1989.

Det samme billede ses, hvis man ser på deres arbejdsmarkedstilknytning *fem år* efter indvandringstidspunktet. Ved kun at se fem år frem, er det muligt at få de store tilstrømninger fra Syrien tilbage i 2015 med i opgørelsen. Tendensen viser stadig, at indvandrere, der er kommet til landet efter 00'erne i højere grad er i beskæftigelse fem år senere end personer, der er indvandret tidligere – også specifikt for indvandrere i perioden fra 2015 og frem til 2018, *jf. figur 3.24*. Det ses desuden, at de senere "indvandrerårgange" også i højere grad udvander sammenlignet med de tidligere.

Figur 3.23
Arbejdsmarkedsstatus ti år efter indvandring

Figur 3.24
Arbejdsmarkedsstatus fem år efter indvandring

Anm.: Arbejdsmarkedsstatus efter fem og ti år er opgjort som et nedslag i november måned i det pågældende år. Figureerne er opgjort for ikke-vestlige indvandrere, der er kommet til Danmark med opholdsgrundlagene asyl og familiesammenføring. Der er taget udgangspunkt i det første opholdsgrundlag. X-aksen angiver år for indvandring. X-akserne i de to figurer afviger fra hinanden, da det er muligt at følge personer, der er indvandret senere i fem år efter indvandring frem for ti år efter indvandring.

Kilde: Registerdata fra Danmarks Statistik og egne beregninger.

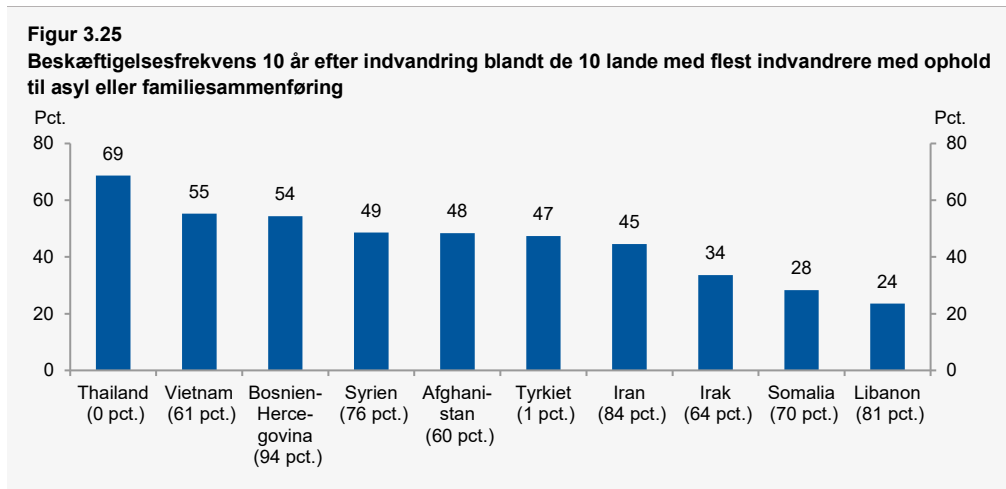
Det kan tyde på, at det er nogle andre typer af indvandrere, der er kommet til Danmark efter 00'erne sammenlignet med personer, der er indvandret tidligere. Forskellene skal dog også ses i sammenhæng med, at de forskellige årgange står i forskellige konjunktursituationer efter 10 år, som kan have betydning for deres arbejdsmarkedstilknøytning. En stigende arbejdsmarkedstilknøytning kan også være et udtryk for, at man over tid er lykkedes bedre med at integrere ikke-vestlige indvandrere på arbejdsmarkedet.

Der er stor forskel på, hvor mange, der er i beskæftigelse 10 år efter indvandring, når man opdeler på oprindelsesland. Særligt personer fra Thailand har en høj beskæftigelsesfrekvens (69 pct.) sammenlignet med de andre lande, *jf. figur 3.25*.

For de fleste oprindelseslande er størstedelen af indvandrerne kommet til Danmark med opholdsgrundlagene *asyl* eller *familiesammenføring til asyl*. Indvandrere fra Thailand og Tyrkiet er derimod stort set kun kommet til Danmark med opholdsgrundlaget *familiesammenføring til andet end asyl*, *jf. figur 3.25*. På trods af samme opholdsgrundlag, har indvandrere fra Thailand en væsentligt større arbejdsmarkedstilknøytning (69 pct.) sammenlignet med indvandrere fra Tyrkiet (47 pct.).

Ser man på de oprindelseslande, hvor størstedelen har opholdsgrundlagene *asyl* og *familiesammenføring til asyl*, er der fortsat stor forskel på, hvor stærk en arbejdsmarkedstilknøytning de har efter 10 år i Danmark. Blandt indvandrere fra Vietnam og Bosnien-

Hercegovina er over halvdelen i beskæftigelse 10 år senere, hvorimod det kun er omkring hver fjerde fra Libanon, *jf. figur 3.25*.

Anm.: Figuren viser andelen af indvandrere i beskæftigelse ud af ikke-vestlige indvandrere med opholdsgrundlagene *asyl* og *familiesammenføring* fra de pågældende lande. Andelen i parentes efter landenavnet angiver andelen af indvandrere, der har ophold til *asyl* eller *familiesammenføring til asyl*. Der er betinget på, at de tilhører aldersgruppen 18-64-år 10 år efter indvandring.

Kilde: Registerdata fra Danmarks Statistik og egne beregninger

Ikke-vestlige indvandrere fra Tyrkiet

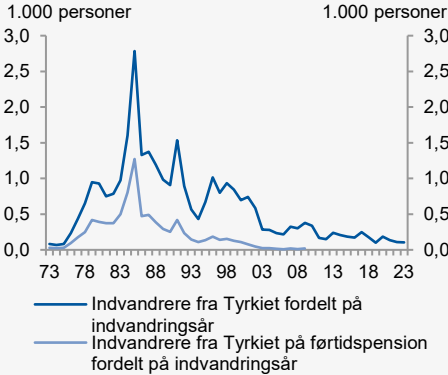
Indvandrere fra Tyrkiet er den gruppe, der fylder mest blandt ikke-vestlige indvandrere på førtidspension i 2023. De er typisk kommet til Danmark med opholdsgrundlaget *familiesammenføring til andet end asyl*, som adskiller sig fra mange andre førtidspensionister, der i høj grad er kommet til Danmark med opholdsgrundlag *asyl* eller *familiesammenføring til asyl*. Afsnittet vil derfor dykke videre ned i indvandringsmønstre og arbejdsmarkedstilknytning blandt alle flygtninge og familiesammenførte fra Tyrkiet.

Størstedelen af flygtninge og familiesammenførte fra Tyrkiet er indvandret i 80'erne, *jf. figur 3.26*. Blandt alle indvandrere fra Tyrkiet kommer 28 pct. på en førtidspension. Det er særligt personer, der er indvandret i 70'erne-90'erne, som får en førtidspension. Det kan dels skyldes, at personer, der er indvandret senere, endnu ikke har fået en førtidspension. Det kan også skyldes, at personer, der er indvandret senere, har en stærkere tilknytning til arbejdsmarkedet, hvilket det tyder på.

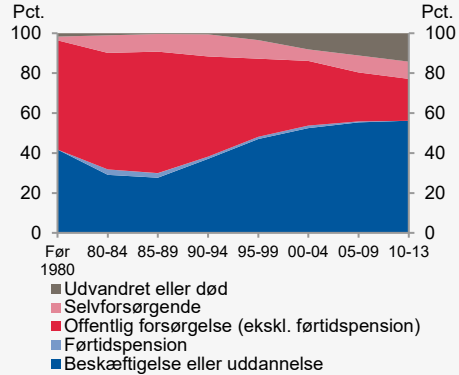
Flygtninge og familiesammenførte fra Tyrkiet, der er kommet til Danmark efter 2000 har generelt en stærkere tilknytning til arbejdsmarkedet end de personer, der er indvandret tidligere, og som oftere er på offentlig forsørgelse 10 år senere, *jf. figur 3.27*. I kombination med, at antallet af indvandrere fra Tyrkiet er betydeligt lavere efter 2005 og frem,

tyder det på, at man alt andet lige kan forvente færre på offentlig forsørgelse fra Tyrkiet fremover.

Figur 3.26
Det er særligt indvandrere fra Tyrkiet i 70'erne-90'erne, der er på en førtidspension

Figur 3.27
Arbejdsmarkedsstatus 10 år efter indvandring for ikke-vestlige indvandrere fra Tyrkiet

Anm.: Figur 3.26 viser antallet af indvandrere fra Tyrkiet med ophold til asyl eller familiesammenføring fordelt på år for indvandring samt antallet heraf, der er på førtidspension. Der er taget udgangspunkt i det første opholdsgrundlag. Personerne i opgørelsen kan godt udvandre igen. Der er betinget på, at alle personer er over 18 år i 2023, for at undgå at have personer med i opgørelsen, som ikke har mulighed for at komme på en førtidspension. Desuden er personer, der er over folkepensionsalderen på indvandringstidspunktet frasorteret. Personer, der er udvandret før 1985 tæller ikke med i opgørelsen. Arbejdsmarkedsstatus efter 10 år i figur 3.27 er opgjort som et nedslag i november måned. X-aksen i figuren angiver år for indvandring.

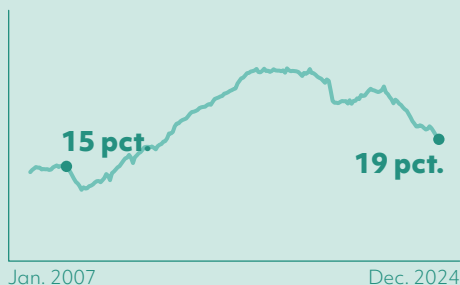
Kilde: Registerdata fra Danmarks Statistik og egne beregninger.

Tema om dimittendledige

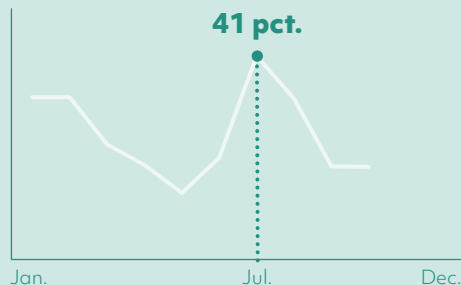
4

Kapitel 4 Nøgletal

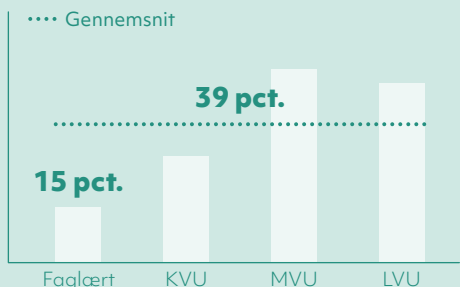
➔ Dimittender udgør en større andel end før finanskrisen

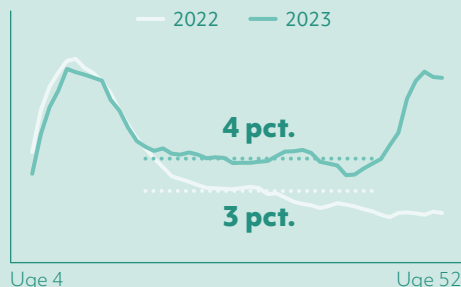
➔ Mange dimittendledige i juli har et job på hånden

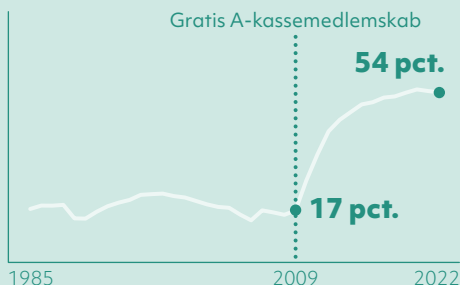
➔ Færre ledige dimittender fra erhvervsuddannelser

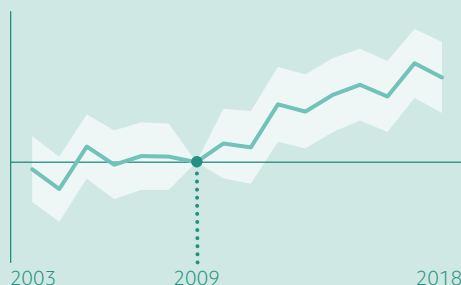
➔ Flere afgår til beskæftigelse efter nye regler i 2023

➔ Flere studerende er medlem af en A-kasse efter gratis medlemskab

➔ Flere på dagpenge i første måned efter gratis A-kassemedlemskab

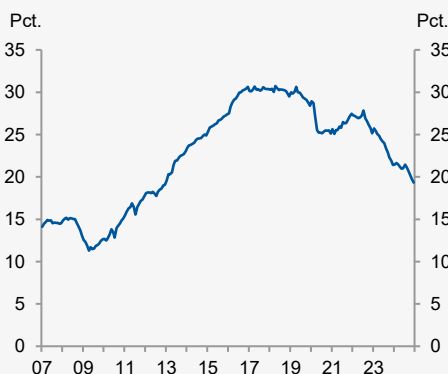

4. Tema om dimittendledige

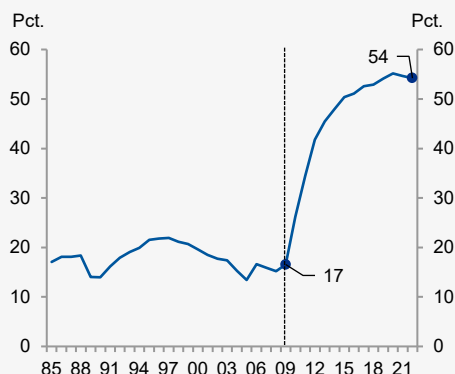
Det er centralt i beskæftigelsesindsatsen at sikre, at ledige kommer i beskæftigelse. Det gælder også de dimittender, der efter en afsluttet uddannelse, bliver en del af dagpengesystemet. I de seneste par år er dimittendledigheden faldet, og antallet af dimittendledige er på det laveste niveau i 15 år. Tilsvarende har andelen af dimittendledige i en lang år-række udgjort mellem 25 og 30 pct. af alle dagpengemodtagere, men i de seneste år er andelen faldet og udgør i dag ca. 20 pct., *jf. figur 4.1*. Andelen af dimittendledige er dog fortsat højere end i 2008.

Der har siden 2009 været betydelige regelændringer for at modtage dagpenge efter endt uddannelse. Fra 2009 får studerende mulighed for gratis at være medlem af en a-kasse, når de er indskrevet på en erhvervskompetencegivende uddannelse og er under 30 år. Det betyder, at dimittender omkostningsfrit kan undgå en karenperiode i dagpengesystemet og modtage dagpenge fra første ledighedsmåned. Efter regelændringen er der sket en markant stigning i forsikringsgraden blandt studerende, som steg fra 17 pct. i 2009 til 54 pct. i 2022, *jf. figur 4.2*.

Figur 4.1
Dimittendledige udgør den laveste andel af dagpengemodtagere i 12 år

Figur 4.2
Markant stigning i studerendes tilknytning til en a-kasse efter gratis medlemskab

Anm.: Tallene i figur 4.1 er opgjort i fuldtidspersoner ud af alle dagpengemodtagere og er sæsonkorrigeret. Figur 4.2 er opgjort i november måned i de pågældende år. Studerende er afgrænset til studerende på erhvervskompetencegivende uddannelser af mindst 18 måneders varighed.

Kilde: Jobindsats.dk, registerdata fra Danmarks Statistik og egne beregninger.

Senest i 2023 blev der gennemført en række ændringer i dagpengereglerne for dimittender, da dagpengeperioden blev forkortet fra to til ét år, samt at dimittendledige uden

forsørgerstatus får en lavere sats efter tre måneders ledighed. Derudover er der i de seneste 10 år løbende indført flere uddannelsespolitiske tiltag med fokus på at nedbringe ledigheden for dimittender på videregående uddannelser. Fx blev ledighedsbaseret dimensionering indført i 2015, så uddannelser med høj dimittendledighed fik fastsat en maksimal tilgang af studerende.

Dette temakapitel undersøger blandt andet, hvem der er særligt overrepræsenterede på dagpenge på dimittendsats, og hvordan regelændringerne i 2009 og 2023 har påvirket dimittenderne. Det undersøges, om gratis a-kassemedlemskab for studerende har haft en effekt på deres tilknytning til a-kasserne og dagpengesystemet efter endt uddannelse. Derudover undersøges det, om dimittendledige afgår hurtigere til beskæftigelse, efter at dagpengereglerne blev strammet i 2023. Analysen af regelændringen i 2009 er en effektanalyse, mens det udelukkende er deskriptive figurer, som undersøger regelændringerne i 2023.

Analysen viser, at dimittendledige afgår hurtigere til beskæftigelse efter, at de nye dagpengeregler for dimittender trådte i kraft i 2023, sammenlignet med dimittendledige i 2022. Allerede fire måneder efter, at de starter på dagpenge, er der en højere afgang til beskæftigelse blandt dimittendledige i 2023 sammenlignet med dimittendledige i 2022. Dette kan både hænge sammen med, at de bliver sat ned i ydelse efter tre måneder, og at dagpengeperioden er forkortet. Der er dog fortsat uddannelsesgrupper, som er overrepræsenterede blandt ledige dimittender fra fx mellemlange videregående uddannelser. Dette er inden for medier og kommunikation samt lange videregående uddannelser inden for humaniora.

Analysen indikerer, at regelændringen i 2009 om gratis a-kassemedlemskab til studerende under 30 år har øget tilknytningen til a-kasserne året før dimission. Dog tyder analysen på, at der ikke er en forskel på tilknytningen til a-kasserne længere tid efter dimission. Samtidig ser det ud til at betyde, at flere dimittender modtager dagpenge i første måned efter endt studie, mens der ingen effekt er længere ude i dagpengeforløbet.

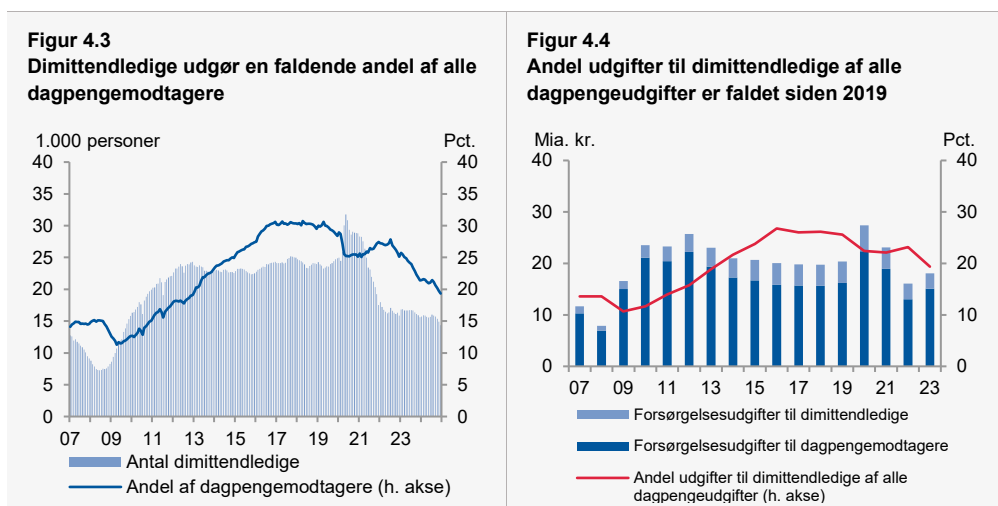
Temakapitlet viser også, at dimittendledige generelt udgør en større andel af dagpengemodtagerne i juli måned, fordi mange afslutter deres uddannelse i maj og juni. I de store studiekommuner udgør dimittendledige op mod halvdelen af dagpengemodtagerne i juli. Mange er dog hurtigt videre og har allerede fundet et job, når de starter på dagpenge. I juli 2023 er 41 pct. af de nye dimittendledige fritaget for jobsøgning, fordi de skal starte i job inden for seks uger.

4.1. Udvikling blandt dimittendledige

Andelen af dimittendledige er på det laveste niveau i de seneste 12 år og udgjorde ca. 20 pct. af alle dagpengemodtagere i december 2024, *jf. figur 4.3*. I 2020 til 2023 udgjorde de derimod ca. hver fjerde dagpengemodtager. Antallet af dimittendledige har

siden 2022 og frem til i dag været på omkring 15.000 fuldtidsdimittendledige. Både andelen og antallet af dimittendledige er fortsat højere end i 2008.

Der kan være mange årsager til, at dimittendledigheden er faldet. Antallet af dimittender følger generelt konjunktursituationen på arbejdsmarkedet. Derudover er det et område, hvor der har været en del regelændringer, som har haft til formål at nedbringe antallet af dimittendledige. Senest i maj 2023 blev dimittendsatsen sat ned efter tre måneder og dagpengeperioden forkortet til et år. Dertil har der også været forskellige uddannelsespolitiske tiltag. Fx blev der i 2015 indført ledighedsbaseret dimensionering af de videregående uddannelser, så uddannelser med høj dimittendledighed fik fastsat en maksimal tilgang, *jf. boks 4.1*.

Anm.: Tallene i figur 4.3 er opgjort i fuldtidspersoner og er sæsonkorrigeret. Figur 4.4 viser offentlige udgifter i løbende priser fra år til år uden at tage højde for, at en del af udgiftsudviklingen skyldes satsregulering. Alle udgifter for perioder ifm. a-dagpenge indgår. Dvs. udgifter til perioder med a-dagpenge, a-dagpenge under de første 14 dages sygdom, a-dagpenge ifm. EØS-perioder og feriedagpenge. For dimittendledige personer opgøres tallene for a-dagpengemodtagere med dimittendrettigheder, hvilket indebærer, at personen har opnået ret til dagpenge udelukkende p.ba. uddannelserne nævnt i §54 i bekendtgørelse af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Tallene omfatter både dimittendledige, der modtager a-dagpenge på én af de faste dimittendsatser og på en generel sats.

Kilde: Jobindsats.dk, STAR og egne beregninger.

Andelen af udgifter til dimittendledige i forhold til de samlede udgifter til dagpengemodtagere følger generelt forholdet mellem antallet dimittendledige og alle dagpengemodtagere, *jf. figur 4.4*. I 2023 er udgifterne til dagpengemodtagere godt 15 mia. kr. Andelen af forsørgelsesudgifter til dimittendledige udgør omkring 20 pct. af de samlede udgifter til

dagpengemodtagere i 2023. Andelen af forsørgelsesudgifter til dimittendledige i forhold til de samlede udgifter er faldet fra 2022 til 2023.

Boks 4.1

Ændringer i uddannelsespolitikken med fokus på ledighed

De seneste 10 år er der indført flere uddannelsespolitiske tiltag med fokus på at nedbringe ledigheden for dimittender fra de videregående uddannelser:

- Med virkning fra 2015 blev der indført ledighedsbaseret dimensionering af de videregående uddannelser, hvor uddannelser med ledighedsudfordringer fik fastsat en maksimal tilgang af studerende. På universitetsområdet kom de første studerende fra uddannelser underlagt ledighedsbaseret dimensionering ud på arbejdsmarkedet i anden halvdel af 2020.
- Med virkning fra 2019 blev der indført et beskæftigelsestilskud i bevillingssystemet for de videregående uddannelser, hvor en andel af uddannelsesinstitutionernes bevillinger afhænger af dimittendernes beskæftigelsesgrad.
- Med virkning fra 2015 blev der etableret en vejledningsportal (uddannelseszoom), der giver de uddannelsessøgende et samlet overblik over forskellige nøgletal om uddannelserne med henblik på at understøtte et oplyst uddannelsesvalg. Uddannelseszoom inkluderer bl.a. data om dimittendledighed, lønniveau mv.

Kilde: Uddannelses- og Forskningsministeriet.

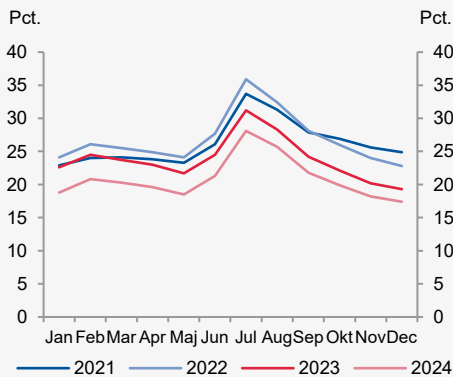
Dimittendledige i sommerferien

Der er store sæsonudsving i antallet af dimittendledige hen over året, særligt fordi de studerende ofte påbegynder og afslutter uddannelser inden for de samme måneder hvert år. Der er mange uddannelser, der afsluttes i maj og juni, hvorfor der vil være en højere andel dimittendledige efterfølgende end på andre tidspunkter af året.

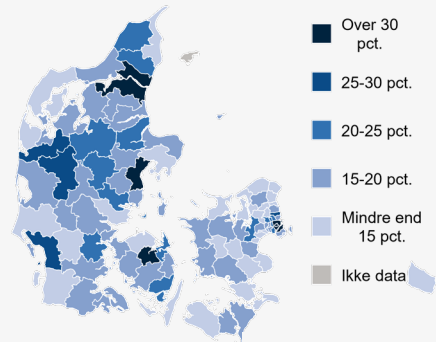
Antallet af dimittendledige er generelt højest i juli måned hvert år. I juli 2024 var der omkring 21.200 fuldtidspersoner, som modtog dagpenge på dimittendsats. Det svarer til 28 pct. af alle dagpengemodtagere, *jf. figur 4.5*. Andelen af dimittendledige er dog generelt lavere i alle måneder i 2024 end de forgangne år, og fx i 2022 var andelen af dimittendledige i juli 36 pct.

Der er også store udsving i andelen af dimittendledige blandt alle dagpengemodtagere, når man ser på tværs af landet. I de store studiekommuner er andelen af dimittendledige højest. Dette gælder for alle årets måneder, men andelen er højest i juli, hvor det i Aarhus Kommune er over halvdelen af dagpengemodtagerne, der er dimittender, *jf. figur 4.6*. Dette hænger særligt sammen med, at studerende udgør en større andel af befolkningen i disse kommuner, sammenlignet med andre kommuner.

Figur 4.5
Særligt mange dimittendledige i juli hvert år

Figur 4.6
Dimittender fylder mest i studiebyerne, og særligt i juli udgør de over 30 pct. af ledige

Anm.: Figureerne er opgjort i fuldtidspersoner. I figur 4.5 er kurverne andel dimittendledige ud af alle dagpengemodtagere. Figur 4.6 viser andel dimittendledige ud af alle dagpengemodtagere i juli 2024. Se bagvedliggende tal i bilagstabel B.9.

Kilde: Jobindsats.dk og egne beregninger.

Det store antal dimittender, der afslutter en uddannelse lige op til sommerferien, betyder, at mange rammer ind i en sommerferieperiode på arbejdsmarkedet, som kan påvirke muligheden for at starte i job. Det bliver tydeligt, når man ser på andelen af dimittendledige, der er fritaget for at søge job i juli måned, som følge af, at de skal starte på et job inden for seks uger.¹¹

Blandt dimittender i juni 2023, som blev ledige efter endt studie, var 41 pct. fritaget fra jobsøgning og anden aktivering måneden efter (juli) som følge af, at de havde et arbejde, de skulle starte på inden for seks uger, *jf. figur 4.7*. Det svarer til 4.900 personer på dagpenge i juli 2023. At en del dimittender modtager dagpenge i juli før, de starter i arbejde i august, kan være efter eget ønske eller efter ønske fra arbejdsgiver, som i mindre grad ansætter personer med opstart i juli. Den samme tendens ses for øvrige nyledige, dog i et mindre omfang, hvor flere har fundet et arbejde i juli og er fritaget for aktivering. Det afspejler en tendens på arbejdsmarkedet, hvor en del finder arbejde inden sommerferien med opstart i august.

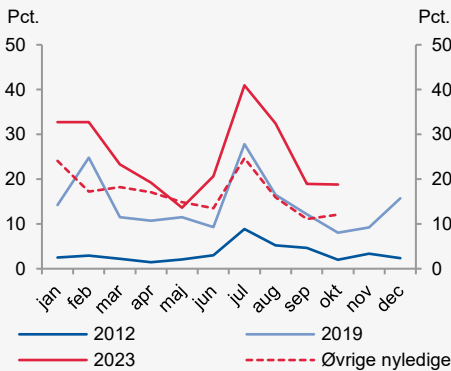
Andelen af nyledige dimittender, der er fritaget fra aktivering som følge af, at de har fået et job, er steget, når man sammenligner 2012 med 2019. I alle måneder er niveauet i

¹¹ I udgangspunktet skal man være aktivt jobsøgende for at modtage dagpenge. Der er dog en række årsager til, at man kan fritages for det, herunder at man har et job på hånden, som man påbegynder inden for seks uger.

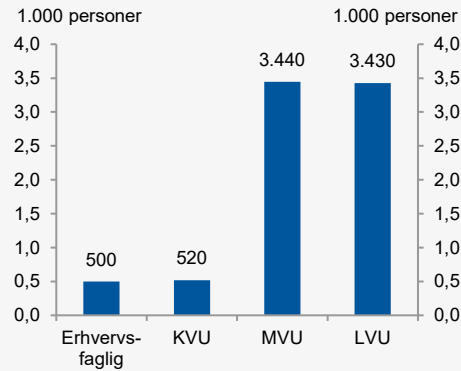
2023 højere end både i 2012 og 2019. Det kan bl.a. skyldes, at der er flere i dag, som bliver færdige på samme tidspunkt i løbet af året end tidligere, fx blev 41 pct. af alle dimittender færdig i juni i 2023, mens det kun var 26 pct. i 2012.

Der er flest fritaget dimittendledige fra mellemlange og lange videregående uddannelser. I 2023 skulle 6.870 dimittendledige med en mellemlang eller lang videregående uddannelse starte i arbejde inden for seks uger efter, at de var blevet ledige, *jf. figur 4.8*. Det er langt størstedelen af alle fritaget dimittendledige. På den anden side var det kun 500 dimittendledige fra erhvervsuddannelser.

Figur 4.7
Mange dimittendledige har et job i den første måned, de modtager dagpenge

Figur 4.8
Størstedelen af de fritaget dimittendledige kommer fra mellemlange og lange videregående uddannelser

Anm.: Figur 4.7 viser andelen af dimittendledige og nyledige, der er fritaget for aktivering, fordi de starter i et job inden for seks uger. Det betyder blandt andet, at de ikke skal søge job. Dimittendledige er opgjort som personer, der dimitterer i måneden før. Fx. er 'juli' i figuren dimittender fra juni, som er kommet på dagpenge i juli, og er fritaget for aktivering i juli. Nyledige er opgjort på samme måde (uden dimittender) og er defineret ved at overgå fra mindst 4 ugers beskæftigelse til mindst 2 ugers ledighed inden for måneden. Figur 4.8 viser antallet af dimittendledige over hele året, som er fritaget for aktivering i første måned af dagpengeforløbet, fordelt på uddannelsesniveau.

Kilde: Registerdata fra Danmarks Statistik og egne beregninger.

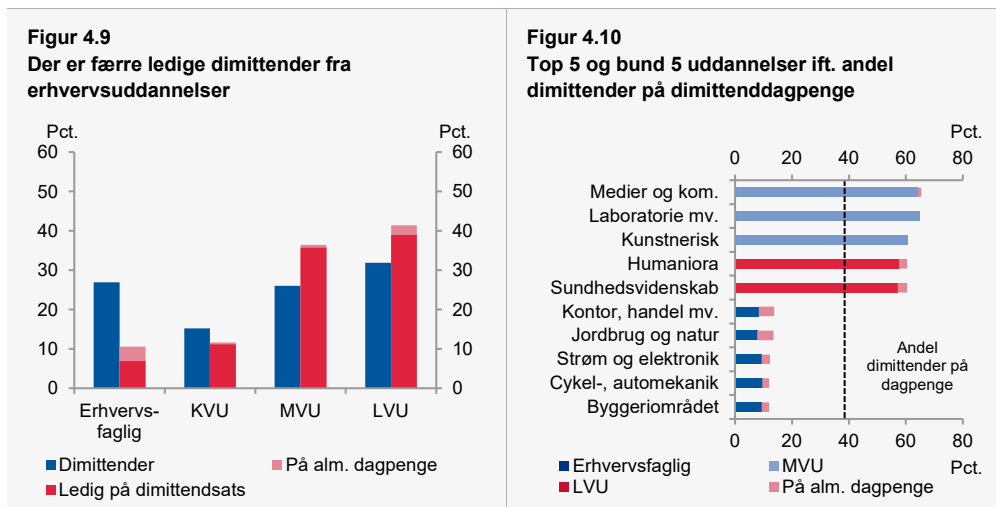
4.2. Der er forskel i dimittendlediges uddannelse, varighed på dagpenge og indkomst

Gruppen af dimittendledige varierer på tværs af uddannelsesgrupper i forhold til, hvem der især bliver ledig efter endt uddannelse, og hvor længe de er i dagpengesystemet. De adskiller sig samtidig fra de øvrige ledige i dagpengesystemet. Samlet set var der 72.000

dimittender, som færdiggjorde en erhvervskompetencegivende uddannelse i 2023¹², heraf blev 39 pct. ledige umiddelbart efter dimission.

Der er forskel på, hvor mange dimittender, der efter endt uddannelse, modtager dagpenge på tværs af uddannelser set i forhold, hvor meget de udgør blandt alle dimittender. Dimittender fra erhvervsuddannelser er generelt underrepræsenterede i dagpenge-systemet. De udgør 27 pct. af alle dimittender og kun 11 pct. af de ledige dimittender i 2023, jf. figur 4.9. På den anden side er dimittender fra mellemlange og lange videregående uddannelser overrepræsenterede.

Ser man på hvilke specifikke uddannelser, der er særligt overrepræsenterede (top-5) er det tre mellemlange videregående uddannelser (*medier og kommunikation, laboratorie mv. og kunstneriske uddannelser*) og to lange videregående uddannelser (*humaniora og sundhedsvidenskab*), jf. figur 4.10. Inden for de fem uddannelser bliver ca. to tredjedele ledige efter dimission. Modsat er det fem erhvervsuddannelser, der ligger i bunden i forhold til andelen af dimittender, der bliver ledige. Det er fx inden for byggeriområdet, hvor kun 12 pct. bliver ledige efter dimission.

Anm.: I begge figurer ses på dimittender, som har færdiggjort en uddannelse fra 1. oktober 2022 til 30. september 2023, og som er indplaceret på dagpenge inden for to måneder efter dimissionsdato. I figur 4.10 ses der kun på uddannelser, hvor mindst 100 personer er dimitteret i perioden og mindst 10 personer efterfølgende har været på dagpenge med dimittendsats. "Laboratorie mv." dækker over fødevarer, bio- og laboratorietechnik.

Kilde: Registerdata fra Danmarks Statistik og STAR samt egne beregninger.

¹² Perioderne i afsnittet er opgjort fra 1. oktober året før til 30. september i året.

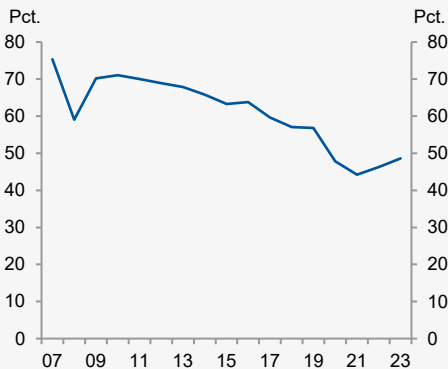
Der er stor forskel på hvor længe man er dimittendledig

Der er stor forskel på hvor længe, at dimittendledige er en del af dagpengesystemet. Blandt alle dimittendledige er 49 pct. fortsat ledige tre måneder efter, de er startet på dagpenge i 2023, *jf. figur 4.11*. Det er en betydelig lavere andel end tilbage i 2007, hvor hele 75 pct. af de dimittendledige var mere end tre måneder på dagpenge. I perioden har der været ændringer på dagpengeområdet, som også har påvirket udviklingen i dimittendledigheden. Blandt andet blev dagpengeperioden forkortet i 2010 fra fire til to år, og i 2017 blev dimittenddagpengesatsen nedsat for ikke-forsørgere.

Når der sammenlignes på tværs af de uddannelser, som dimittendledige kommer fra, er der færrest med en mellemlang videregående uddannelse, som er på dagpenge med dimittendsats i mere end tre måneder, *jf. figur 4.12*. Kun 32 pct. af dimittendledige med en mellemlang videregående uddannelse er ledige i mere end tre måneder, mens det er lige under halvdelen af dimittendledige fra øvrige uddannelser.

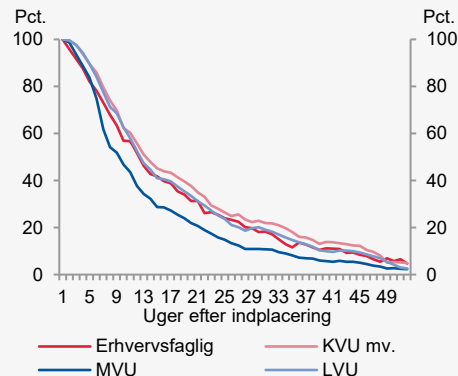
Figur 4.11

Faldende andel dimittendledige, som er på dagpenge i mere end tre måneder

Figur 4.12

Dimittendledige fra mellemlange videregående uddannelser er kortest tid på dagpenge

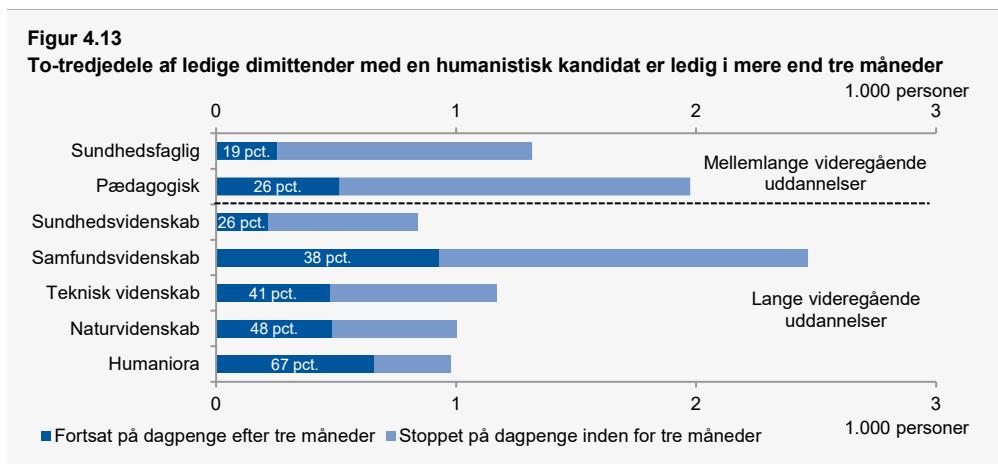
Anm.: I figur 4.11 ses på dagpengemodtagere på dimittendsats, som er indplaceret fra 1. oktober året før til 30. september i hver år. Anciennitet på dagpenge opgøres som dagpengeforbrug i timer, så en person har mere end tre måneders anciennitet, når vedkommende har brugt mere end 481 timer på dagpenge (390 timer for deltidsforsikrede). I figur 4.12 ses der på dimittendledige, som er indplaceret mellem 1. maj og 31. juli 2023 og med ét års dagpengetid.

Kilde: Registerdata fra Danmarks Statistik og STAR samt egne beregninger.

Der er forskel på, hvor mange dimittendledige der fortsat er ledige efter tre måneder, inden for forskellige videregående uddannelser. Både dimittender, som har læst en humanistisk eller en sundhedsvidenskabelig uddannelse, er overrepræsenterede på dagpenge, men der er stor forskel på, hvor længe de er ledige. To-tredjedele af dimittendledige, som har færdiggjort en uddannelse inden for humaniora, er på dagpenge i mere

end tre måneder, mens det kun er hver fjerde, blandt dimittendledige med en sundhedsvidenskabelig uddannelse, *jf. figur 4.13*.

Inden for mellemlange videregående uddannelser er færre dimittendledige stadig på dagpenge efter tre måneder. Her er de to største uddannelsesretninger sundhedsfaglige og pædagogiske uddannelser, som bl.a. er sygeplejersker, ergo- og fysioterapeuter, folkeskolelærere og pædagoger. Kun 19 pct. af de dimittendledige med sundhedsfaglige uddannelser og 26 pct. af dem med en pædagogisk uddannelse er stadig ledige efter tre måneder.

Anm.: Der ses på dimittendledige, som er indplaceret mellem 1. maj og 31. juli 2023, og med ét års dagpengeret for at sikre sammenlignelighed. Der ses på uddannelser med flest dimittendledige i perioden.

Kilde: Registerdata fra Danmarks Statistik og STAR samt egne beregninger.

Dimittendledige er typisk ret ressourcestærke

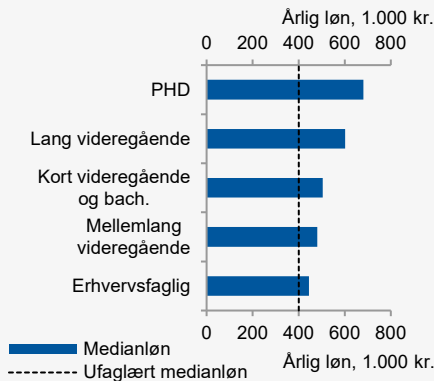
Dimittendledige er typisk ressourcestærke, og er derfor en anderledes gruppe end andre dagpengemodtagere. Dimittender kan efter endt uddannelse fx se frem til en højere indkomst end en ufaglært. Fx har en person med en lang videregående uddannelse en årlig medianløn på godt 600.000 kr., hvilket er 200.000 kr. mere end en ufaglært, *jf. figur 4.14*.

Dimittendledige har i højere grad en mor med en mellemlang og lang videregående uddannelse, *jf. figur 4.15*. Fx har 10 pct.-point flere af de dimittendledige en mor med en mellemlang videregående uddannelse i forhold til øvrige dagpengemodtagere. Noget af dette kan muligvis forklares af alderssammensætningen i grupperne, idet øvrige dagpengemodtagere typisk er ældre, og befolkningen generelt er blevet mere uddannet over tid.

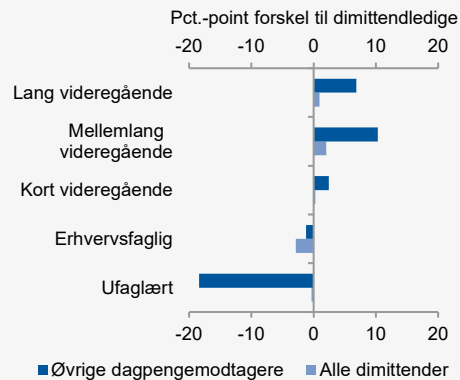
Forældre til dimittendledige og dimittender har stort set samme uddannelsesbaggrund. Der er dog en anelse flere forældre til dimittender, der har en erhvervsuddannelse, end

når man kun ser på dimittendledige. Det kan skyldes sammensætningen blandt de dimittendledige, hvor der er flere med en mellemlang og lang videregående uddannelse. Det peger på, at det ikke er forældrenes uddannelsesbaggrund, som har betydning for, om man bliver ledig efter endt uddannelse, men at det i højere grad er uddannelsesvalg og den aktuelle situation på arbejdsmarkedet.

Figur 4.14
Dimittender kan se frem til en høj medianindkomst i fremtiden

Figur 4.15
Mødre til dimittendledige har i højere grad en mellem- eller lang uddannelse end øvrige ledige

Anm.: I figur 4.14 ses på årlige medianlønninger for alle personer i den pågældende uddannelsesgruppe, der arbejder min. 30 timer om ugen. Medianlønen er opregnet til en fuldtidsløn og opgjort i 2023. I opgørelsen er anvendt det smalle lønbegreb, som inkluderer al arbejdsmarkedsbidragspligtig A-indkomst (ekskl. personalegoder, ATP-bidrag og indbetalinger til arbejdsmarkedspension). I figur 4.15 ses på forskellen i fordelingen (i pct.-point) af mødres uddannelsesniveauer for dimittendledige (dvs. dagpengemodtagere, som modtager dimittendsats), som er indplaceret fra 1. oktober 2022 til 30. september 2023, ift. hhv. øvrige dagpengemodtagere og dimittender i samme periode. Der ses på morens højest fuldførte uddannelse. Uoplyste uddannelsesoplysninger er ikke medtaget i figuren. Det er fx hvis moren ikke er bosiddende i Danmark fra 2008 til 2023, eller hvis der ikke findes en højest fuldførte uddannelse for moren.

Kilde: Registerdata fra Danmarks Statistik og egne beregninger.

4.3. Udvikling efter regelændring i 2023

Igennem årene har der være flere justeringer i dagpengereglerne for dimittendledige. De seneste ændringer trådte i kraft den 1. maj 2023, så dimittendledige nu kan modtage dagpenge i ét år, hvor dimittendledige før regelændringen havde to års dagpenget. Derudover får dimittendledige uden forsørgerpligt en lavere dagpengesats efter tre måneders dagpengeforbrug, *jf. boks 4.2*.

I afsnittet ses der på, om afgang fra dimittendledighed til beskæftigelse ser anderledes ud efter regelændringen trådte i kraft, og om der er flere, der mister retten til dagpenge. Forskelle i afgang til beskæftigelse efter regelændringen kan også forklares af, at arbejdsmarkedet er anderledes i 2023 end året før. Der er derfor kun tale om deskriptive

figurer, og dermed ikke en isoleret effekt af regelændringerne på afgang til beskæftigelse.

Boks 4.2 **Nye dagpengeregler på dagpengeområdet i 2023**

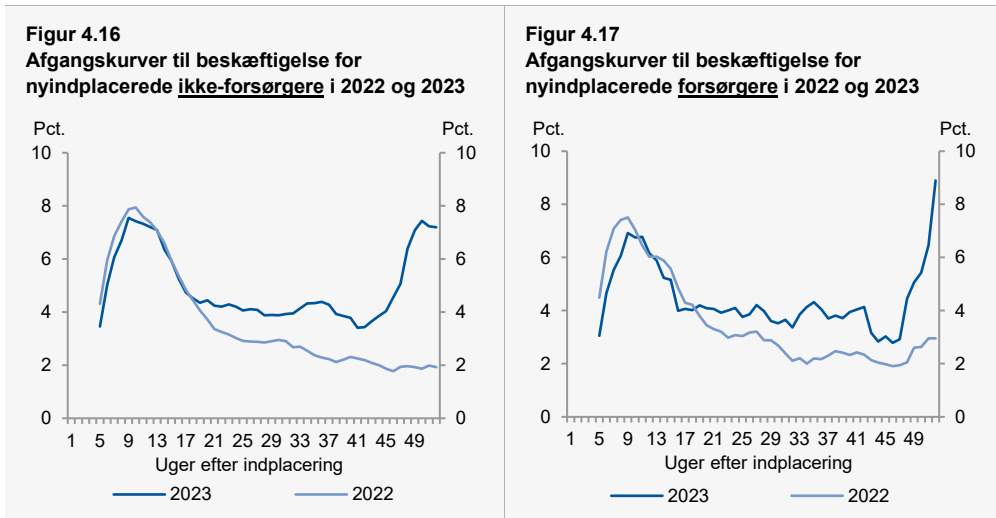
Med virkning fra 1. maj 2023 bliver dagpengeperioden forkortet fra to til ét år, og dimittendsatsen for ikke-forsørgere bliver nedsat efter tre måneders dagpengeforbrug. Satsen bliver differentieret efter alder. Ikke-forsørgere modtager i de første tre måneder 15.081 kr. Satsen bliver herefter nedsat til 10.371 kr. pr. måned for dimittendledige under 30 år og 13.100 kr. pr. måned for dimittendledige over 30 år. Derudover bliver der indført et sprogkrav for at kunne modtage dimittenddagpenge. Dimittendledige er undtaget sprogkravet, hvis de har vist aktuel tilknytning til det danske arbejdsmarked.

Det er muligt at forlænge sin ét-årige dagpengeperiode, hvis man har arbejdstimer i sin ledighedsperiode. Man forlænger dagpengere retten med to timer pr. arbejdstime. Dvs. har man arbejdet 30 timer i løbet af ledighedsperioden, kan man forlænge dagpengeperioden med 60 timer, hvis dagpengere retten er ved at udløbe.

Blandt ikke-forsørgere er der en højere afgang til beskæftigelse for dimittendledige i 2023 allerede fire måneder efter, at de er startet på dagpenge sammenlignet med dimittendledige i 2022, *jf. figur 4.16*. For dimittendledige i 2023 afgår 4,1 pct. hver uge til beskæftigelse fra 4. til 10. måned inde i dagpengeforløbet. Til sammenligning er det 2,9 pct. hver uge for dimittendledige i 2022. Afgangskurven for forsørgere i 2023 følger samme mønster, og flere afgår til beskæftigelse efter fire måneders ledighed sammenlignet med 2022, *jf. figur 4.17*. De dimittendledige afgår dermed hurtigere til beskæftigelse efter de nye regler. Der kan dog være konjunkturmæssige forskelle, som gør, at både forsørgere og ikke-forsørgere har et anderledes afgangsmønster mellem 2022 og 2023, og som kan forklare den højere afgangsrate efter fire måneders ledighed.

I de sidste to måneder af den 1-årige dagpengeperiode stiger afgangsraten yderligere fra ca. 3 pct. til 7 pct. Der ses ikke samme højere afgangsrate efter et år blandt dimittendledige i 2022, som har to års dagpenget.

Dimittendledige uden forsørgerpligt får med de nye dagpengeregler en satsnedsættelse efter tre måneder. Afgangsraten er højere i de første tre måneder for både dimittendledige i 2022 og 2023 end i resten af dagpengeperioden, hvilket kan forklares med, at mange dimittender kun kortvarigt er ledige. Det sker fx, hvis de allerede har fundet et job og kun venter på at starte, *jf. afsnit 4.1*.

Anm.: I figur 4.16 og 4.17 ses på andelen af dimittendledige, som kommer i beskæftigelse hver uge efter, at de er indplaceret på dagpenge med dimittendsats. I figurene sammenlignes dimittendledige, som er indplaceret på dagpenge med dimittendsats fra 1. maj til 31. juli 2023 på de nye dagpengeregler, med dimittendledige indplaceret fra 1. maj til 31. juli 2022 og med to års dagpengeret. Der ses på de samme måneder (maj til juli) i 2022 og 2023 for at tage højde for sæsonudsving over året, når det undersøges om afgangsraten har ændret sig efter regelændringen. Figurene er lavet med 5 ugers glidende gennemsnit. Anciennitet på dagpenge opgøres som dagpengeforbrug i timer, så en person har mere end tre måneders anciennitet, når vedkommende har brugt mere end 481 timer på dagpenge (390 timer for deltidsforsikrede).

Kilde: Registerdata fra Danmarks Statistik og STAR samt egne beregninger.

Relativt få dimittendledige opbruger dagpengeretten

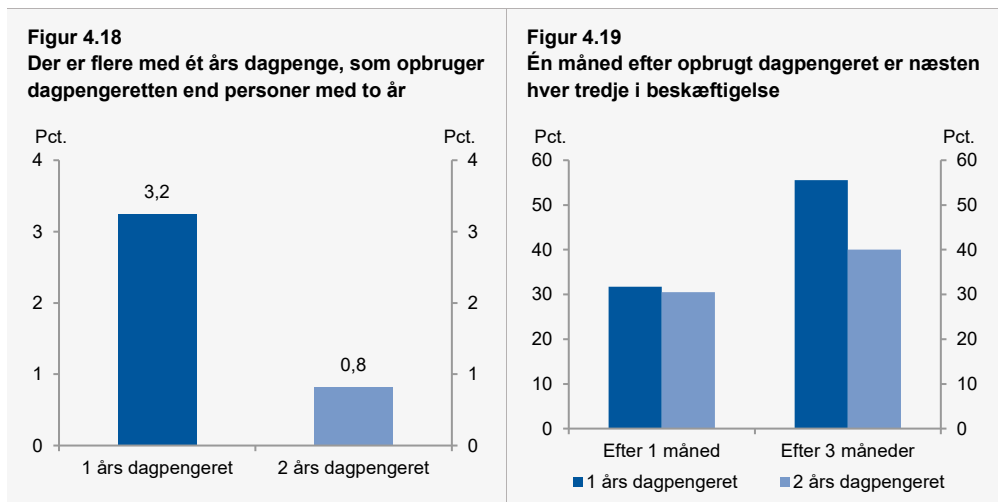
Med de nye dagpengeregler vil dimittendledige opbruge dagpengeretten tidligere. I perioden maj til august 2024 opbrugte 3,2 pct. af de dimittendledige deres ét-årige dagpengeperiode, *jf. figur 4.18*. Det svarer til 550 dimittendledige. Sammenligner man med antallet af dimittendledige, der er indplaceret mellem maj og august 2022 og derved har to års dagpengeret, og som opbruger dagpengeretten i samme periode, er det kun 0,8 pct.

Forskellen i andelen kan skyldes, at dagpengeperioden er forkortet fra to til ét år. Derudover har dimittendledige med to års dagpengeret længere tid til at genoptjene retten til dagpenge med beskæftigelse undervejs i ledighedsforløbet, fordi de kan forlænge dagpengeperioden til maksimalt tre år. Dimittendledige med ét års dagpengeret kan kun forlænge perioden til maksimalt to år¹³. Der er således dimittendledige, som endnu ikke har

¹³ Ved beskæftigelse i den ordinære dagpengeperiode er det muligt at forlænge dagpengeretten og den maksimale referenceperiode. Dimittender indplaceret før 1. maj 2023 kan forlænge dagpengeretten op til tre år inden for en referenceperiode på 4,5 år. Dimittender indplaceret efter 1. maj 2023 kan forlænge dagpengeretten op til to år inden for en referenceperiode på 3,5 år.

opbrugt deres dagpengeret efter hhv. ét og to år, men er indplaceret i samme periode, hvilket gælder for både dimittender indplaceret med ét og to års dagpengeret.

Cirka en tredjedel af dem, som opbruger dagpengeretten – og har haft enten ét eller to års dagpengeret – er i beskæftigelse måneden efter, at dagpengeretten er opbrugt, *jf. figur 4.19*. Efter tre måneder er 56 pct. af dem, som opbruger dagpengeretten med ét års dagpenge, i beskæftigelse. Det gælder kun 40 pct. af dem med to års dagpengeret.

Anm.: Figureerne viser antallet af dimittender, som opbruger deres dagpengeret i maj til august 2024 på hhv. ét og to år afhængig af, om de blev indplaceret før eller efter 1. maj 2023. Der er en del, som forlænger deres dagpengeperiode - særligt dimittender med to års dagpengeret -, fordi de har beskæftigelse undervejs i ledighedsforløbet og kan forlænge dagpengeretten med op til maksimalt tre år. Dimittender, som er indplaceret efter 1. maj 2023, kan forlænge deres dagpengeret op til maksimalt to år. I figur 4.19 er personer med 2 års dagpengeret og, som opbruger dagpengeretten i maj til august 2024 uanset indplaceringsdato, medtaget. Det er kun muligt at opgøre andelen af beskæftigede efter tre måneder for dem, som opbrugte deres dagpengeret i maj 2024.

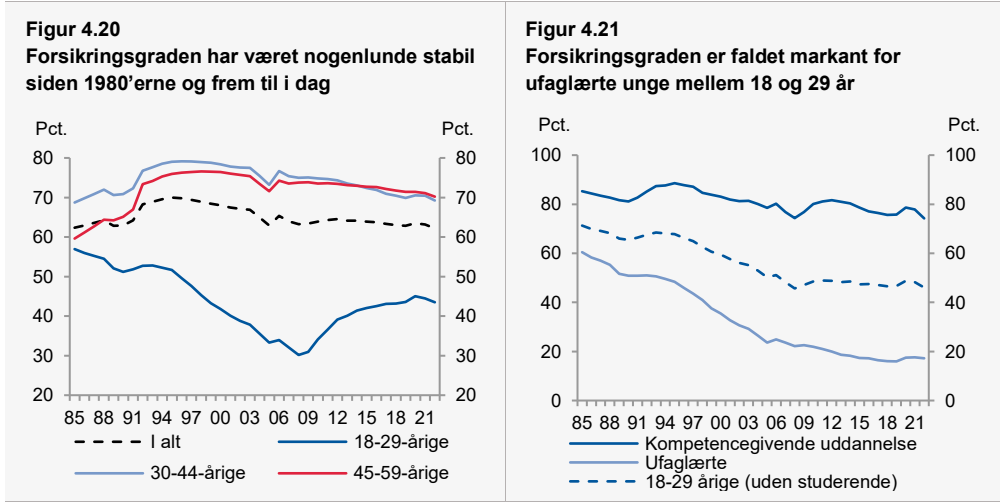
Kilde: Registerdata fra STAR og egne beregninger.

4.4. Tilknytning til a-kasser generelt

Det økonomiske sikkerhedsnet i dagpengesystemet er en central del af den danske arbejdsmarkedsmodel. Andelen af befolkningen, som er medlem af en a-kasse (forsikringsgraden), har været relativt stabil siden 1980'erne. Blandt alle 18-59-årige var 62 pct. medlem af en a-kasse i 2022. Det er på niveau med 1985, *jf. figur 4.20*. Personer over 30 år er oftere medlem af en a-kasse sammenlignet med personer under 30 år. I 2022 var omkring 70 pct. af de 30-59-årige medlem af en a-kasse. Det samme gælder for knap 44 pct. af de 18-29-årige.

Mens de 30-44-årige og 45-59-årige har fulgt nogenlunde samme udvikling som hele aldersgruppen, så har forsikringsgraden for de 18-29-årige udviklet sig anderledes. Hvis man udelukkende ser på forsikringsgraden blandt de 18-29-årige, som enten har færdiggjort en uddannelse, eller er ufaglærte, er den faldet siden 1980'erne. I 1985 var den 71 pct., mens det i 2022 kun er 46 pct. af gruppen, der er medlem af en a-kasse, *jf. figur 4.21*.

Ser man kun på dem, som har færdiggjort en erhvervskompetencegivende uddannelse, følger forsikringsgraden stort set samme udvikling som resten af befolkningen, mens forsikringsgraden blandt ufaglærte unge er faldet fra 60 pct. til 17 pct. fra 1985 til 2022. Det kan bl.a. ses i lyset af, at flere unge uddanner sig, og derfor kommer senere ud på arbejdsmarkedet og bliver medlem af en a-kasse.

Anm.: I figur 4.20 vises andelen af personer med a-kasemedlemskab af alle 18-59-årige i befolkningen (inkl. studerende). Hvis samme opgørelse laves på 18-59-årige i arbejdsstyrken er 72 pct. medlem af en a-kasse i 2022. I figur 4.21 ses på 18 til 29-årige med og uden en erhvervskompetencegivende uddannelse. Studerende er ikke med i figuren. Hvis samme opgørelse laves på 18-29-årige i arbejdsstyrken er 55 pct. medlem af en a-kasse i 2022. Tallene er opgjort i november måned.

Kilde: Registerdata fra Danmarks Statistik og egne beregninger.

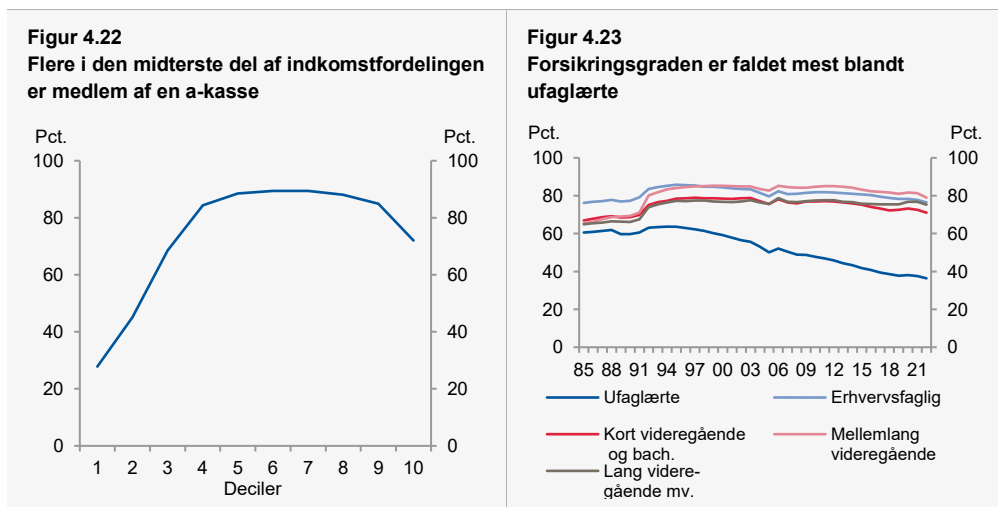
Forsikringsgraden varierer på tværs af uddannelsesgrupper

Der kan være flere årsager til at melde sig ind i en a-kasse. Forsikringsgraden kan bl.a. være påvirket af konjunkturerne i økonomien, så flere melder sig ind, når økonomien er i en lavkonjunktur, og risikoen for at miste sit job er større. Der kan også være et individuelt økonomisk incitament til at melde sig ind i en a-kasse, som er afhængig af ens indkomst. Fx er personer i den midterste del af indkomstfordelingen i højere grad medlem af en a-kasse sammenlignet med dem, som tjener mindst, *jf. figur 4.22*. Det skyldes bl.a., at

personer med en lav indkomst typisk er unge og ufaglærte, som i mindre grad er medlem af en a-kasse, *jf. afsnit 4.4*. Samtidig udgør medlemsbidraget til en a-kasse en større andel af indkomsten for dem, som tjener mindst. Det kan betyde, at de fravælger a-kasse-medlemskabet og i stedet modtager kontanthjælp, hvis de bliver ledige.

Blandt de 10 pct. rigeste er færre også medlem af en a-kasse. Det kan skyldes, at de vil opleve et stort fald i indkomsten, hvis de bliver ledige og skal modtage dagpenge, hvorfor de forsikrer sig på anden vis, fx fra kapitalindkomst eller private lønsikringer.

Ser man på uddannelsesbaggrunden blandt de forsikrede, så har udviklingen i forsikringsgraden blandt personer med en uddannelse udviklet sig nogenlunde ens siden 1985. Blandt ufaglærte har forsikringsgraden været stødt faldende siden starten af 90'erne, *jf. figur 4.23*. Dette kan også ses i lyset af, at flere personer tager en uddannelse, og sammensætningen i gruppen af ufaglærte derfor har ændret sig over tid. Således udgjorde ufaglærte 61 pct. af de 18-59-årige i 1985, mens de udgjorde 36 pct. i 2022.

Anm.: Figureerne er opgjort i november hvert år. I figur 4.22 er indkomst opgjort p.ba. erhvervsindkomst i 2022, som inkluderer al løn og nettooverskud af selvstændig virksomhed (ekskl. bidrag til arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger). I begge figurer er der afgrænset til 18 til 59-årige, og studerende er fjernet fra begge figurer.

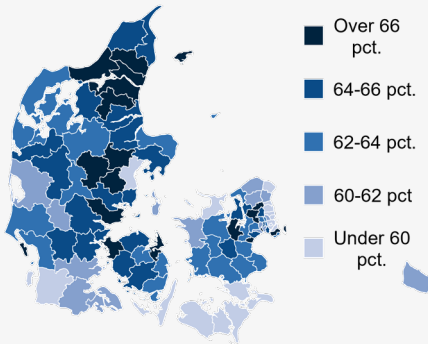
Kilde: Registerdata fra Danmarks Statistik og egne beregninger.

Ser man på tværs af kommuner er der forskel på, hvor mange, der er medlem af en a-kasse. Andelen af forsikrede er højest i kommunerne Rebild, Egedal og Skanderborg, hvor over 70 pct. af de 18-59-årige er medlem af en a-kasse, *jf. figur 4.24*. Ser man på landsdele er der generelt en relativt høj forsikringsgrad i de nordjyske kommuner. Forsikringsgraden er lavest i kommunerne Gentofte (49 pct.), Hørsholm (55 pct.) og i Lolland kommune (55 pct.).

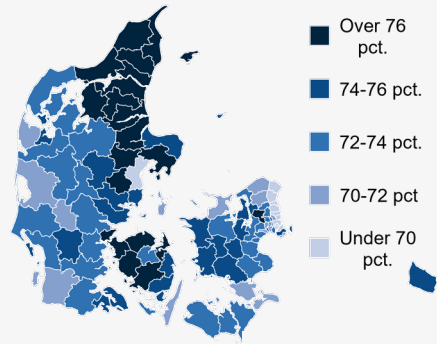
Forsikringsgraden på tværs af kommuner hænger blandt andet sammen med befolkningssammensætningen i de enkelte kommuner, herunder andelen af borgere på offentlig forsørgelse, der er uden for arbejdsstyrken. Ser man blot på forsikringsgraden blandt personer i arbejdsstyrken, ændrer billedet sig en smule. Kommunerne Lolland og Guldborgssund har en relativt højere forsikringsgrad på hhv. 73 og 74 pct., *jf. figur 4.25*, end hvis man ser blandt alle 18-59-årige. Blandt personer i arbejdsstyrken er forsikringsgraden fortsat lavest i kommunerne Gentofte (57 pct.) og Hørsholm (64 pct.).

Kommunale forskelle i forsikringsgraden kan bl.a. være drevet af branchesammensætningen i kommunen, antallet af selvstændige og alders- og uddannelsessammensætningen. Det er således ikke bopælskommunen i sig selv, som påvirker forsikringsgraden.

Figur 4.24
Forsikringsgraden er højest i de nordjyske kommuner...

Figur 4.25
... og den er også højest i Nordjylland, når man ser blandt arbejdsstyrken

Anm.: Figur 4.24 er opgjort for alle 18-59-årige i befolkningen. Figur 4.25 er opgjort for alle 18-59-årige i arbejdsstyrken. Begge figurer er opgjort i november 2022. Se bagvedliggende tal i bilagstabel B.10.

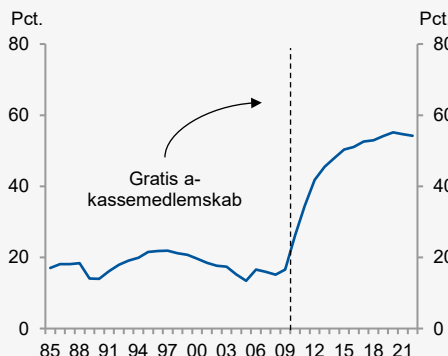
Kilde: Registerdata fra Danmarks Statistik og egne beregninger.

Studerendes og dimittenders tilknytning til a-kasser

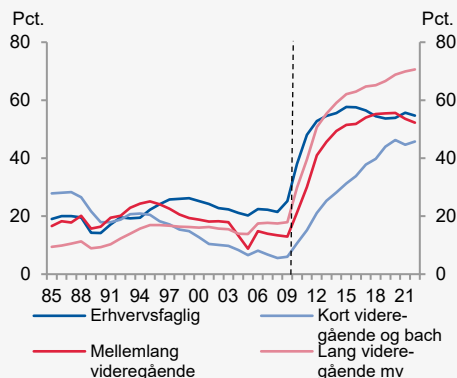
Dimittender har generelt lempeligere vilkår i dagpengesystemet end andre, fordi de ikke skal opfylde et beskæftigelses- eller forsikringskrav for at kunne modtage dagpenge på dimittendsats efter endt uddannelse. Fra 2009 bliver vilkårene yderligere lempet, hvor studerende får mulighed for gratis at være medlem af en a-kasse, når de er indskrevet på en erhvervskompetencegivende uddannelse og er under 30 år, *jf. boks 4.3*. Det svarer til, at 73 pct. af alle studerende i 2009 kan fritages for at betale a-kassekontingent. Fra 2009 til 2022 er andelen af studerende, der er medlem af en a-kasse, steget med 38 pct.-point, *jf. figur 4.26*.

Udviklingen har været nogenlunde den samme for alle uddannelsesgrupper, dog med niveauforskelle, jf. figur 4.27. Forsikringsgraden er højest for studerende på lange videregående uddannelser (70 pct.) og lavest blandt studerende på korte videregående- og bacheloruddannelser (45 pct.).

Figur 4.26
Markant stigning i studerendes tilknytning til a-kasser siden 2009...

Figur 4.27
... og den er steget blandt alle uddannelsesgrupper

Anm.: Figureerne er opgjort i november måned i de pågældende år. Studerende er afgrænset til studerende på erhvervskompetencegivende uddannelser af mindst 18 måneders varighed. Den stiplede linje i 2009, angiver tidspunktet, hvor studerende under 30 år på en erhvervskompetencegivende uddannelse kunne blive fritaget for at betale kontingent i a-kasser.

Kilde: Registerdata fra Danmarks Statistik og egne beregninger.

Boks 4.3

Regelændring i 2009 – gratis a-kassemedlemskab for studerende under 30 år

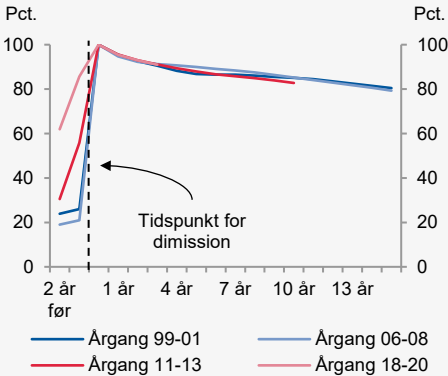
Dimittender kan modtage dagpenge på dimittendsats fra første ledighedsdag, hvis de har været medlem af en a-kasse mindst ét år inden, at de afslutter deres uddannelse. Hvis de melder sig ind senere end et år før endt uddannelse, er der en måneds karenperiode.

Med virkning fra august 2009 blev studerende under 30 år på en erhvervskompetencegivende uddannelse fritaget for medlemsbidrag i en a-kasse. Det vil sige, at dimittender under 30 år kunne undgå en måneds karenperiode i dagpengesystemet omkostningsfrit. De studerende skal have afsluttet en erhvervskompetencegivende uddannelse af mindst 18 måneders varighed for at kunne modtage dagpenge på dimittendsats.

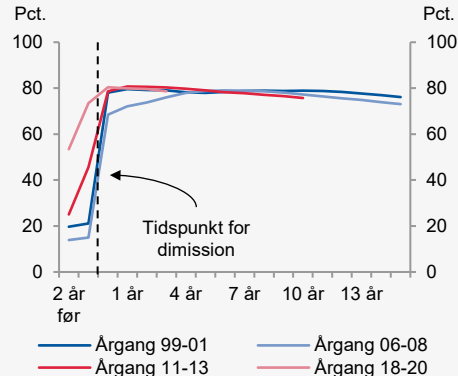
Den markante stigning i studerendes tilknytning til a-kasser fra 2009 til 2022 tyder ikke på at have haft en afsmittende effekt på de studerendes forsikringsgrad på længere sigt. Tilknytningen til a-kasser i årene efter endt uddannelse er nogenlunde ens på tværs af årgange, jf. figur 4.28. Figuren viser tilknytningen til a-kasser op til 15 år efter færdiggjort uddannelse blandt de dimittender, som var medlem af en a-kasse ved dimission. Ser

man på personer, der dimitterede i mellem 2006 og 2008, og var medlem af en a-kasse, så er omkring 80 pct. af gruppen forsikrede knap 15 år efter. Udviklingen ser nogenlunde ens ud, når man ser på personer, der dimitterede tidligere (1999 til 2001), og for senere årgange.

Figur 4.28
Andel dimittender, der er medlem af en a-kasse, fordelt på årgange for dimission (for dimittender, der var medlem ved dimission)

Figur 4.29
Andel dimittender, der er medlem af en a-kasse, blandt alle dimittender

Anm.: Studerende er afgrænset til studerende på erhvervskompetencegivende uddannelser af mindst 18 måneders varighed. Der ses på a-kasemedlemskab i november. Det er betinget på, at de studerende ikke påbegynder en ny uddannelse i op til seks måneder efter endt studie. Begge figurer er inkl. tilbagefald. Årgange henviser til dem, som er dimitteret i perioden.

Kilde: Registerdata fra Danmarks Statistik og egne beregninger.

Ser man på alle dimittender, uanset om de har været medlem af en a-kasse omkring det tidspunkt, de dimitterer eller ej, er billedet næsten det samme. For dem, som dimitterede mellem i 2006 og 2008, og som ikke havde mulighed for gratis medlemskab, stiger andelen, der er medlem af en a-kasse, fra 68 pct. til 78 pct. fire år efter dimission, *jf. figur 4.29*. Det indikerer, at der på sigt er en relativt stærk tilknytning til a-kasser, uanset om det er gratis for studerende at være medlem eller ej. Til trods for, at gratis medlemskab ser ud til at øge tilknytningen til a-kasser markant *under* studiet, ser forsikringsgraden over tid ud til at ramme samme niveau for de forskellige årgange af dimittender.

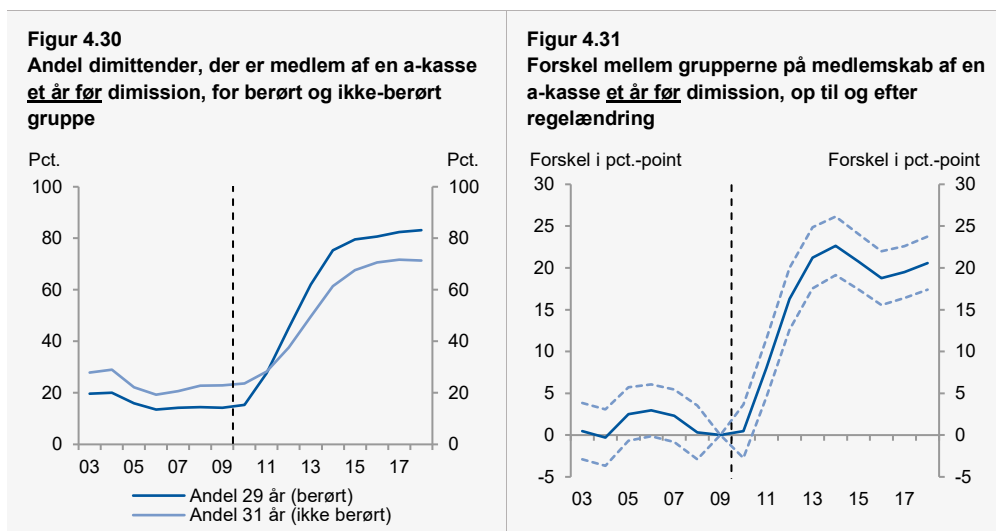
Tilknytning efter mulighed for gratis medlemskab af en a-kasse i 2009

Graferne i foregående afsnit tyder på, at muligheden for gratis medlemskab af en a-kasse for studerende under 30 år øger forsikringsgraden op til dimission. Det virker dog ikke til at påvirke forsikringsgraden flere år efter endt uddannelse. De beskrivende grafer er påvirket af, at der kan være konjunkturer eller andre tendenser over tid, som påvirker incitamenterne til at melde sig ind i en a-kasse. Derfor kan billedet være påvirket af disse frem for (udelukkende) at være drevet af regelændringen om gratis medlemskab.

Det følgende afsnit forsøger at isolere effekten af regelændringen om gratis medlemskab for studerende under 30 år. Afsnittet undersøger både, 1) om der er en effekt på tilknytningen til a-kasser, og 2) om der er en effekt på andelen af dimittender, der er på dagpenge. Effekterne undersøges lige omkring dimission, og i en længere periode efter endt uddannelse.

Da en simpel sammenligning af dimittender over tid kan være påvirket af bl.a. konjunkturer, giver aldersbegrænsningen i regelændringen mulighed for at sammenligne inden for samme årgang af dimittender, lige over og under 30 år (se boks 4.4 for metodevalg).

Der er siden regelændringen i 2009 sket en markant stigning af andelen af studerende, der er medlem af en a-kasse for både 29-årige (berørt af regelændring) og 31-årige (ikke-berørt), jf. figur 4.30. Stigningen er dog størst for de 29-årige, som har haft mulighed for at være fritaget for medlemsbidrag. Under antagelse af, at de to grupper uden regelændringen ville have udviklet sig ens, tyder det på, at regelændringen har haft en signifikant effekt på at melde sig ind i en a-kasse ét år før endt uddannelse jf. figur 4.31. Det tyder derfor på, at regelændringen om gratis medlemskab har øget tilknytningen til a-kasserne for studerende.

Anm.: Studerende er opgjort i rullende år fra august til juli. F.eks. er 2010 opgjort fra august 2009-juli 2010. Studerende er afgrænset til studerende på erhvervskompetencegivende uddannelser af mindst 18 måneders varighed. Det er betinget på, at de studerende ikke påbegynder en ny uddannelse i op til seks måneder efter endt studie. Ph.d.-studerende er ikke med i opgørelsen. Treatmentgruppen indeholder 29-årige og kontrolgruppen indeholder 31-årige, der ikke har haft mulighed for at være medlem af en a-kasse kontingentfrit. De stiplede linjer angiver den statistiske usikkerhed på effektestimaterne i form af et 95 pct. konfidensinterval.

Kilde: Registerdata fra Danmarks Statistik og egne beregninger.

Som konsekvens af regelændringen fra august 2009 blev det muligt for studerende under 30 år at undgå en måneds karenperiode i dagpengesystemet omkostningsfrit. Det blev dog først muligt at undgå karenperioden *helt* omkostningsfrit for dimittender fra august 2010. Det skyldes, at dimittender kun kan modtage dagpenge på dimittendsats fra første ledighedsdag, hvis de har været medlem af en a-kasse mindst ét år inden, at de afslutter deres uddannelse.

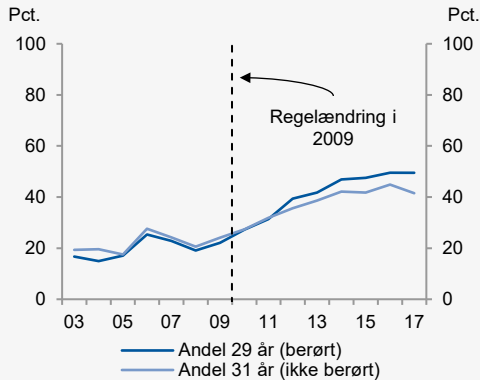
Fra 2009 og frem er der generelt en stigende andel dimittender, der modtager dagpenge på dimittendsats den første måned efter endt studie for både de 29-årige og de 31-årige. Det er formentlig bl.a. som følge af finanskrisen, *jf. figur 4.32*. Andelen stiger dog mest for dimittender i aldersgruppen 29-årige sammenlignet med de 31-årige.

I figur 4.33 er det forsøgt at isolere effekten af regelændringen om gratis medlemskab. Figuren viser, at 29-årige i højere grad modtager dagpenge på dimittendsats den første måned efter endt studie efter regelændringen sammenlignet med 31-årige. Det tyder således på, at flere modtager dagpenge i én måned efter, at studerende omkostningsfrit kan undgå en måneds karenperiode¹⁴.

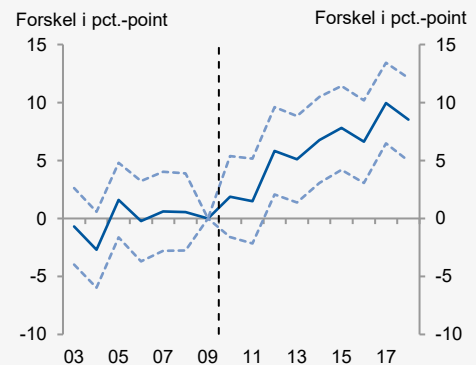
Det er værd at bemærke, at effekterne først er signifikante et par år efter, at regelændringen har fundet sted. Dette kan tyde på at, det har taget nogle år, før regelændringen har medført en ændret adfærd. Der er yderligere et års forsinkelse på effekten af dimittender, der er på dagpenge den første måned, da den berørte gruppe først skal have været medlem et helt år, før de har mulighed for at modtage ydelsen fra dimensionsdatoen omkostningsfrit.

¹⁴ Der skal tages forbehold for, at gruppernes sammensætning over tid divergerer i andelen af dimittender med erhvervsuddannelser og lange videregående uddannelser, hvilket kan være noget af drivkraften bag forskellen mellem de to gruppers sandsynlighed for at være på dagpenge, *jf. boks 3.4*. Dette skyldes, at erhvervsuddannede i lavere grad modtager dagpenge på dimittendsats end de andre uddannelsesgrupper, og omvendt modtager dimittender med en lang videregående uddannelse oftere dagpenge på dimittendsats.

Figur 4.32
Andel dimittender på dagpenge den første måned efter dimission, for berørt og ikke-berørt gruppe

Figur 4.33
Forskel mellem grupperne i andel på dagpenge den første måned efter dimission, op til og efter regelændring

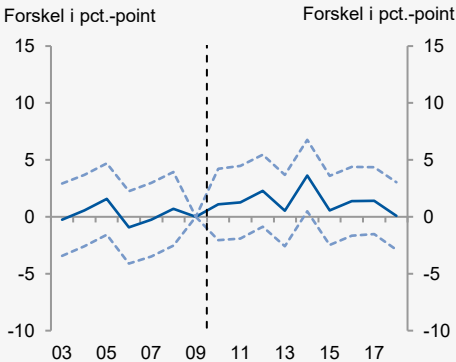
Anm.: Studerende er opgjort i rullende år fra august til juli. Fx er 2010 opgjort fra august 2009-juli 2010. Studerende er afgrænset til studerende på erhvervskompetencegivende uddannelser af mindst 18 måneders varighed. Det er betinget på, at de studerende ikke påbegynder en ny uddannelse i op til seks måneder efter endt studie. Ph.d.-studerende er ikke med i opgørelsen. Treatmentgruppen indeholder 29-årige og kontrolgruppen indeholder 31-årige, der ikke har haft mulighed for at være medlem af en a-kasse kontingentfrit. De stiplede linjer angiver den statistiske usikkerhed på effektestimaterne i form af et 95 pct. konfidensinterval.

Kilde: Registerdata fra Danmarks Statistik og egne beregninger.

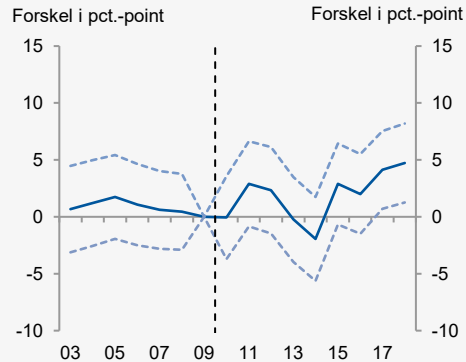
Ser man på effekter længere tid efter dimission er billedet et andet. Der er ingen effekt på at være medlem af en a-kasse efter tre år, *jf. figur 4.34*. Det peger altså på, at regelændringen i 2009 ikke har haft en effekt på en langvarig tilknytning til a-kasserne. Dette kan være et udtryk for, at mange af de dimittender, der efter regelændringen melder sig ind i en a-kasse året, før de færdiggør deres uddannelse, ville have meldt sig ind senere alligevel.

Der er heller ikke tegn på en effekt af at være på dagpenge fem måneder efter endt studie, *jf. figur 4.35*. Det tyder derfor heller ikke på, at ændringen får dimittender til at hænge fast i dagpengesystemet på trods af, at der er en forskel på de to aldersgrupper i den første måned efter dimission.

Figur 4.34
Der er ikke en effekt på tilknytningen til a-kasser efter tre år...

Figur 4.35
... og der er heller ikke en effekt på at være på dagpenge efter 5 måneder

Anm.: Studerende er opgjort i rullende år fra august til juli. Fx er 2010 opgjort fra august 2009-juli 2010. Studerende er afgrænset til studerende på erhvervskompetencegivende uddannelser af mindst 18 måneders varighed. Det er betinget på, at de studerende ikke påbegynder en ny uddannelse i op til seks måneder efter endt studie. Ph.d.-studerende er ikke med i opgørelsen. Treatmentgruppen indeholder 29-årige og kontrolgruppen indeholder 31-årige, der ikke har haft mulighed for at være medlem af en a-kasse kontingentfrit. De stiplede linjer angiver den statistiske usikkerhed på effektestimatet i form af et 95 pct. konfidensinterval.

Kilde: Registerdata fra Danmarks Statistik og egne beregninger.

Regelændringen i 2009 om gratis medlemskab har dermed haft en effekt på tilknytningen til a-kasser for studerende, samt på at modtage dagpenge den første måned efter endt uddannelse. Der er dog ikke noget, der tyder på, at regelændringen har nogle virkninger på, hvor stor en andel, der er forsikrede senere i deres arbejdsliv. Det ses heller ikke, at flere dimittender er på dagpenge i en længere periode.

Resultaterne skal dog ses i lyset af, at regelændringens timing falder sammen med finanskrisen. Ligeledes er der flere ændringer i uddannelsessystemet i samme årrække. Det gælder bl.a. Fremdriftsreformen fra 2013, der skulle få de studerende hurtigere gennem uddannelsessystemet. Denne kan have bevirket, at der over tid er en lavere gennemsnitlig dimittendalder på alle uddannelser undtagen erhvervsuddannede (se figur B.10 i bilag). Det betyder, at der nu er flere dimittender, der har mulighed for at komme på dagpenge den første måned omkostningsfrit, da flere dimittender er under 30 år. Disse faktorer kan påvirke effekternes størrelse, og det er derfor udfordrende at isolere effekten fuldstændig.

Der er lavet en yderligere version af analysen, hvor kun dimittender med en lang videregående uddannelse indgår i stikprøven. I denne er det de samme tendenser, der gør sig gældende (se figur B.11 til B.14 i bilag). Effekterne for dagpenge den første måned er

ikke signifikante, hvis stikprøven kun inkluderer dimittender med mellemlange eller korte videregående uddannelser. Det tegner et billede af, at forskellen er drevet frem af dimittender med lange videregående uddannelser. Alle uddannelsesgrupper viser dog signifikante effekter af at være medlem af en a-kasse et år før dimission.

Boks 4.4 Metodevalg til at isolere effekt af regelændringen i 2009

For at isolere effekten af regelændringen, der gjorde det gratis for studerende under 30 år at være medlem af en a-kasse, anvendes et Difference-in-Difference (DiD) analysedesign. Analysedesignet kan bruges til at evaluere effekten af en specifik begivenhed, politik eller intervention, i dette tilfælde regelændringen i 2009. Analysedesignet anvender data fra to grupper:

- 1) Treatmentgruppen: En gruppe, der er påvirket af reformen.
- 2) Kontrolgruppen: En lignende gruppe, der ikke er påvirket af regelændringen.

I analysen benyttes dimittender, der var 29 år, ved dimission som treatmentgruppe og dimittender, der var 31 år ved dimission som kontrolgruppe. Disse grupper er valgt for at have to grupper, der er så sammenlignelige som muligt, samtidig med, at det ikke må være muligt for individerne at migrere fra treatmentgruppen over i kontrolgruppen. Derfor indeholder kontrolgruppen kun dimittender, der var over 30 år ét år før de dimitterede, så de ikke har haft mulighed for at være fritaget for kontingent i dele af året, hvor de skal have været medlem af en a-kasse for at undgå karensmåned.

Med metoden kan der estimeres kausale effekter ved at sammenligne forskelle i outcome mellem de to grupper hhv. før og efter regelændringen. Estimation af kausale effekter ved DiD bygger imidlertid på en antagelse om parallelle trends. Det betyder, at det antages, at begge grupper ville have fulgt samme udvikling over tid, hvis reformen ikke var indført. Gruppernes komposition over tid skal helst også være forholdsvis ens på tværs af årrekken, da grupperne ikke består af de samme individer, i hver årlig observation. Der tages derfor forbehold for, at gruppernes sammensætning over tid divergerer i andelen af dimittender med erhvervsuddannelser og lange videregående uddannelser, hvilket kan være noget af drivkraften bag forskellen mellem de to gruppers sandsynlighed for at være på dagpenge (se figur B.3 til B.7 i bilag). Dette skyldes, at erhvervsuddannede i lavere grad modtager dagpenge på dimittendsats end de andre uddannelsesgrupper, og omvendt modtager dimittender med en lang videregående uddannelse oftere dagpenge på dimittendsats (se afsnit 4.2).

Effekten måles på fire outcomes: (1) sandsynligheden for at være medlem af en a-kasse et år før dimission, (2) sandsynligheden for at være medlem af en a-kasse tre år efter dimission, (3) sandsynligheden for at være på dagpenge én måned efter dimission og (4) sandsynligheden for at være på dagpenge fem måneder efter dimission.

Modellen estimerer effekten over tid ved at analysere årgange af dimittender, der dimitterer årligt fra 2003-2018. En dimittendårgang defineres som alle der dimitterede fra august til juli året efter. Dette gør det muligt at vurdere reformens effekt før og efter implementeringen i august 2009. Den estimerede model kan opskrives som:

$$Y_j = \alpha + \sum_{t=2003}^{2018} \gamma_t \cdot \text{År}_t + \beta \cdot \mathbf{1}[\text{alder} = 29] + \sum_{k=1}^4 \eta_k \text{Uddannelsesniveau}_k + \sum_{t=2003}^{2018} \sum_{k=1}^4 \theta_{t,k} \cdot \text{År}_t \cdot \text{Uddannelsesniveau}_k + \sum_{i=-8}^7 \rho_i \cdot \mathbf{1}[\text{ÅrSidenReform} = i] \cdot \mathbf{1}[\text{alder} = 29] + \epsilon_t$$

Modellen inkluderer tids-kontroller (γ_t), der fanger effekter, der påvirker både treatment- og kontrolgruppen ens, samt en indikator for om en dimittend er i treatmentgruppen ($\mathbf{1}[\text{alder} = 29]$), der måler en gruppeeffekt for generelle forskelle mellem treatment- og kontrolgruppen. Yderligere har den kontroller for uddannelsesniveau (η_k), som også interageres med tids-kontrollerne ($\theta_{t,k}$) for at tage højde for systematiske forskelle mellem uddannelsesgrupper over tid. Slutteligt angiver estimatorerne for ρ_i effekten af reformen over tid, relativt til dimittendårgangen fra 2010.

Bilag

5

5. Bilag

5.1. Bilagstabeller

B.1	Udviklingen i fuldtidsledige og lønmodtagere i perioden fra september 2023 til september 2024, målt i antal personer, samt ledighedsprocent og lønmodtagerfrekvens	88
B.2	Væksten i lønmodtagerbeskæftigelsen fra september 2019 til september 2024, fordelt på vækstbidrag fra private og offentlige lønmodtagere, pct.-point	91
B.3	Stillingsbetegnelser med den største absolutte vækst fra 2019 til 2023, fordelt på kommune	93
B.4	Ikke-vestlige indvandreres lønmodtagerfrekvens i september 2024, samt udviklingen i lønmodtagerfrekvensen for ikke-vestlige indvandrere fra september 2029 til september 2024 i pct.-point	95
B.5	Andel af befolkningen i den arbejdsdygtige alder, der modtager offentlige forsørgelsesydelse, fordelt på bopælskommune, 3. kvartal 2024	97
B.6	Forskel i andel af ikke-vestlige indvandrere på førtidspension og andel ikke-vestlige indvandrere (18-66 år) i kommunen	98
B.7	Andel førtidspensionister fordelt på kommuner	100
B.8	Andelen i den arbejdsdygtige alder (18-66 år) under 40 år (pct.) opdelt på herkomst	102
B.9	Andel (pct.) dagpengemodtagere på dimittendsats ud af alle dagpengemodtagere i juli 2024	104
B.10	Forsikringsgrad (andelen af personer medlem af en a-kasse) ud af befolkningen (18-59 år) og ud af arbejdsstyrken	106

Tabel B.1
Udviklingen i fuldtidsledige og lønmodtagere i perioden fra september 2023 til september 2024, målt i antal personer, samt ledighedsprocent og lønmodtagerfrekvens

Kommune	Udvikling i fuldtidsledige, antal	Udvikling i ledighedsprocent	Udvikling i lønmodtagere, antal	Udvikling i lønmodtagerfrekvens
Albertslund	14	0,1	166	0,0
Allerød	7	0,0	40	0,0
Assens	-30	-0,1	-162	0,1
Ballerup	28	0,1	1029	0,0
Billund	6	0,1	42	0,2
Bornholm	46	0,3	-100	0,5
Brøndby	92	0,5	904	0,5
Brønderslev	-73	-0,5	219	0,9
Dragør	1	0,0	-36	0,4
Egedal	74	0,3	84	0,3
Esbjerg	88	0,2	-48	0,3
Fanø	-1	0,0	-48	0,5
Favrskov	69	0,3	3	-0,2
Faxe	20	0,1	16	0,1
Fredensborg	86	0,4	78	-0,1
Fredericia	37	0,2	41	0,0
Frederiksberg	155	0,2	343	-0,5
Frederikshavn	-229	-0,9	-5	0,7
Frederikssund	8	0,0	386	-0,1
Furesø	44	0,2	-127	-0,5
Faaborg-Midtfyn	13	0,1	54	0,0
Gentofte	42	0,1	247	0,2
Gladsaxe	53	0,2	263	-0,3
Glostrup	27	0,3	492	0,3
Greve	120	0,4	840	-0,1
Gribskov	3	0,0	-94	0,1
Guldborgsund	82	0,3	-187	0,2
Haderslev	12	0,1	5	0,2
Halsnæs	29	0,2	100	0,2
Hedensted	-24	-0,1	154	0,2
Helsingør	24	0,1	130	0,3
Herlev	80	0,5	551	0,2

Tabel B.1 fortsat

Udviklingen i fuldtidsledige og lønmodtagere i perioden fra september 2023 til september 2024, målt i antal personer, samt ledighedsprocent og lønmodtagerfrekvens

Kommune	Udvikling i fuldtidsledige, antal	Udvikling i ledighedsprocent	Udvikling i lønmodtagere, antal	Udvikling i lønmodtagerfrekvens
Holstebro	42	0,1	-17	-0,4
Horsens	37	0,0	394	0,2
Hvidovre	51	0,2	111	0,4
Høje-Taastrup	147	0,5	963	-0,5
Hørsholm	13	0,1	112	0,0
Ikast-Brande	57	0,3	84	0,0
Ishøj	60	0,5	249	-0,4
Jammerbugt	-17	-0,1	-133	0,1
Kalundborg	-19	-0,1	278	1,1
Kerteminde	17	0,2	15	0,1
Kolding	19	0,0	247	-0,5
København	550	0,2	4754	0,1
Køge	51	0,2	438	0,5
Langeland	14	0,3	-125	-0,1
Lejre	1	0,0	139	-0,1
Lemvig	-14	-0,2	-164	0,2
Lolland	15	0,1	-108	0,7
Lyngby-Taarbæk	46	0,2	193	0,0
Læsø	-4	-0,5	-23	-0,4
Mariagerfjord	51	0,3	-152	0,0
Middelfart	58	0,3	135	-0,1
Morsø	-25	-0,2	-140	0,0
Norddjurs	-32	-0,2	-14	0,5
Nordfyns	38	0,3	-26	0,2
Nyborg	-12	-0,1	115	0,6
Næstved	78	0,2	133	0,0
Odder	2	0,1	38	0,1
Odense	431	0,4	1520	0,4
Odsherred	27	0,2	-245	-0,3
Randers	34	0,1	-105	-0,5
Rebild	-11	-0,1	88	0,3
Ringkøbing-Skjern	-14	0,0	-250	0,2

Table B.1 fortsat

Udviklingen i fuldtidsledige og lønmodtagere i perioden fra september 2023 til september 2024, målt i antal personer, samt ledighedsprocent og lønmodtagerfrekvens

Kommune	Udvikling i fuldtidsledige, antal	Udvikling i ledighedsprocent	Udvikling i lønmodtagere, antal	Udvikling i lønmodtagerfrekvens
Ringsted	137	0,8	-154	-0,7
Roskilde	74	0,1	440	0,0
Rudersdal	12	0,1	172	0,0
Rødovre	47	0,2	399	-0,3
Samsø	-22	-1,4	11	2,4
Silkeborg	103	0,2	456	0,2
Skanderborg	-9	0,0	41	-0,1
Skive	-6	0,0	-147	0,5
Slagelse	19	0,1	238	0,1
Solrød	15	0,1	97	-0,1
Sorø	-6	-0,1	31	-0,1
Stevns	46	0,4	33	0,3
Struer	-13	-0,1	-128	0,1
Svendborg	-38	-0,2	87	0,6
Syddjurs	-12	-0,1	-90	0,0
Sønderborg	25	0,1	-153	-0,2
Thisted	-135	-0,7	-254	0,1
Tønder	24	0,1	-189	-0,1
Tårnby	10	0,0	334	0,3
Vallensbæk	36	0,4	261	-0,4
Varde	40	0,1	-214	0,1
Vejen	14	0,1	-120	-0,4
Vejle	109	0,2	366	0,1
Vesthimmerlands	-47	-0,2	-146	0,0
Viborg	51	0,1	93	-0,1
Vordingborg	-23	-0,2	-331	0,1
Ærø	4	0,2	-44	-0,2
Aabenraa	23	0,1	-85	0,1
Aalborg	6	0,0	1057	0,2
Aarhus	433	0,2	3835	0,2

Kilde: Registerdata fra Danmarks Statistik og egne beregninger.

Tabel B.2

Væksten i lønmodtagerbeskæftigelsen fra september 2019 til september 2024, fordelt på vækstbidrag fra private og offentlige lønmodtagere, pct.-point

Kommune	Private lønmodtagere	Offentlige lønmodtagere	Kommune	Private lønmodtagere	Offentlige lønmodtagere
Albertslund	1,1	0,1	Hillerød	2,8	1,7
Allerød	2,1	0,3	Hjørring	19,4	5,6
Assens	4,8	1,3	Holbæk	3,4	0,3
Ballerup	-0,9	0,0	Holstebro	6,5	2,8
Billund	5,3	3,0	Horsens	6,1	1,4
Bornholm	4,5	2,8	Hvidovre	1,2	0,9
Brøndby	-0,7	-5,0	Høje-Taastrup	1,3	-0,4
Brønderslev	9,8	3,0	Hørsholm	2,9	-1,4
Dragør	-0,7	0,0	Ikast-Brande	7,9	1,7
Egedal	3,0	0,5	Ishøj	1,4	-1,3
Esbjerg	5,6	1,1	Jammerbugt	12,9	3,3
Fanø	5,6	0,1	Kalundborg	3,6	2,1
Favrskov	6,9	0,2	Kerteminde	4,9	2,1
Faxe	3,5	0,8	Kolding	6,2	1,2
Fredensborg	2,7	0,4	København	-11,6	7,4
Fredericia	6,1	2,3	Køge	3,1	1,1
Frederiksberg	-1,0	-1,1	Langeland	5,1	1,3
Frederikshavn	10,7	2,1	Lejre	4,3	1,8
Frederikssund	3,0	1,5	Lemvig	6,6	-0,8
Furesø	2,0	0,8	Lolland	4,3	0,9
Faaborg-Midtfyn	4,9	1,4	Lyngby-Taarbæk	1,3	0,5
Gentofte	-0,4	-0,3	Læsø	11,2	2,2
Gladsaxe	-0,2	-1,1	Mariagerfjord	12,2	3,0
Glostrup	0,3	-0,9	Middelfart	4,8	1,9
Greve	3,0	0,2	Morsø	8,7	1,2
Gribskov	3,3	1,2	Norddjurs	6,9	2,2
Guldborgsund	4,4	-1,4	Nordfyns	5,1	0,8
Haderslev	5,3	1,4	Nyborg	4,9	0,3
Halsnæs	3,1	0,3	Næstved	4,4	1,9
Hedensted	8,1	2,9	Odder	7,0	0,5
Helsingør	2,8	2,0	Odense	5,1	0,1
Herlev	0,3	1,1	Odsherred	3,3	0,8
Herning	6,4	1,6	Randers	7,3	-0,9

Table B.2 *fortsat*

Væksten i lønmodtagerbeskæftigelsen fra september 2019 til september 2024, fordelt på vækstbidrag fra private og offentlige lønmodtagere, pct.-point

Kommune	Private lønmodtagere	Offentlige lønmodtagere	Kommune	Private lønmodtagere	Offentlige lønmodtagere
Rebild	11,8	4,6	Syddjurs	6,8	2,4
Ringkøbing-Skjern	8,1	2,8	Sønderborg	5,4	1,6
Ringsted	3,6	0,4	Thisted	8,8	3,0
Roskilde	3,1	1,3	Tønder	5,5	0,7
Rudersdal	3,0	0,0	Tårnby	1,6	0,8
Rødovre	1,4	-0,2	Vallensbæk	1,7	-1,4
Samsø	7,6	3,6	Varde	5,7	1,2
Silkeborg	7,3	2,3	Vejen	5,9	1,8
Skanderborg	7,9	3,1	Vejle	6,2	3,3
Skive	8,8	3,3	Vesthimmerlands	10,9	3,2
Slagelse	3,6	2,7	Viborg	9,2	3,4
Solrød	3,2	0,0	Vordingborg	4,5	2,0
Sorø	4,2	2,3	Ærø	5,2	1,3
Stevns	4,1	2,5	Aabenraa	5,9	3,1
Struer	6,6	1,9	Aalborg	18,7	5,6
Svendborg	5,1	2,1	Aarhus	7,9	2,9

Kilde: Registerdata fra Danmarks Statistik og egne beregninger.

Tabel B.3
Stillingsbetegnelser med den største absolutte vækst fra 2019 til 2023, fordelt på kommune

Kommune	Stillingsbetegnelse	Kommune	Stillingsbetegnelse
Albertslund	Øvrige stillinger	Herning	Øvrige stillinger
Allerød	Øvrige stillinger	Hillerød	Undervisning og pædagogisk arbejde
Assens	Omsorgsarbejde	Hjørring	Omsorgsarbejde
Ballerup	Øvrige stillinger	Holbæk	Omsorgsarbejde
Billund	Øvrige stillinger	Holstebro	Undervisning og pædagogisk arbejde
Bornholm	Omsorgsarbejde	Horsens	Øvrige stillinger
Brøndby	Undervisning og pædagogisk arbejde	Hvidovre	Rengøringsarbejde
Brønderslev	Omsorgsarbejde	Høje-Taastrup	Øvrige stillinger
Dragør	Øvrige stillinger	Hørsholm	Omsorgsarbejde
Egedal	Omsorgsarbejde	Ikast-Brande	Omsorgsarbejde
Esbjerg	Omsorgsarbejde	Ishøj	Øvrige stillinger
Fanø	Ikke data	Jammerbugt	Undervisning og pædagogisk arbejde
Favrskov	Omsorgsarbejde	Kalundborg	Øvrige stillinger
Faxe kommune	Undervisning og pædagogisk arbejde	Kerteminde	Øvrige stillinger
Fredensborg	Øvrige stillinger	Kolding	Omsorgsarbejde
Fredericia	Øvrige stillinger	København	Omsorgsarbejde
Frederiksberg	Øvrige stillinger	Køge	Øvrige stillinger
Frederikshavn	Øvrige stillinger	Langeland	Ikke data
Frederikssund	Øvrige stillinger	Lejre	Undervisning og pædagogisk arbejde
Furesø	Omsorgsarbejde	Lemvig	Øvrige stillinger
Faaborg-Midtfyn	Omsorgsarbejde	Lolland	Omsorgsarbejde
Gentofte	Øvrige stillinger	Lyngby-Taarbæk	Øvrige stillinger
Gladsaxe	Øvrige stillinger	Læsø	Ikke data
Glostrup	Rengøringsarbejde	Mariagerfjord	Omsorgsarbejde
Greve	Øvrige stillinger	Middelfart	Øvrige stillinger
Gribskov	Øvrige stillinger	Morsø	Øvrige stillinger
Guldborgsund	Rengøringsarbejde	Norddjurs	Rengøringsarbejde
Haderslev	Omsorgsarbejde	Nordfyn	Omsorgsarbejde
Halsnæs kommune	Øvrige stillinger	Nyborg	Omsorgsarbejde
Hedensted	Øvrige stillinger	Næstved	Øvrige stillinger
Helsingør	Rengøringsarbejde	Odder	Omsorgsarbejde
Herlev	Rengøringsarbejde	Odense	Omsorgsarbejde

Table B.3 *fortsat*
Stillingsbetegnelser med den største absolutte vækst fra 2019 til 2023, fordelt på kommune

Kommune	Stillingsbetegnelse	Kommune	Stillingsbetegnelse
Odsherred	Omsorgsarbejde	Svendborg	Omsorgsarbejde
Randers	Omsorgsarbejde	Syddjurs	Omsorgsarbejde
Rebild	Omsorgsarbejde	Sønderborg	Øvrige stillinger
Ringkøbing-Skjern	Øvrige stillinger	Thisted	Øvrige stillinger
Ringsted	Øvrige stillinger	Tønder	Rengøringsarbejde
Roskilde	Rengøringsarbejde	Tårnby	Øvrige stillinger
Rudersdal	Omsorgsarbejde	Vallensbæk	Øvrige stillinger
Rødovre	Øvrige stillinger	Varde	Rengøringsarbejde
Samsø	Ikke data	Vejen	Øvrige stillinger
Silkeborg	Undervisning og pædagogisk arbejde	Vejle	Øvrige stillinger
Skanderborg	Omsorgsarbejde	Vesthimmerlands	Omsorgsarbejde
Skive	Omsorgsarbejde	Viborg	Omsorgsarbejde
Slagelse	Øvrige stillinger	Vordingborg	Øvrige stillinger
Solrød	Omsorgsarbejde	Ærø	Ikke data
Sorø	Undervisning og pædagogisk arbejde	Aabenraa	Omsorgsarbejde
Stevns	Omsorgsarbejde	Aalborg	Omsorgsarbejde
Struer	Øvrige stillinger	Aarhus	Øvrige stillinger

Kilde: Registerdata fra Danmarks Statistik og egne beregninger.

Tabel B.4

Ikke-vestlige indvandreres lønmodtagerfrekvens i september 2024, samt udviklingen i lønmodtagerfrekvensen for ikke-vestlige indvandrere fra september 2019 til september 2024 i pct.-point

Kommune	Lønmodtager frekvens, 2024, pct.	Vækst i lønmodtager frekvens 2019 til 2024 pct.-point	Kommune	Lønmodtager frekvens, 2024, pct.	Vækst i lønmodtager frekvens 2019 til 2024 pct.-point
Albertslund	63,8	5,0	Herlev	67,4	7,8
Allerød	66,2	7,6	Herning	63,2	9,4
Assens	62,4	10,2	Hillerød	64,1	7,9
Ballerup	64,1	8,2	Hjørring	62,1	7,4
Billund	71,5	12,3	Holbæk	60,3	10,0
Bornholm	69,6	5,0	Holstebro	61,2	7,8
Brøndby	62,3	6,6	Horsens	61,8	11,0
Brønderslev	61,4	13,0	Hvidovre	65,3	5,7
Dragør	58,2	7,9	Høje-Taastrup	65,1	7,3
Egedal	71,0	8,8	Hørsholm	62,7	11,5
Esbjerg	63,5	10,0	Ikast-Brande	56,7	3,2
Fanø	75,7	13,4	Ishøj	64,7	4,5
Favrskov	67,2	13,7	Jammerbugt	65,4	9,7
Faxe kommune	60,2	7,3	Kalundborg	63,4	16,0
Fredensborg	64,4	8,1	Kerteminde	62,1	10,9
Fredericia	55,0	6,2	Kolding	58,0	6,7
Frederiksberg	59,7	5,9	København	60,3	6,9
Frederikshavn	58,1	6,3	Køge	57,9	8,0
Frederikssund	62,1	4,8	Langeland	64,8	16,7
Furesø	66,2	6,1	Lejre	62,3	8,5
Faaborg-Midtfyn	60,8	11,4	Lemvig	73,1	9,7
Gentofte	56,4	8,2	Lolland	60,6	11,4
Gladsaxe	67,5	6,7	Lyngby-Taarbæk	59,5	7,7
Glostrup	66,5	7,4	Læsø	37,5	37,5
Greve	65,2	7,8	Mariagerfjord	66,2	17,2
Gribskov	62,3	8,4	Middelfart	64,9	12,3
Guldborgsund	59,8	14,8	Morsø	71,5	13,7
Haderslev	57,5	11,3	Norddjurs	62,1	9,9
Halsnæs	62,1	6,2	Nordfyn	58,2	9,8
Hedensted	63,9	12,0	Nyborg	58,0	8,4
Helsingør	54,8	6,7	Næstved	60,6	9,0

Tabel B.4 fortsat

Ikke-vestlige indvandreres lønmodtagerfrekvens i september 2024, samt udviklingen i lønmodtagerfrekvensen for ikke-vestlige indvandrere fra september 2019 til september 2024 i pct.-point

Kommune	Lønmodtager frekvens, 2024, pct.	Vækst i lønmodtager frekvens 2019 til 2024 pct.-point	Kommune	Lønmodtager frekvens, 2024, pct.	Vækst i lønmodtager frekvens 2019 til 2024 pct.-point
Odder	58,2	5,2	Struer	60,3	6,2
Odense	51,3	9,2	Svendborg	56,7	10,5
Odsherred	59,9	8,6	Syddjurs	59,0	10,3
Randers	55,9	7,7	Sønderborg	55,7	7,7
Rebild	75,6	14,3	Thisted	68,7	12,0
Ringkøbing-Skjern	75,1	11,1	Tønder	64,5	10,2
Ringsted	59,3	5,8	Tårnby	66,4	6,2
Roskilde	61,7	7,6	Vallensbæk	69,6	4,4
Rudersdal	62,4	12,8	Varde	68,7	10,7
Rødovre	67,5	6,8	Vejen	70,0	10,7
Samsø	69,5	8,5	Vejle	59,9	7,3
Silkeborg	60,9	10,2	Vesthimmerlands	68,6	15,2
Skanderborg	63,2	8,6	Viborg	61,6	10,5
Skive	68,0	14,1	Vordingborg	66,4	19,6
Slagelse	55,7	4,8	Ærø	65,5	7,0
Solrød	66,5	11,7	Aabenraa	59,7	11,3
Sorø	59,7	9,7	Aalborg	57,3	9,2
Stevns	65,8	10,2	Aarhus	52,5	9,4

Kilde: Registerdata fra Danmarks Statistik og egne beregninger.

Tabel B.5**Andel af befolkningen i den arbejdsdygtige alder, der modtager offentlige forsørgelsesydelse, fordelt på bopælskommune, 3. kvartal 2024**

Kommune	Pct.	Kommune	Pct.	Kommune	Pct.
Albertslund	16,7	Hillerød	18,4	Rebild	28,0
Allerød	13,0	Hjørring	26,1	Ringkøbing-Skjern	23,7
Assens	24,1	Holbæk	26,8	Ringsted	27,5
Ballerup	20,4	Holstebro	21,8	Roskilde	16,2
Billund	22,3	Horsens	19,5	Rudersdal	11,4
Bornholm	11,1	Hvidovre	17,8	Rødovre	11,1
Brøndby	18,8	Høje-Taastrup	18,1	Samsø	24,8
Brønderslev	22,0	Hørsholm	14,8	Silkeborg	25,2
Dragør	13,0	Ikast-Brande	21,5	Skanderborg	19,9
Egedal	11,4	Ishøj	17,9	Skive	21,3
Esbjerg	21,4	Jammerbugt	25,1	Slagelse	19,1
Fanø	22,4	Kalundborg	20,7	Solrød	15,4
Favrskov	22,2	Kerteminde	24,1	Sorø	23,0
Faxe	13,5	Kolding	24,3	Stevns	21,3
Fredensborg	13,0	København	19,5	Struer	24,5
Fredericia	19,2	Køge	16,4	Svendborg	21,3
Frederiksberg	13,5	Langeland	23,1	Syddjurs	17,3
Frederikshavn	23,3	Lejre	18,9	Sønderborg	19,9
Frederikssund	15,5	Lemvig	21,5	Thisted	17,9
Furesø	18,4	Lolland	24,8	Tønder	23,2
Faaborg-Midtfyn	24,3	Lyngby-Taarbæk	22,0	Tårnby	11,6
Gentofte	20,2	Læsø	24,2	Vallensbæk	16,7
Gladsaxe	10,0	Mariagerfjord	23,9	Varde	24,4
Glostrup	15,1	Middelfart	31,2	Vejen	21,7
Greve	27,1	Morsø	23,9	Vejle	20,8
Gribskov	13,2	Norddjurs	22,1	Vesthimmerlands	25,1
Guldborgsund	21,1	Nordfyns	20,7	Viborg	23,8
Haderslev	23,0	Nyborg	23,4	Vordingborg	20,3
Halsnæs	18,1	Næstved	32,5	Ærø	23,6
Hedensted	17,2	Odder	25,6	Aabenraa	19,5
Helsingør	21,7	Odense	25,7	Aalborg	24,5
Herlev	17,7	Odsherred	21,1	Aarhus	21,9
Herning	18,6	Randers	20,7		

Tabel B.6
Forskel i andel af ikke-vestlige indvandrere på førtidspension og andel ikke-vestlige indvandrere (18-66 år) i kommunen

Kommune	Pct.-point	Kommune	Pct.-point
Albertslund	9,7 pct. point	Hillerød	12,2 pct. point
Allerød	8,7 pct. point	Hjørring	2,2 pct. point
Assens	-0,6 pct. point	Holbæk	6,6 pct. point
Ballerup	11,6 pct. point	Holstebro	3,4 pct. point
Billund	0 pct. point	Horsens	8,8 pct. point
Bornholm	-1,8 pct. point	Hvidovre	10,4 pct. point
Brøndby	13,4 pct. point	Høje-Taastrup	15,4 pct. point
Brønderslev	0,4 pct. point	Hørsholm	9,6 pct. point
Dragør	7,2 pct. point	Ikast-Brande	5,8 pct. point
Egedal	4,1 pct. point	Ishøj	15,7 pct. point
Esbjerg	3,1 pct. point	Jammerbugt	-1,5 pct. point
Fanø	- pct. point	Kalundborg	0,6 pct. point
Favrskov	1 pct. point	Kerteminde	0,4 pct. point
Faxe kommune	0,3 pct. point	Kolding	10,5 pct. point
Fredensborg	14 pct. point	København	19,6 pct. point
Fredericia	7,5 pct. point	Køge	12,8 pct. point
Frederiksberg	19,1 pct. point	Langeland	-2 pct. point
Frederikshavn	0,4 pct. point	Lejre	1,9 pct. point
Frederikssund	3,8 pct. point	Lemvig	-3,1 pct. point
Furesø	12,1 pct. point	Lolland	0 pct. point
Faaborg-Midtfyn	0,5 pct. point	Lyngby-Taarbæk	7,1 pct. point
Gentofte	4,4 pct. point	Læsø	- pct. point
Gladsaxe	8,8 pct. point	Mariagerfjord	0,8 pct. point
Glostrup	10,1 pct. point	Middelfart	2,8 pct. point
Greve	14,6 pct. point	Morsø	-3,2 pct. point
Gribskov	1 pct. point	Norddjurs	0,1 pct. point
Guldborgsund	0,6 pct. point	Nordfyn	-0,6 pct. point
Haderslev	3,7 pct. point	Nyborg	3,6 pct. point
Halsnæs	4,8 pct. point	Næstved	4,2 pct. point
Hedensted	0,8 pct. point	Odder	2,9 pct. point
Helsingør	14 pct. point	Odense	16,7 pct. point

Tabel B.6 fortsat**Forskel i andel af ikke-vestlige indvandrere på førtidspension og andel ikke-vestlige indvandrere (18-66 år) i kommunen**

Kommune	Pct.-point	Kommune	Pct.-point
Rebild	-1,5 pct. point	Syddjurs	1,3 pct. point
Ringkøbing-Skjern	-0,2 pct. point	Sønderborg	8,3 pct. point
Ringsted	13,4 pct. point	Thisted	-1,3 pct. point
Roskilde	9,8 pct. point	Tønder	1,1 pct. point
Rudersdal	7,8 pct. point	Tårnby	6,1 pct. point
Rødovre	9 pct. point	Vallensbæk	10,2 pct. point
Samsø	- pct. point	Varde	1,5 pct. point
Silkeborg	3,8 pct. point	Vejen	0,6 pct. point
Skanderborg	6,6 pct. point	Vejle	9,6 pct. point
Skive	0,1 pct. point	Vesthimmerlands	-2,4 pct. point
Slagelse	6,5 pct. point	Viborg	2,1 pct. point
Solrød	5,7 pct. point	Vordingborg	-0,6 pct. point
Sorø	1,5 pct. point	Ærø	-2,5 pct. point
Stevns	-1,6 pct. point	Aabenraa	6,2 pct. point
Struer	0,1 pct. point	Aalborg	5,5 pct. point
Svendborg	5,3 pct. point	Aarhus	22,4 pct. point

Kilde: Registerdata fra Danmarks Statistik og egne beregninger.

Tabel B.7
Andel førtidspensionister fordelt på kommuner

Kommune	Ikke-vestlige indvandrere	Dansk oprindelse	Kommune	Ikke-vestlige indvandrere	Dansk oprindelse
Albertslund	11,9 pct.	8,7 pct.	Hillerød	12,9 pct.	5,2 pct.
Allerød	6,4 pct.	2,9 pct.	Hjørring	13,4 pct.	9,9 pct.
Assens	8,6 pct.	10,6 pct.	Holbæk	16,3 pct.	8,3 pct.
Ballerup	13,8 pct.	7,4 pct.	Holstebro	10,9 pct.	7,3 pct.
Billund	8,9 pct.	10 pct.	Horsens	15,8 pct.	8,2 pct.
Bornholm	8,8 pct.	14,2 pct.	Hvidovre	10,9 pct.	6,4 pct.
Brøndby	11,4 pct.	7,8 pct.	Høje-Taastrup	10,3 pct.	6,2 pct.
Brønderslev	9,5 pct.	9,1 pct.	Hørsholm	7,4 pct.	3,4 pct.
Dragør	7,4 pct.	3,2 pct.	Ikast-Brande	11,7 pct.	7,5 pct.
Egedal	5,7 pct.	3,8 pct.	Ishøj	12,3 pct.	8,2 pct.
Esbjerg	12 pct.	8,9 pct.	Jammerbugt	5,9 pct.	9,3 pct.
Fanø	Ingen data	7,7 pct.	Kalundborg	13 pct.	12,3 pct.
Favrskov	6,4 pct.	5,7 pct.	Kerteminde	9,5 pct.	9,4 pct.
Faxe kommune	8,5 pct.	8,6 pct.	Kolding	14,5 pct.	6,6 pct.
Fredensborg	13,3 pct.	5,7 pct.	København	8,7 pct.	3,2 pct.
Fredericia	16,4 pct.	8,7 pct.	Køge	17,6 pct.	6,6 pct.
Frederiksberg	11,2 pct.	3,4 pct.	Langeland	8,1 pct.	14,7 pct.
Frederikshavn	11,5 pct.	11,2 pct.	Lejre	7,8 pct.	5,9 pct.
Frederikssund	10,7 pct.	6,8 pct.	Lemvig	4,7 pct.	10,8 pct.
Furesø	8,9 pct.	4 pct.	Lolland	16,8 pct.	17,7 pct.
Faaborg-Midtfyn	11,2 pct.	10,5 pct.	Lyngby-Taarbæk	5,5 pct.	3,7 pct.
Gentofte	4,5 pct.	3,4 pct.	Læsø	Ingen data	11,1 pct.
Gladsaxe	7,9 pct.	5,3 pct.	Mariagerfjord	10,1 pct.	9,2 pct.
Glostrup	9,3 pct.	5,9 pct.	Middelfart	11,3 pct.	7,6 pct.
Greve	13,1 pct.	5,7 pct.	Morsø	4,4 pct.	11,9 pct.
Gribskov	8,5 pct.	7,5 pct.	Norddjurs	10,8 pct.	11,2 pct.
Guldborgsund	12,8 pct.	12 pct.	Nordfyn	8,1 pct.	9,8 pct.
Haderslev	13,8 pct.	9,5 pct.	Nyborg	17,7 pct.	11,4 pct.
Halsnæs kommune	14,2 pct.	8,7 pct.	Næstved	12,8 pct.	8,1 pct.
Hedensted	7,1 pct.	6,3 pct.	Odder	10,4 pct.	6,9 pct.
Helsingør	20 pct.	6,9 pct.	Odense	20,4 pct.	7,1 pct.
Herlev	10,7 pct.	6,1 pct.	Odsherred	7,7 pct.	13,5 pct.
Herning	14,1 pct.	8 pct.	Randers	15,7 pct.	8,8 pct.

Tabel B.7 fortsat
Andel førtidspensionister fordelt på kommuner

Kommune	Dansk oprindelse	Ikke-vestlige indvandrere	Kommune	Dansk oprindelse	Ikke-vestlige indvandrere
Rebild	4 pct.	6 pct.	Syddjurs	9,4 pct.	7,6 pct.
Ringkøbing-Skjern	8,1 pct.	9,1 pct.	Sønderborg	18,3 pct.	9,8 pct.
Ringsted	17 pct.	6,8 pct.	Thisted	7,8 pct.	10,5 pct.
Roskilde	13,5 pct.	5,5 pct.	Tønder	11 pct.	10,3 pct.
Rudersdal	7,4 pct.	4 pct.	Tårnby	8,3 pct.	5,4 pct.
Rødovre	8 pct.	5,5 pct.	Vallensbæk	4,6 pct.	3,5 pct.
Samsø	Ingen data	10,7 pct.	Varde	10,7 pct.	9,1 pct.
Silkeborg	11,2 pct.	6,8 pct.	Vejen	8,6 pct.	8,5 pct.
Skanderborg	12,1 pct.	5,3 pct.	Vejle	13,8 pct.	6,7 pct.
Skive	10,4 pct.	10,7 pct.	Vesthimmerlands	6,6 pct.	11 pct.
Slagelse	16,3 pct.	9,3 pct.	Viborg	12 pct.	9,4 pct.
Solrød	7,8 pct.	4,4 pct.	Vordingborg	9,3 pct.	11 pct.
Sorø	10,8 pct.	8,6 pct.	Ærø	3,9 pct.	11 pct.
Stevns	5,3 pct.	8 pct.	Aabenraa	17,7 pct.	9,9 pct.
Struer	9,9 pct.	10,3 pct.	Aalborg	10,4 pct.	5,9 pct.
Svendborg	17,1 pct.	8,9 pct.	Aarhus	19,6 pct.	5,1 pct.

Kilde: Registerdata fra Danmarks Statistik og egne beregninger.

Tabel B.8
Andelen i den arbejdsdygtige alder (18-66 år) under 40 år (pct.) opdelt på herkomst

Kommune	Dansk oprindelse	Ikke-vestlige indvandrere	Kommune	Dansk oprindelse	Ikke-vestlige indvandrere
Albertslund	36,6	33,5	Hillerød	40,5	42,6
Allerød	52,4	43,4	Hjørring	36,9	44,3
Assens	59,5	52,4	Holbæk	37,9	42,6
Ballerup	42,3	41,8	Holstebro	42,0	46,2
Billund	33,4	50,2	Horsens	42,2	48,3
Bornholm	34,3	50,8	Hvidovre	40,5	39,8
Brøndby	40,7	38,8	Høje-Taastrup	42,1	43,4
Brønderslev	36,6	55,5	Hørsholm	30,0	44,4
Dragør	32,1	43,2	Ikast-Brande	37,6	48,8
Egedal	41,9	43,0	Ishøj	39,2	36,6
Esbjerg	37,8	45,3	Jammerbugt	35,8	53,4
Faaborg-Midfyn	20,8	47,2	Kalundborg	35,1	48,8
Fanø	28,8	25,0	Kerteminde	33,5	47,4
Favrskov	36,5	50,5	Kolding	40,2	49,9
Faxe	41,9	46,6	København	59,7	49,9
Fredensborg	35,9	37,9	Køge	38,6	43,5
Fredericia	24,8	40,4	Langeland	27,7	47,2
Frederiksberg	36,3	45,6	Lejre	33,6	47,0
Frederikshavn	35,6	46,0	Lemvig	33,6	59,4
Frederikssund	33,2	42,2	Lolland	32,3	39,2
Furesø	38,8	38,1	Lyngby-Taarbæk	39,2	58,1
Gentofte	52,8	51,9	Læsø	26,1	43,8
Gladsaxe	33,9	45,8	Mariagerfjord	35,7	52,1
Glostrup	34,4	43,8	Middelfart	35,2	43,5
Greve	32,6	38,0	Morsø	36,0	56,9
Gribskov	32,7	40,3	Norddjurs	36,1	47,9
Guldborgsund	41,6	42,9	Nordfyns	33,0	53,7
Haderslev	42,3	47,3	Nyborg	35,4	40,0
Halsnæs	35,4	36,5	Næstved	39,6	42,6
Hedensted	31,5	49,2	Odder	35,6	43,7
Helsingør	36,0	32,2	Odense	52,9	45,2
Herlev	36,4	38,3	Odsherred	31,8	42,8
Herning	32,6	45,5	Randers	41,2	44,1

Tabel B.8 fortsat**Andelen i den arbejdsdygtige alder (18-66 år) under 40 år (pct.) opdelt på herkomst**

Kommune	Dansk oprindelse	Ikke-vestlige indvandrere	Kommune	Dansk oprindelse	Ikke-vestlige indvandrere
Rebild	38,6	60,5	Syddjurs	33,9	44,0
Ringkøbing-Skjern	36,2	56,5	Sønderborg	35,7	46,8
Ringsted	38,6	40,6	Thisted	38,2	52,5
Roskilde	39,5	43,6	Tårnby	37,3	40,1
Rudersdal	33,1	48,0	Tønder	35,1	57,3
Rødovre	41,6	44,7	Vallensbæk	38,0	47,4
Samsø	22,8	54,5	Varde	36,3	55,4
Silkeborg	41,4	48,3	Vejen	37,3	53,0
Skanderborg	37,4	44,9	Vejle	40,4	47,8
Skive	36,7	54,1	Vesthimmerlands	35,4	59,7
Slagelse	40,8	38,5	Viborg	39,1	52,2
Solrød	37,5	46,6	Vordingborg	33,8	46,8
Sorø	35,6	45,4	Ærø	28,4	34,9
Stevns	31,9	49,5	Aabenraa	36,6	41,5
Struer	33,8	42,7	Aalborg	52,4	52,2
Svendborg	39,0	39,3	Aarhus	59,5	46,4

Kilde: Registerdata fra Danmarks Statistik og egne beregninger.

Tabel B.9
Andel (pct.) dagpengemodtagere på dimittendsats ud af alle dagpengemodtagere i juli 2024

Kommune	Pct.	Kommune	Pct.
Albertslund	19,5	Hillerød	17,0
Allerød	13,3	Hjørring	21,3
Assens	15,5	Holbæk	16,8
Ballerup	22,3	Holstebro	27,0
Billund	15,8	Horsens	22,2
Bornholm	13,9	Hvidovre	21,8
Brøndby	19,5	Høje-Taastrup	15,9
Brønderslev	20,1	Hørsholm	12,2
Dragør	8,7	Ikast-Brande	15,7
Egedal	14,3	Ishøj	14,2
Esbjerg	25,3	Jammerbugt	15,0
Fanø	17,0	Kalundborg	15,8
Favrskov	16,1	Kerteminde	20,1
Faxe	10,9	Kolding	23,6
Fredensborg	13,4	København	35,6
Fredericia	18,8	Køge	16,3
Frederiksberg	33,5	Langeland	6,9
Frederikshavn	12,5	Lejre	15,9
Frederikssund	12,4	Lemvig	8,7
Furesø	12,8	Lolland	12,0
Faaborg-Midtfyn	19,2	Lyngby-Taarbæk	25,1
Gentofte	19,0	Læsø	Ingen data
Gladsaxe	23,9	Mariagerfjord	15,8
Glostrup	17,6	Middelfart	18,1
Greve	14,3	Morsø	12,3
Gribskov	9,9	Norddjurs	16,3
Guldborgsund	15,2	Nordfyn	12,2
Haderslev	15,3	Nyborg	17,8
Halsnæs	9,5	Næstved	17,8
Hedensted	11,7	Odder	16,5
Helsingør	13,3	Odense	44,2
Herlev	20,1	Odsherred	12,4
Herning	25,1	Randers	23,3

Tabel B.9 fortsat
Andel (pct.) dagpengemodtagere på dimittendsats ud af alle dagpengemodtagere i juli 2024

Kommune	Pct.	Kommune	Pct.
Rebild	16,5	Syddjurs	13,2
Ringkøbing-Skjern	15,5	Sønderborg	19,2
Ringsted	11,2	Thisted	10,3
Roskilde	24,2	Tønder	14,0
Rudersdal	19,1	Tårnby	16,3
Rødovre	20,0	Vallensbæk	17,5
Samsø	18,9	Varde	14,7
Silkeborg	21,8	Vejen	14,1
Skanderborg	15,2	Vejle	19,0
Skive	17,7	Vesthimmerlands	15,0
Slagelse	18,2	Viborg	20,1
Solrød	12,9	Vordingborg	14,2
Sorø	12,1	Ærø	10,3
Stevns	12,3	Aabenraa	17,4
Struer	16,0	Aalborg	46,3
Svendborg	21,9	Aarhus	49,9

Kilde: Jobindsats.dk og egne beregninger.

Tabel B.10**Forsikringsgrad, som andelen af personer medlem af en a-kasse, ud af befolkningen (18-59 år) og ud af arbejdsstyrken**

Kommune	Af befolkningen, 18-59 år	Af arbejdsstyrken	Kommune	Af befolkningen, 18-59 år	Af arbejdsstyrken
Albertslund	61,0	71,2	Hillerød	61,8	76,1
Allerød	66,8	73,6	Hjørring	64,7	73,6
Assens	64,8	76,5	Holbæk	62,7	73,7
Ballerup	62,9	73,3	Holstebro	64,3	74,0
Billund	61,9	71,1	Horsens	64,1	73,6
Bornholm	61,5	75,0	Hvidovre	64,2	73,0
Brøndby	60,3	71,7	Høje-Taastrup	63,4	63,7
Brønderslev	68,5	79,5	Hørsholm	55,0	74,0
Dragør	63,3	70,6	Ikast-Brande	63,3	71,6
Egedal	70,6	77,9	Ishøj	61,7	77,4
Esbjerg	63,6	73,7	Jammerbugt	66,2	75,6
Faaborg-Midtfyn	66,3	74,8	Kalundborg	62,0	76,8
Fanø	70,1	78,4	Kerteminde	66,2	73,5
Favrskov	63,2	73,7	Kolding	64,1	66,0
Faxe	60,8	69,8	København	57,3	73,6
Fredensborg	64,3	76,3	Køge	63,5	71,8
Fredericia	58,5	66,0	Langeland	57,1	75,1
Frederiksberg	65,3	77,4	Lejre	66,0	71,7
Frederikshavn	65,7	75,3	Lemvig	62,1	72,6
Frederikssund	64,7	72,3	Lolland	55,1	65,6
Furesø	65,2	77,3	Lynby-Taarbæk	56,5	79,3
Gentofte	49,1	57,4	Læsø	69,2	77,1
Gladsaxe	61,8	70,3	Mariagerfjord	65,1	76,3
Glostrup	64,0	73,2	Middelfart	66,8	73,8
Greve	64,4	72,4	Morsø	62,5	75,5
Gribskov	60,8	71,1	Norddjurs	63,0	77,3
Guldborgsund	59,6	73,5	Nordfyns	65,4	75,9
Haderslev	61,4	73,1	Nyborg	62,9	74,7
Halsnæs	62,9	73,9	Næstved	63,7	74,9
Hedensted	66,8	74,9	Odder	65,3	73,3
Helsingør	59,7	69,8	Odense	62,1	70,7
Herlev	64,0	73,3	Odsherred	57,6	76,6
Herning	64,4	73,6	Randers	64,9	76,1

Tabel B.10 fortsat

Forsikringsgrad, som andelen af personer medlem af en a-kasse, ud af befolkningen (18-59 år) og ud af arbejdsstyrken

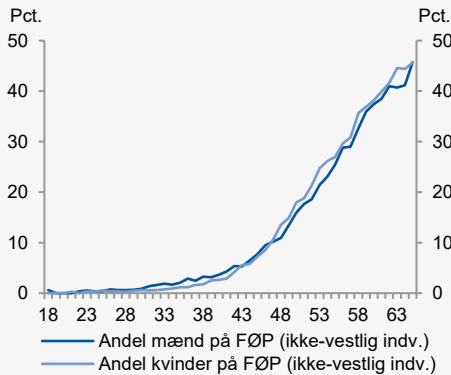
Kommune	Af befolkningen, 18-59 år	Af arbejdsstyrken	Kommune	Af befolkningen, 18-59 år	Af arbejdsstyrken
Rebild	71,7	80,3	Syddjurs	65,7	76,8
Ringkøbing-Skjern	61,7	70,7	Sønderborg	61,9	74,8
Ringsted	65,2	74,9	Thisted	62,5	73,5
Roskilde	64,0	72,8	Tårnby	58,0	70,5
Rudersdal	55,8	63,9	Tønder	67,0	75,5
Rødovre	63,4	72,0	Vallensbæk	67,6	74,9
Samsø	60,4	70,2	Varde	63,1	72,4
Silkeborg	66,2	75,8	Vejen	64,6	74,1
Skanderborg	70,4	78,5	Vejle	64,2	73,6
Skive	62,7	73,8	Vesthimmerlands	64,8	76,2
Slagelse	62,6	74,7	Viborg	63,1	73,7
Solrød	66,5	73,7	Vordingborg	58,7	71,3
Sorø	63,9	74,9	Ærø	57,8	73,2
Stevns	63,6	73,4	Aabenraa	60,7	73,6
Struer	63,8	74,9	Aalborg	66,4	76,4
Svendborg	62,4	75,3	Aarhus	59,8	69,8

Kilde: Registerdata fra Danmarks Statistik og egne beregninger.

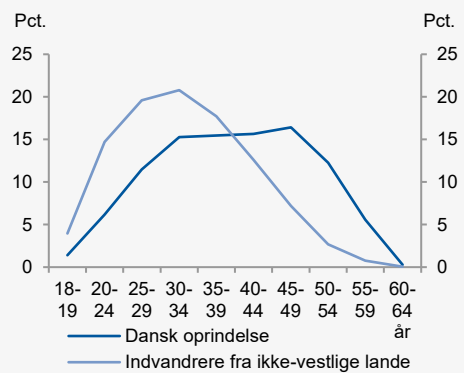
5.2. Bilagsfigurer

B.1	Andel mænd og kvinder på førtidspension i aldersgruppen for ikke-vestlige indvandrere	109
B.2	Aldersfordeling for børn af førtidspensionister fordelt på herkomst	109
B.3	Forskel mellem grupperne på andel på dagpenge den anden måned efter dimission, op til og efter regelændring	109
B.4	Forskel mellem grupperne på andel på dagpenge et år efter dimission, op til og efter regelændring	109
B.5	Den estimerede forskel mellem grupperne i andelen indskrevet på en erhvervsfaglig uddannelse	110
B.6	Den estimerede forskel mellem grupperne i andelen indskrevet på en bachelor uddannelse	110
B.7	Den estimerede forskel mellem grupperne i andelen indskrevet på en kort videregående uddannelse	111
B.8	Den estimerede forskel mellem grupperne i andelen indskrevet på en mellemlang videregående uddannelse	111
B.9	Den estimerede forskel mellem grupperne i andelen indskrevet på en lang videregående uddannelse	112
B.10	Gns. alder for dimittender fordelt på uddannelseskategorier	112
B.11	LVU: Forskel mellem grupperne på medlemskab af en a-kasse et år før dimission, op til og efter regelændring	113
B.12	LVU: Forskel mellem grupperne på medlemskab af en a-kasse tre år efter dimission, op til og efter regelændring	113
B.13	LVU: Forskel mellem grupperne på andel på dagpenge den første måned efter dimission, op til og efter regelændring	114
B.14	LVU: Forskel mellem grupperne på andel på dagpenge den femte måned efter dimission, op til og efter regelændring	114

Figur B.1
Andel mænd og kvinder på førtidspension i aldersgruppen for ikke-vestlige indvandrere

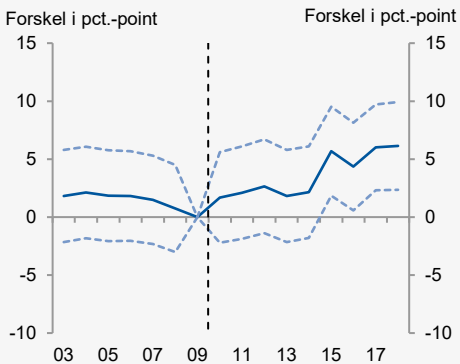
Figur B.2
Aldersfordeling for børn af førtidspensionister fordelt på herkomst

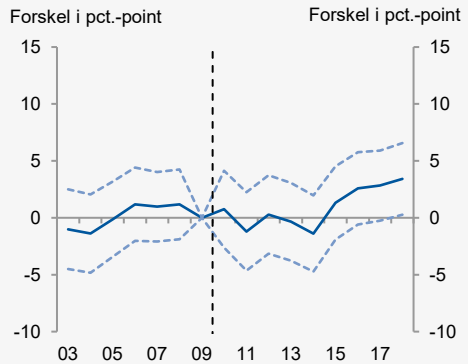
Anm.: Figur B.1 viser andelen af hhv. mænd og kvinder på førtidspension ud af ikke-vestlige indvandrere med samme alder i 2023. Figur B.2 viser aldersfordelingen blandt børn af førtidspensionister hhv. med dansk oprindelse og blandt ikke-vestlige indvandrere. Opgørelsen er lavet på samme måde som i figur 3.19.

Kilde: Registerdata fra Danmarks Statistik og egne beregninger.

Figur B.3
Forskel mellem grupperne på andel på dagpenge den anden måned efter dimission, op til og efter regelændring

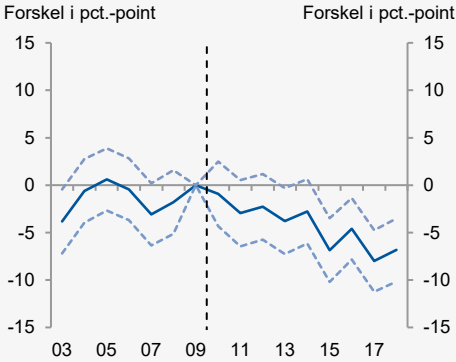
Figur B.4
Forskel mellem grupperne på andel på dagpenge et år efter dimission, op til og efter regelændring

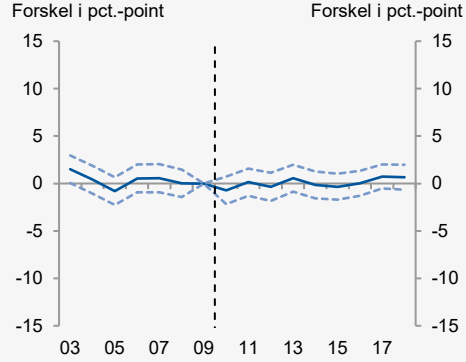
Anm.: Studerende er opgjort i rullende år fra august til juli. F.eks. er 2010 opgjort fra august 2009-juli 2010. Studerende er afgrænset til studerende på erhvervskompetencegivende uddannelser af mindst 18 måneders varighed. Det er betinget på, at de studerende ikke påbegynder en ny uddannelse i op til seks måneder efter endt studie. Ph.d.-studerende er ikke med i opgørelsen. Treatmentgruppen indeholder 29-årige og kontrolgruppen indeholder 31-årige, der ikke har haft mulighed for at være medlem af en a-kasse kontingentfrit. De stiplede linjer angiver den statistiske usikkerhed på effektestimaterne i form af et 95 pct. konfidensinterval.

Kilde: Registerdata fra Danmarks Statistik og egne beregninger.

Figur B.5
Den estimerede forskel mellem grupperne i andelen indskrevet på en erhvervsfaglig uddannelse

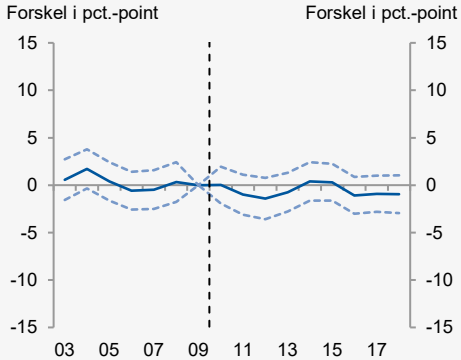
Figur B.6
Den estimerede forskel mellem grupperne i andelen indskrevet på en bachelor uddannelse

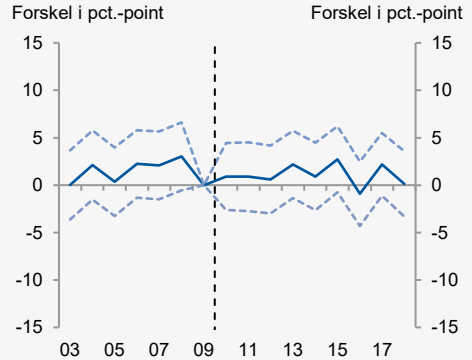
Anm.: Outcome variable i regressionen er en indikator for om studerende er indskrevet på hhv. en erhvervsfaglig uddannelse eller bachelor uddannelse. Hvis den estimerede forskel er omkring 0 kan treatment- og kontrolgruppen vurderes at være ens over perioden. Studerende er opgjort i rullende år fra august til juli. F.eks. er 2010 opgjort fra august 2009-juli 2010. Studerende er afgrænset til studerende på erhvervskompetencegivende uddannelser af mindst 18 måneders varighed. Det er betinget på, at de studerende ikke påbegynder en ny uddannelse i op til seks måneder efter endt studie. Ph.d.-studerende er ikke med i opgørelsen. Treatmentgruppen indeholder 29-årige og kontrolgruppen indeholder 31-årige, der ikke har haft mulighed for at være medlem af en a-kasse kontingentfrit, og figurene viser den estimerede forskel mellem de to grupper. De stiplede linjer angiver den statistiske usikkerhed på effektestimaterne i form af et 95 pct. konfidensinterval.

Kilde: Registerdata fra Danmarks Statistik og egne beregninger.

Figur B.7
Den estimerede forskel mellem grupperne i andelen indskrevet på en kort videregående uddannelse

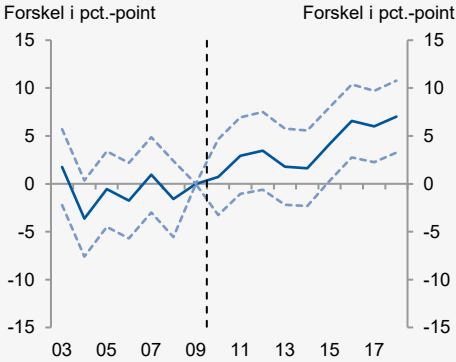
Figur B.8
Den estimerede forskel mellem grupperne i andelen indskrevet på en mellemlang videregående uddannelse

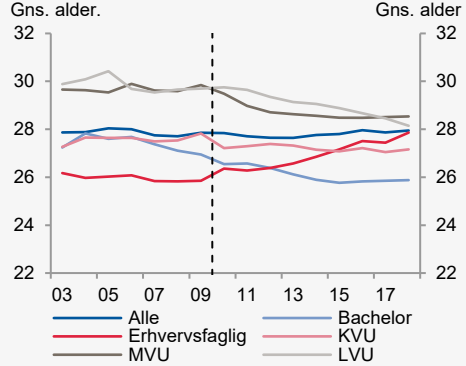
Anm.: Outcome variable i regressionen er en indikator for om studerende er indskrevet på hhv. en kort eller mellemlang videregående uddannelse. Hvis den estimerede forskel er omkring 0 kan treatment- og kontrolgruppen vurderes at være ens over perioden. Studerende er opgjort i rullende år fra august til juli. F.eks. er 2010 opgjort fra august 2009-juli 2010. Studerende er afgrænset til studerende på erhvervskompetencegivende uddannelser af mindst 18 måneders varighed. Det er betinget på, at de studerende ikke påbegynder en ny uddannelse i op til seks måneder efter endt studie. Ph.d.-studerende er ikke med i opgørelsen. Treatmentgruppen indeholder 29-årige og kontrolgruppen indeholder 31-årige, der ikke har haft mulighed for at være medlem af en a-kasse kontingentfrit, og figurene viser den estimerede forskel mellem de to grupper. De stiplede linjer angiver den statistiske usikkerhed på effektestimaterne i form af et 95 pct. konfidensinterval.

Kilde: Registerdata fra Danmarks Statistik og egne beregninger.

Figur B.9
Den estimerede forskel mellem grupperne i andelen indskrevet på en lang videregående uddannelse

Figur B.10
Gns. alder for dimittender fordelt på uddannelseskategorier

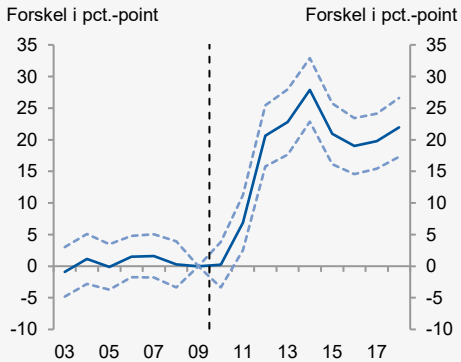

Anm.: Outcome variabelen i regressionen i figur B.9 er en indikator for om studerende er indskrevet på en lang videregående uddannelse. Hvis den estimerede forskel er omkring 0 kan treatment- og kontrolgruppen vurderes at være ens over perioden. Studerende er opgjort i rullende år fra august til juli. F.eks. er 2010 opgjort fra august 2009-juli 2010. Studerende er afgrænset til studerende på erhvervskompetencegivende uddannelser af mindst 18 måneders varighed. Det er betinget på, at de studerende ikke påbegynder en ny uddannelse i op til seks måneder efter endt studie. Ph.d.-studerende er ikke med i opgørelsen. Treatmentgruppen indeholder 29-årige og kontrolgruppen indeholder 31-årige, der ikke har haft mulighed for at være medlem af en a-kasse kontingentfrit, og figurene viser den estimerede forskel mellem de to grupper. De stiplede linjer angiver den statistiske usikkerhed på effektestimererne i form af et 95 pct. konfidensinterval.

Kilde: Registerdata fra Danmarks Statistik og egne beregninger.

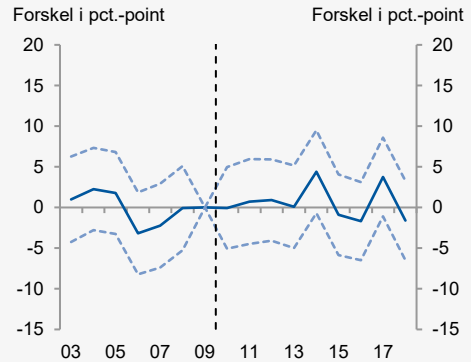
Figur B.11

LVU: Forskel mellem grupperne på medlemskab af en a-kasse et år før dimission, op til og efter regelændring

Figur B.12

LVU: Forskel mellem grupperne på medlemskab af en a-kasse tre år efter dimission, op til og efter regelændring

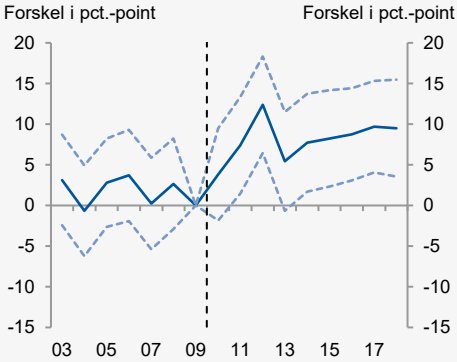

Anm.: Studerende på lange videregående uddannelser er opgjort i rullende år fra august til juli. F.eks. er 2010 opgjort fra august 2009-juli 2010. Studerende er afgrænset til studerende på lange videregående uddannelser af mindst 18 måneders varighed. Det er betinget på, at de studerende ikke påbegynder en ny uddannelse i op til seks måneder efter endt studie. Ph.d.-studerende er ikke med i opgørelsen. Treatmentgruppen indeholder 29-årige og kontrolgruppen indeholder 31-årige, der ikke har haft mulighed for at være medlem af en a-kasse kontingentfrit, og figurene viser den estimerede forskel mellem de to grupper. De stiplede linjer angiver den statistiske usikkerhed på effektestimaterne i form af et 95 pct. konfidensinterval.

Kilde: Registerdata fra Danmarks Statistik og egne beregninger.

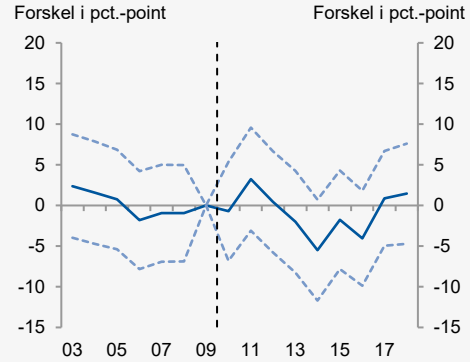
Figur B.13

LVU: Forskel mellem grupperne på andel på dagpenge den første måned efter dimission, op til og efter regelændring

Figur B.14

LVU: Forskel mellem grupperne på andel på dagpenge den femte måned efter dimission, op til og efter regelændring

Anm.: Studerende på lange videregående uddannelser er opgjort i rullende år fra august til juli. F.eks. er 2010 opgjort fra august 2009-juli 2010. Studerende er afgrænset til studerende på lange videregående uddannelser af mindst 18 måneders varighed. Det er betinget på, at de studerende ikke påbegynder en ny uddannelse si op til seks måneder efter endt studie. Ph.d.-studerende er ikke med i opgørelsen. Treatmentgruppen indeholder 29-årige og kontrolgruppen indeholder 31-årige, der ikke har haft mulighed for at være medlem af en a-kasse kontingentfrit, og figurene viser den estimerede forskel mellem de to grupper. De stiplede linjer angiver den statistiske usikkerhed på effektestimaterne i form af et 95 pct. konfidensinterval.

Kilde: Registerdata fra Danmarks Statistik og egne beregninger.

Beskæftigelsesministeriet
Holmens Kanal 20
1060 København K
Tlf.: +45 72 20 50 00
E-mail: bm@bm.dk